

Udvalget for Udlændinge- og
Integrationspolitik
L 149 - Bilag 4
Offentlig

Ministeriet for Flygtninge
Indvandrere og Integration

Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

MODTAGET

14 JAN 2005 12 30

Den Centrale indlevering

14 JAN, 2005

Dato:
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 2004/4000-61
Sagsbeh.: MIL
Fil-navn: Brev/oversendelse af hø-
ringsnotat til IU/dec. I

Hermed fremsendes 5 eksemplarer af Notat om de indkomne hørings svar vedrørende lovforslag nr. L 149 af 15. december 2004 om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven m.v.).

Bertel Haarder

Oluf Engberg

NOTAT

14 JAN. 2005

Dato:
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2004/4000-61
Sagsbeh.: MIL

Notat om de indkomne hørings svar vedrørende lovforslag nr. L 149 af 15. december 2004 om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.).

1. Indledning

Integrationsministeriet har ved breve af 29. november 2004 hørt en række myndigheder og organisationer over forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.).

Følgende hørte myndigheder og organisationer har pr. 13. januar 2005 afgivet skriftlige bemærkninger til lovforslaget:

Advokatrådet, Amnesty International, Børnerådet, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Industri, Dansk Psykolog Forening, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Datatilsynet, Den Almindelige Danske Lægeforening, Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination, Familiestyrelsen, Flygtningenævnet, Foreningen af Politimestre i Danmark, Handel, Transport og Serviceerhvervene, Institut for Menneskerettigheder, KL, Københavns Kommune (formandskabet for Integrationsrådet), Landsforeningen Adoption og Samfund, Landsforeningen "Et barn To forældre", Landsorganisationen af kvindekrisecentre (LOKK), Landsorganisationen i Danmark, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Rådet for Etniske Minoriteter og Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger.

Dansk Handel og Service har henvist til bemærkningerne fra Dansk Arbejdsgiverforening. Landbrugsrådet har henvist til bemærkningerne fra Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger.

Følgende hørte myndigheder og organisationer har meddelt, at de ikke har bemærkninger til lovforslaget:

Beskæftigelsesrådet, Dansk Byggeri, Den Danske Dommerforening, Den Katolske Kirke i Danmark, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Statsamtmand, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Københavns Byret, Københavns Kommune, Politidirektøren i København, præsidenten for Vestre landsret, Retslægerådet og Socialministeriet.

Følgende hørte myndigheder og organisationer har (endnu) ikke afgivet bemærkninger til lovforslaget:

Akademikernes Centralorganisation, Allerød Kommune, Amtsrådsforeningen, Beredskabsstyrelsen, Brovst kommune, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet, Danmarks Rederiforening, Dansk Landbrug, Dansk Missionsråd, Dansk Socialrådgiverforening, Den Danske Europa-bevægelse, Foreningen af Statsamtsjurister, Frederiksberg Kommune, Hanstholm kommune, HK/Danmark, Håndværksrådet, Kirkernes Integrationstjeneste, Mellempfolkeligt Samvirke, POEM, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, præsidenten for Østre landsret, Red Barnet, retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, Specialarbejderforbundet i Danmark og UNHCR.

I det følgende gengives hovedindholdet af de modtagne høringssvar med hensyn til forslagene i det fremsatte lovforslag, og Integrationsministeriets bemærkninger hertil. Bemærkninger af overvejende teknisk eller faktisk karakter samt bemærkninger af mere generel politisk karakter er således ikke medtaget. For en fuldstændig gennemgang af samtlige indsendte synspunkter henvises til høringssvarene, som er sendt til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik ved breve af 16. og 23. december 2004 samt 10. januar 2005.

2. Initiativer til bekæmpelse af ulovligt arbejde, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, 29, 30, 31 og 32, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 8

2.1. Senere meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse til personer straffet for ulovligt arbejde, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2

Med lovforslaget forslås indført en karenstid på 10 år, i gentagelsestilfælde 15 år, med hensyn til muligheden for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse for personer straffet for ulovligt arbejde.

Amnesty International, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Københavns Kommune (formandskabet for Integrationsrådet), Landsorganisationen i Danmark samt Rådet for Etniske Minoriteter har givet udtryk for den opfattelse, at karenstidens længde (10 år, i gentagelsestilfælde 15 år) er uproportional i forhold til det begåede strafbare forhold (ulovligt arbejde). Det er endvidere anført, at udlændingen bliver udsat for dobbelt straf, idet vedkommende først får en bøde/fængselsstraf og herefter vil blive yderligere straffet ved at have vanskeligt ved at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, statsborgerskab eller ægtefællesammenføring.

Amnesty International har i den forbindelse anført, at dobbelt straf kan være diskrimination i strid med konventionen om afskaffelse af alle former for racediskrimination (CERD), da det alene rammer udlændinge.

Integrationsministeriet skal bemærke, at væsentlige samfundsmæssige hensyn efter ministeriets opfattelse taler for at føre en konsekvent kurs over for bl.a. udlændinge, som arbejder uden tilladelse. Efter ministeriets opfattelse er det særligt stødende, at personer, der søger asyl her i landet, allerede i asylansøgningsfasen ved ulovligt arbejde modarbejder disse hensyn. Integrationsministeriet finder derfor, at der er et rimeligt forhold mellem karenstiden og forseelsen.

Integrationsministeriet er ikke enig i, at karenstid med hensyn til opnåelse af rettigheder som følge af begået kriminalitet er en strafferetlig sanktion, og der er således ikke efter ministeriets opfattelse tale om dobbelt straf. Karenstider med hensyn til muligheden for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse har til formål at sikre, at udlændinge, som under deres ophold her i landet udfører handlinger, der strider mod væsentlige samfundsmæssige interesser, først kan opnå en mere permanent tilknytning til det danske samfund efter et nærmere fastsat tidsrum (karenstiden).

Ulovligt arbejde i udlændingelovens forstand er arbejde udført af udlændinge uden fornøden tilladelse hertil. Personer med dansk indfødsret kan arbejde her i landet uden tilladelse og kan derfor ikke straffes for ulovligt arbejde i udlændingelovens forstand. Der foreligger således ikke sammenlignelige situationer, og karenstid som følge af straf for ulovligt arbejde kan derfor ikke være udtryk for diskrimination.

2.2. Skærpelse af straffen for ulovligt arbejde, jf. lovforslagets § 1, nr. 29 og 30, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3

Med lovforslaget foreslås strafferammen for udlændinge, der arbejder her i landet uden fornøden tilladelse, forhøjet fra bøde eller fængsel i indtil 6 måneder til bøde eller fængsel indtil 1 år, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59, stk. 2. Der henvises i bemærkningerne til Rigsadvokatens meddelelse nr. 3/2004 om sanktionspåstande i sager om overtrædelse af udlændingelovens § 59, hvoraf det fremgår, at sanktionspåstanden for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 3, er en bøde på 400 kr. stigende med 150 kr. for hver måned ud over den første, samt anføres, at bødeniveauet bør forhøjes til 1.000 kr. stigende med 500 kr. for hver måned ud over den første, og at bestemmelsen i § 59, stk. 1, nr. 3, om ulovligt ophold her i landet forudsættes anvendt i overensstemmelse med hidtil gældende praksis.

Rigsadvokaten har bemærket, at de gældende bødetakster i Rigsadvokatens meddelelse nr. 3/2004 for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, er en uændret videreførelse af taksterne i Rigsadvokatens vejledning om bødetakster i bødesager (bødekataloget), der stammer fra 1991, og at Rigsadvokaten har til hensigt i den kommende tid at foretage en generel regulering af bødetaksterne i bødekataloget på baggrund af den økonomiske udvikling, der har fundet sted siden 1991. Taksterne vil blive reguleret på grundlag af satsreguleringsprocenten, hvilket indebærer en stigning med 32 procent, således at der som ud-

gangspunkt vil blive foretaget en oprunding af det derved fremkomne bødebeløb til nærmeste beløb, der er deleligt med 100 kr. Rigsadvokaten finder det naturligt, at bødetaksterne for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, bliver reguleret efter samme retningslinier, hvilket i givet fald vil ske i forbindelse med en kommende revision af meddelelsen om sanktionspåstande i sager om overtrædelse af udlændingelovens § 59.

Integrationsministeriet finder ikke, at det anførte giver anledning til ændringer i lovforslaget.

Amnesty International finder, at straffen for udlændinge er uforholdsmæssigt høj i forhold til den strafforbeholdelse, der bliver begået.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at indsatsen mod ulovligt arbejde tillægges meget høj prioritet, og den foreslåede fordobling af strafrahmen fra bøde eller fængsel i indtil 6 måneder til bøde eller fængsel indtil 1 år, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59, stk. 2, skal ses i sammenhæng med, at strafrahmen for ulovlig beskæftigelse af udlændinge, jf. den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 59, stk. 2, ved lov nr. 428 af 9. juli 2004 om ændring af udlændingeloven (Skærpelse af strafniveauet m.v. for ulovlig beskæftigelse af udlændinge) tilsvarende blev fordoblet fra bøde eller fængsel indtil 1 år til bøde eller fængsel indtil 2 år.

Københavns Kommune (formandskabet for Integrationsrådet) og Landsorganisationen i Danmark finder, at det ville være mere hensigtsmæssigt at straffe arbejdsgiveren.

Integrationsministeriet skal bemærke, at strafrahmen med hensyn til arbejdsgivere ved lov nr. 428 af 9. juli 2004 om ændring af udlændingeloven (Skærpelse af strafniveauet m.v. for ulovlig beskæftigelse af udlændinge) blev forhøjet fra bøde eller fængsel indtil 1 år til bøde eller fængsel indtil 2 år.

Amnesty International (AI) anfører, at det er vigtigt, at udlændinges straf ikke er markant højere end straffen for danskere. Der henvises til præambelen i konventionen om afskaffelse af alle former for racediskrimination (CERD), hvori der står, at alle mennesker er lige for loven og har krav på ensartet beskyttelse imod alle former for diskrimination. Det er AI's umiddelbare vurdering, at lovforslagets bestemmelser vedrørende bekæmpelsen af ulovligt arbejde vil medføre, at udlændinge får en højere straf end danskere.

Dansk Røde Kors og Handel, Transport og Serviceerhvervene finder, at straffen for ulovligt arbejde bør være ens for danske statsborgere og udlændinge.

Integrationsministeriet skal bemærke, at der ved ulovligt arbejde i udlændingelovens forstand forstås arbejde udført af udlændinge uden fornøden tilladelse hertil. Personer med dansk indfødsret kan arbejde her i landet uden tilladelse og kan derfor ikke straffes for ulovligt arbejde i udlændingelovens forstand. Der foreligger således ikke sammenlignelige situationer, og kriminalisering af ulovligt arbejde kan derfor ikke være udtryk for diskrimination.

2.3. Kriminalisering af bistand til ulovligt arbejde, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 4

Med lovforslaget forslås det, at den, der ved at stille husrum eller transportmidler til rådighed for en udlænding forsætligt bistår den pågældende med at arbejde her i landet, kan straffes med fængsel i 2 år.

Rigsadvokaten finder, at der er behov for mere præcist at angive bødeniveauet i bemærkningerne til lovforslaget. Der er henvist til, at bødetaksten for overtrædelse af den tilsvarende bestemmelse i § 59, stk. 5, nr. 2, om forsætlig bistand til ulovligt ophold på baggrund af tilkendegivelser herom i forarbejderne i Rigsadvokatens meddelelse nr. 3/2004 er fastsat til 2.000 kr. stigende med 500 kr. pr. måned for hver måned ud over den første måned, maksimalt 5.000 kr.

Integrationsministeriet finder, at bødeniveauet for bistand til ulovligt arbejde bør være det samme som ved bistand til ulovligt ophold. Der gælder efter lovforslaget samme strafferamme for de to type overtrædelser.

2.4. Information om konsekvenserne af ulovligt arbejde

KL og Rådet for Etniske Minoriteter har givet udtryk for, at det bør sikres, asylansøgere informeres om konsekvenserne af ulovligt arbejde bl.a. i relation til opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Integrationsministeriet skal bemærke, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at det er forudsat, at asylvejledningen ved førstkommande revision ændres, således at det udtrykkeligt fremgår, at udlændinge, der arbejder her i landet uden fornøden tilladelse, kan straffes efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59, stk. 2, og at udlændinge, der straffes for ulovligt arbejde, først vil kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter udløbet af en karenstid på 10 år, i gentagelsestilfælde 15 år.

3. Senere tidsubegrænset opholdstilladelse ved idømmelse af ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 5

Landsorganisationen i Danmark finder forslaget uhensigtsmæssigt, idet mange af de unge, som idømmes ungdomssanktion, har særlige sociale problemer, som der bør tages hensyn til. LO finder, at der i stedet bør sikres en hurtig, kvalificeret og vedvarende social indsats i forhold til den enkelte og dennes familie. LO vurderer endvidere, at muligheden for en fremtidig vellykket integration for de pågældende forringes ved gennemførelse af forslaget.

Integrationsministeriet skal bemærke, at ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a finder anvendelse ved grovere personfarlig kriminalitet og anden alvorlig kriminalitet, hvilket taler for indførelse af en karenstid med hensyn til opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. Da anvendelse af ungdomssanktion imidlertid samtidig har et resocialiserende formål, er karenstiden begrænset til 2 års varighed.

4. Afskaffelse af madkasseordningen og videreførelse af motivationsfremmende foranstaltninger ved en ændring af ydelsessystemet m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 16 og 17, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 6

Dansk Flygtningehjælp bemærker, at den nye ordning alene vil betyde en forandring for asylansøgere, der opholder sig på asylcentre uden vederlagsfri bospisningsordning (kantine), og at afviste asylansøgere, der ikke har medvirket til udsendelse i mere end to måneder, ofte overføres til asylcentre – Avnstrup og Sandholm – der har kantineordninger, hvorfor forslaget i praksis ikke vil få virkning for mange asylansøgere i udsendelsesposition.

Amnesty International, Børnerådet, Dansk Flygtningehjælp og Landsorganisationen i Danmark finder, at det beløb, som er til rådighed for udlændinge omfattet af kostpengeordningen, er sat for lavt.

Integrationsministeriet skal bemærke, at den praksis, der er anlagt ved anvendelsen af madkasseordningen, som udgangspunkt videreføres under den nye kostpengeordning. Det kan således helt generelt anføres, at regeringen med forslaget ikke ændrer anvendelsen, men alene indholdet af de motivationsfremmende foranstaltninger. Størrelsen af den grundydelse, der efter forslaget udbetales til personer, som i dag er på madkasseordningen, svarer til grundydelsen for personer, som ikke i dag er omfattet af motivationsfremmende foranstaltninger.

Den Almindelige Danske Lægeforening går ud fra, at der efter afskaffelsen af madkasseordningen ikke længere vil kunne rejses tvivl om lægers rolle i forbindelse med stillingtagen til formen for udlændinges underhold, idet beslutninger herom fremover vil ske på et rent administrativt grundlag.

Integrationsministeriet skal bemærke, at Udlændingestyrelsen efter en konkret vurdering kan undlade at anvende den nye kostpengeordning, hvis anvendelsen heraf efter udlændingens personlige og familiemæssige forhold vil virke særligt belastende for udlændingen, f.eks. hvis udlændingen er alvorligt svækket som følge af en livstruende sygdom. Der kan også foreligge andre særlige grunde, der bevirker, at ordningen ikke bør finde anvendelse. Det forhold, at udlændinge, der lider af kostrelaterede lidelser, ikke længere generelt undtages fra ordningen, ændrer således ikke ved, at der fortsat kan foreligge særlige grunde, der bevirker, at ordningen ikke bør finde anvendelse. Til brug for denne vurdering vil der efter omstændighederne fortsat kunne opstå behov for en lægefaglig udredning.

Dansk Røde Kors bemærker, at der sammen med den udleverede madkasse også er blevet udleveret hygiejneartikler, såsom sæbe, shampoo og barbergrej, og at der ved afskaffelse af madkassen skal tages højde for dette, enten ved at regulere det kontante beløb, der udbetales, eller ved at etablere en udleveringsordning på centrene.

Integrationsministeriet skal bemærke, at grundydelsen, der som udgangspunkt udbetales til alle udlændinge, der opholder sig på et indkvarteringssted uden en vederlagsfri bospis-

ningsordning, skal dække udgifter til såvel kost som hygiejneartikler. Det gælder, uanset om udlændingen er omfattet af kostpengeordningen. Der er således ikke behov for en ordning, hvorefter der udleveres hygiejneartikler til udlændinge, der som omfattet af kostpengeordningen alene modtager grundydelse. Der vil i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i udlændingelovens § 42 b, stk. 13, blive fastsat nærmere regler om udlevering af bl.a. hygiejnepakker til nyregistrerede asylansøgere og om hygiejnepakker til asylansøgere, der er indkvarteret på et indkvarteringssted med en vederlagsfri bespisningsordning.

4.1. Udvidelsen af ordningen til også at omfatte familier med børn under 7 år, gravide og personer med kostrelaterede lidelser

Dansk Flygtningehjælp (DF) anfører, at særlige sårbare grupper – gravide kvinder, familier med børn under 7 år og personer med kostrelaterede sygdomme – var undtaget madkasseordningen, hvilket i praksis betød, at asylansøgere fra denne personkreds blev flyttet til asylcentre med kantineordning og derved omfattet af ordningen. DF finder det kritisabelt, at børnefamilier, der bliver overflyttet til centre med kantineordning, er helt uden kontante midler til rådighed. Der ses ikke ved forslaget at være foretaget nogen vurdering af, hvorvidt de foreslåede ydelser står i relation til de faktisk nødvendige basale udgifter for ophold på asylcentre i Danmark. Uanset det motiverende tiltag må der være et rimeligt forhold mellem ydelserne og de faktisk helt nødvendige udgifter, og dette bør særligt være tilfældet i forhold til de ovennævnte grupper. DF bemærker, at det forhold, at alle familier med børn hver 14. dag modtager en særlig børnepakke, ikke synes at ændre ved dette.

Den Almindelige Danske Lægeforening henstiller til, at de kostpenge, der ydes, er tilstrækkelige til at imødekomme de særlige ernæringsbehov hos gravide, familier med børn under syv år og personer med kostrelaterede lidelser, herunder diabetes og fødevarerallergi.

KL går ud fra, at den nye ordning, som også omfatter gravide og børnefamilier med børn under 7 år, administreres på en sådan måde, at børnene er sikret forsvarlige leveforhold. Dette skal ses i lyset af, at kommunerne efter serviceloven har en tilsynsforpligtelse over for de forhold, hvorunder børn og unge under 18 år lever, herunder også børn af asylansøgere og afviste asylansøgere.

Landsorganisationen i Danmark finder det kritisabelt, at gravide og børn under 7 år, altså personer med særlige ernæringsmæssige behov, nu også omfattes af ordningen og således stilles ringere.

Integrationsministeriet skal bemærke, at afskaffelsen af madkasseordningen betyder, at bl.a. familier med børn under 7 år, gravide og personer med kostrelaterede lidelser, der hidtil har været undtaget madkasseordningen, fremover vil være omfattet den nye kostpengeordning. Årsagen hertil er, at de pågældende nu selv har mulighed for at sammensætte en kostplan, der kan opfylde de pågældendes individuelle behov.

Efter den gældende madkasseordning undtages bl.a. familier med børn under 7 år i sin helhed. Disse familier er derfor også undtaget madkasseordningen ved overflytning til et indkvarteringssted med en vederlagsfri bospisningsordning (f.eks. Center Sandholm), selvom de som følge heraf ikke modtager den fysiske madkasse, men tilbydes bospisning på centret. Det betyder, at disse familier i dag kan få tillægsydelse (lomme penge) og forsørger-tillæg på samme vis som andre udlændinge, der opholder sig på et indkvarteringssted med en vederlagsfri bospisningsordning, og som ikke er omfattet af madkasseordningen. Derimod kan udlændinge, som er omfattet af madkasseordningen, herunder familier med børn over 7 år, ikke få tillægsydelse og forsørgertillæg ved overflytning til et indkvarteringssted med en vederlagsfri bospisningsordning.

Det følger heraf, at de grunde, der fører til, at familier med børn under 7 år undtages fra madkasseordningen, ikke foreligger efter overflytning til et indkvarteringssted med en vederlagsfri bospisningsordning.

Lovforslaget indebærer på den baggrund, at situationen for familier med børn under 7 år ændres også efter overflytning til et indkvarteringssted med en vederlagsfri bospisningsordning. Familier med børn under 7 år, der omfattes af kostpengeordningen, vil således – til forskel fra tidligere – ikke kunne modtage tillægsydelse og forsørgertillæg ved overflytning til et indkvarteringssted med en vederlagsfri bospisningsordning.

Lovforslaget indebærer således, at familier med et barn på eksempelvis 6½ år stilles lige med familier med et barn på 7½ år i relation til adgangen til tillægsydelse m.v.

Det bemærkes endvidere, at Udlændingestyrelsen efter en konkret vurdering kan undlade at anvende den nye kostpengeordning, hvis anvendelsen heraf efter udlændingens personlige og familiemæssige forhold vil virke særligt belastende for udlændingen.

Det forhold, at udlændingen har børn under den undervisningspligtige alder (dvs. under 7 år), er gravid eller lider af kostrelaterede lidelser, kan ikke i sig selv bevirke, at udlændingen skal undtages fra ordningen, eftersom den pågældende får udbetalt grundydelse og således har mulighed for selv at sammensætte sin og familiens kost, så længe den pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted uden en vederlagsfri bospisningsordning.

En anvendelse af den nye ordning kan således ikke siges at virke særligt belastende for sådanne udlændinge alene med henvisning til, at udlændingen har børn under den undervisningspligtige alder eller er gravid m.v., men uagtet dette kan der foreligge særlige grunde, der bevirker, at ordningen ikke bør finde anvendelse.

Børnerådet anfører, at det følger af lovforslaget, at familien, hvis der fortsat ikke samarbejdes om f.eks. hjemsendelse efter 1½ måned, kan overflyttes til et indkvarteringssted med vederlagsfri bospisningsordning, hvorved der ikke udbetales kontante ydelser overhovedet, og at denne skærpelse af den motivationsfremmende ordning er en skændsel, der er ned-

værdigende og krænkende for familierne, der får meget svært ved at holde sammen som følge af en sådan ordning.

Integrationsministeriet skal bemærke, at den praksis, der er anlagt ved anvendelsen af madkasseordningen, som udgangspunkt videreføres under den nye kostpengeordning, når bortses fra udvidelsen af ordningen til også at omfatte familier med børn under 7 år, gravide og personer med kostrelaterede lidelser, jf. ovenfor.

Det kan således helt generelt anføres, at regeringen med forslaget ikke ændrer anvendelsen, men alene indholdet af de motivationsfremmende foranstaltninger. Det gælder også i relation til praksis for overflyttelse til et indkvarteringssted med en vederlagsfri bespisningsordning, såfremt udlændingen ikke medvirker til at udrejse frivilligt.

4.2. Ordningen om den supplerende børnepakke

Børnerådet opfordrer til – for ikke at forringe børnenes sundhedstilstand – at den supplerende børnepakke, som familier på de motivationsfremmende ordninger får hver 14. dag, understøtter børnenes sundhed og fysiske udvikling, og at dette tænkes ind i sammensætningen af børnepakken.

Integrationsministeriet skal bemærke, at der med virkning fra 5. august 2004 blev indført en ordning med udlevering af supplerende børnepakker til børn over 7 år i familier, der har været omfattet af madkasseordningen. Børnepakken indeholder frugt, søde sager, sodavand m.v. Denne ordning videreføres uændret, og der åbnes samtidig op for, at børnepakken vil kunne udleveres til alle børn uanset alder.

4.3. Besparelserne ved afskaffelse af madkasseordningen

Amnesty International vil finde det nyttigt, såfremt regeringen redegør for, hvad den finansielle besparelse skal bruges til. Det er AI's forhåbning, at besparelsen på madkasseordningen vil komme asylansøgere til gode.

Børnerådet anbefaler, at besparelser kommer familierne til gode.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at afskaffelsen af madkasseordningen m.v. samlet set skønnes at indebære en besparelse for staten på 3,7 mio. kr. i 2005. For 2006-2008 skønnes besparelserne at udgøre henholdsvis 2,4 mio. kr., ca. 1,5 mio. kr. og ca. 1,3 mio. kr.

Der er ikke med lovforslaget er taget stilling til, om disse besparelser skal anvendes på anden vis.

4.4. Andet

Rigspolitichefen og Foreningen af Politimestre i Danmark har givet udtryk for, at de motivationsfremmende foranstaltninger – politiets intensiverede rådgivning i forbindelse med udrej-

sekontrollen, madkasseordningen, overflytningen til et udsendelsescenter og anvendelsen af meldepligt i udsendelsescentret – samlet set har medvirket til at få afviste asylansøgere til at udrejse, og at overflytningen til et udsendelsescenter eller truslen herom har den største motivationsfremmende effekt af de nævnte foranstaltninger, hvorfor der kan være anledning til at overveje en ordning med hurtigere overflytning til et udsendelsescenter, end det er tilfældet med den nuværende ordning.

Integrationsministeriet skal bemærke, at spørgsmålet om tilrettelæggelse af den gældende konsekvente udsendelsesprocedure indgår i de løbende drøftelser med de relevante parter vedrørende udsendelsesforanstaltninger.

Børnerådet finder, at det forhold, at børn sammen med forældrene kan være omfattet af kostpengeordningen, er i konflikt med FN's børnekonventions artikel 2, hvorefter alle børn har de samme rettigheder og ikke må forskelsbehandles, og at staten skal beskytte børnene mod forskelsbehandling på baggrund af forældrenes "stilling, virksomhed, udtrykte anskuelser eller tro."

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at hensynet til asylsystemets integritet, herunder hensynet til at afviste asylansøgere udrejser frivilligt, efter regeringens opfattelse indebærer, at det er nødvendigt at iværksætte motivationsfremmende foranstaltninger også af økonomisk art. Initiativer, der indvirker på en asylansøgers og dennes families samlede økonomiske formåen, er efter regeringens opfattelse saglige og nødvendige for effektivt og målrettet at værne om asylinstituttet. Dette gælder også i situationer, hvor de motivationsfremmende foranstaltninger indirekte berører børn. Det er således regeringens opfattelse, at den foreslåede nye ordning – som også den gældende ordning – er i overensstemmelse med FN's børnekonvention.

5. Præcisering af oplysningspligten i udlændingelovens § 40 og styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetinget humanitær opholdstilladelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, 14, 15 og 20, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 8

5.1. Præcisering af en udlændings pligt til at give oplysninger til vurdering af, om den pågældende arbejder lovligt, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 8

Rigspolitichefen og Foreningen af Politimestre i Danmark foreslår med henvisning til det igangværende arbejde med at intensivere kontrolindsatsen over for statsborgere fra de otte nye østeuropæiske EU-lande, der måtte søge at omgå bestemmelserne om opholdstilladelse i den særlige overgangsordning i forbindelse med udvidelse af EU, at det i bemærkningerne til bestemmelsen præciseres, at den gælder alle udlændinge, herunder EU-statsborgere.

Integrationsministeriet kan bekræfte, at bestemmelsen i udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., finder anvendelse for alle udlændinge, dvs. også for EU-borgere, og at Integrationsministeriet vil henlede opmærksomheden herpå i relevante sammenhænge.

5.2. Indhentelse af helbredsoplysninger fra indkvarteringsoperatørerne og Udlændingestyrelsen uden ansøgerens samtykke til brug for sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 8

Amnesty International, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Psykolog Forening, Den almindelige Danske Lægeforening, Dansk Røde Kors, Landsorganisationen i Danmark og Landsorganisationen af kvindekrisecentre har udtalt sig imod, at der tilvejebringes hjemmel til at indhente helbredsoplysninger uden udlændingens samtykke. Det er i den forbindelse bl.a. anført, at denne mulighed kan rykke ved tillidsforholdet mellem den pågældende udlænding og læge/psykolog/centerpersonale, og at det kan betyde, at udlændingen vil være tilbageholdende med at fremkomme med de for en behandling nødvendige oplysninger. Det er endvidere anført, at udlændinge selv har pligt til at tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige for at bedømme, om humanitær opholdstilladelse kan gives, og at oplysningerne derfor ikke bør kunne indhentes uden samtykke.

Integrationsministeriet skal understrege, at forslaget alene giver mulighed for uden udlændingens samtykke at indhente helbredsoplysninger fra indkvarteringsoperatørerne og Udlændingestyrelsen.

Integrationsministeriet har erfaret, at udlændinge, der ansøger om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, ofte undlader at indsende de hos indkvarteringsoperatørerne og Udlændingestyrelsen foreliggende lægefaglige helbredsoplysninger og heller ikke indsender andre erklæringer udarbejdet af personer med lægefaglig baggrund, men i stedet indsender erklæringer fra privatpraktiserende psykologer og andre personer med ikke-lægefaglig baggrund. Det er som udgangspunkt alene personer med lægefaglig baggrund, der har kompetencen til at stille de diagnoser med hensyn til psykisk sygdom, som kan begrunde meddelelse af helbredsbetings humanitær opholdstilladelse. Det kan derfor efter Integrationsministeriets opfattelse give anledning til tvivl, om diagnoser med hensyn til psykisk sygdom stillet af psykologer m.v. i tilstrækkeligt omfang giver et retvisende billede af de pågældende udlændinges helbredsforhold.

Den foreslåede bestemmelse giver derfor Integrationsministeriet mulighed for at tilvejebringe et sammenligningsgrundlag i sager, hvor der er anledning til tvivl, om indsendte erklæringer giver et retvisende billede af den pågældende udlændings helbredsforhold.

Integrationsministeriet får herved mulighed for at sikre sig, om der hos indkvarteringsoperatørerne eller Udlændingestyrelsen er oplysninger om en udlændings helbredsforhold, som kan have afgørende betydning for udfaldet af en sag om humanitær opholdstilladelse – herunder oplysninger der bør føre til, at udlændingen meddeles opholdstilladelse.

Det er i den forbindelse Integrationsministeriets opfattelse, at bestemmelsen ikke bør indebære, at udlændinge bliver tilbageholdende med at oplyse om sine helbredsforhold. I en situation, hvor en udlænding søger om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, kan oplysninger om helbredsforhold underbygge ansøgningen.

5.3. Kravet om at helbredsbetings humanitær opholdstilladelse normalt forudsætter dokumentation fra person med lægefaglig baggrund, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 8

Dansk Flygtningehjælp finder det betænkeligt, at der ifølge forslaget i nogle sager vil kunne gives afslag på en ansøgning om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse alene under henvisning til, at helbredsforholdene ikke er dokumenteret af personer med lægefaglig baggrund. Sagen bør undersøges yderligere ved indhentelse af lægeerklæring etc., hvis der på baggrund af de eksisterende oplysninger på sagen – herunder ved psykologerklæringer – er formodning for, at den pågældende opfylder betingelserne for at få meddelt humanitær opholdstilladelse.

Dansk Psykolog Forening anfører, at det formelle ansvar for diagnosticering udelukkende tilkommer personer med lægefaglig baggrund, men at det er vigtigt at forholde sig til, at personers helbredsproblemer både kan være af somatisk art og/eller af psykologisk art. Inden for psykiatrien er der en udbredt forståelse for, at en endelig vurdering/diagnose sker i et samspil mellem psykiateren og psykologen. Psykiateren har således sin ekspertise inden for det somatiske område, hvor psykologen har sin ekspertise inden for det psykologiske og testpsykologiske område. Psykologers medvirken i vurderingen af en ansøgers psykiske helbredsforhold er afgørende vigtig for at sikre udarbejdelsen af en tilstrækkelig præcis og differentieret diagnose.

Landsorganisationen af kvindekrisecentre finder det problematisk, hvis det fremover alene er lægefaglige oplysninger, der danner grundlag for myndighedernes afgørelser og ikke også erklæringer/udtalelser fra andre faguddannede personer. Derfor bør også andre faguddannedes erklæringer indgå på lige fod med lægelige oplysninger og ikke kun som supplement.

Integrationsministeriet skal bemærke, at humanitær opholdstilladelse gives til personer, som lider af fysisk eller psykisk sygdom af meget alvorlig karakter, og til personer, der ved en tilbagevenden til et hjemland med vanskelige levevilkår vil være i risiko for at få eller opleve en forværring af et alvorligt handicap.

Det er som udgangspunkt alene personer med lægefaglig baggrund, der har kompetencen til at stille de diagnoser med hensyn til psykisk sygdom, som kan begrunde meddelelse af helbredsbetings humanitær opholdstilladelse. Psykologer kan have de faglige forudsætninger for at udrede og behandle nogle helbredsforhold og lidelser, herunder traumer, men psykologer har ikke den formelle kompetence til at diagnosticere psykisk sygdom.

Erklæringer fra psykologer og andre personer med ikke-lægefaglig baggrund vil derfor navnlig have betydning i det omfang, de supplerer eller uddyber oplysninger om helbredsforhold

afgivet af en person med lægefaglig baggrund. Erklæringerne vil således fortsat indgå i ministeriets samlede vurdering af, om en ansøger opfylder betingelserne for at blive meddelt helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, men en erklæring fra en psykolog kan ikke i sig selv anvendes som dokumentation for en given diagnose med hensyn til psykisk sygdom.

I tilfælde af, at der forligger oplysninger om forhold, der efter ministeriets opfattelse vil kunne føre til, at der meddeles helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, men disse forhold alene er dokumenteret af en person med ikke-lægefaglig baggrund, vil Integrationsministeriet som hidtil anmode ansøgeren om at fremsende dokumentation for sygdommen fra en person med lægefaglig baggrund, forinden ministeriet træffer afgørelse i sagen. Sker dette ikke, vil der imidlertid kunne gives afslag på helbredsbetings humanitær opholdstilladelse under henvisning til, at helbredsforhold i sagen ikke er dokumenteret af en person med lægefaglig baggrund.

Rådet for Etniske Minoriteter finder, at ansøgeren bør have udleveret en kopi af sin journal, således at vedkommende har mulighed for at fremskaffe supplerende dokumentation i tilfælde af, at det vurderes relevant, og at det er af stor betydning, at der samtidig – men også forud herfor – orienteres om, hvilke krav der stilles til en brugbar helbredserklæring i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse. Eftersom Integrationsministeriet som udgangspunkt lægger den faglige vurdering i erklæringerne uprøvet til grund, skal ansøgeren have mulighed for at fremskaffe et så dækkende materiale, som vedkommende vurderer nødvendigt.

Integrationsministeriet skal bemærke, at en udlænding, som ansøger om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, normalt vil kunne få kopi af de helbredsoplysninger vedrørende den pågældende, som indkvarteringsoperatørerne og Udlændingestyrelsen er i besiddelse af.

Det bemærke endvidere, at det af lovforslag nr. 156 af 29. januar 2003 om ændring af udlændingeloven (vedtaget ved lov nr. 291 af 30. april 2003) fremgår, at udlændinge i forbindelse med meddelelse af Udlændingestyrelsens afslag på en ansøgning om asyl skal modtage skriftlig vejledning om muligheden for at søge om humanitær opholdstilladelse. Vejledningen skal ifølge lovforslaget indeholde oplysning om betingelserne for at få meddelt humanitær opholdstilladelse og eksempler på tilfælde, hvor der er meddelt humanitær opholdstilladelse, samt oplysning om proceduren for indgivelse af ansøgningen herom.

5.4. Præcisering af en udlændings pligt til at afholde eventuelle udgifter forbundet med fremskaffelse af oplysninger til brug for sagsbehandlingen, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 8

Med lovforslaget foreslås det, at udgifter, som en udlænding har afholdt med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for en sag efter loven, alene kan kræves betalt af udlændingemyndighederne, hvis myndighederne, forinden oplysningerne er tilvejebragt, har givet skriftligt tilsagn herom.

Amnesty International, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Retspolitisk Forening, Københavns Kommune (formandskabet for Integrationsrådet) og Rådet for Etniske Minoriteter har udtalt sig imod, ansøgere om helbredsbetinget humanitær opholdstilladelse skal afholde udgifterne forbundet med fremskaffelse af de nødvendige oplysninger til behandling af ansøgningen. Det er i den forbindelse bl.a. anført, at det i mange tilfælde ikke er realistisk, at asylansøgere selv skal betale for udgifter til udfærdigelsen af lægeerklæringer.

Advokatrådet har udtalt sig imod forslaget og anført, at det må befrygtes, at bestemmelsen i et ubestemt omfang vil medvirke til en administrativ praksis, der bryder med det almindelige forvaltningsretlige princip, hvorefter parter i ansøgningssager ikke uden særlig hjemmel kan afkræves oplysninger, som det vil være særligt belastende eller omkostningskrævende at fremskaffe. Rådet mener, at dette sandsynligvis i særlig grad vil berøre ansøgere om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b. Disse ansøgere vil typisk befinde sig i en situation, hvor det er økonomisk uoverkommeligt for dem at dække udgifter til lægeerklæringer. Det er ikke i bemærkningerne angivet, hvorvidt og under hvilke betingelser denne vil skabe hjemmel til fravigelse af det ovenfor nævnte almindelige forvaltningsretlige princip. Rådet er af den opfattelse, at selvom det må formodes, at der ikke med den foreslåede bestemmelse indføres lovhjemmel for udlændingemyndighederne til at pålægge ansøgere at fremskaffe omkostningskrævende dokumentation – med heraf følgende risiko for processuel skadevirkning ved manglende fremskaffelse af sådan dokumentation – er det særdeles betænkeligt, at bestemmelsen tilsyneladende vil give udlændingemyndighederne ganske vidtgående skønsmæssige beføjelser til at beslutte, om de vil yde dækning for udgifter til fremskaffelse af oplysninger.

Institut for Menneskerettigheder finder forslaget betænkeligt og anfører, at forarbejderne ligesom lovteksten er tavse om de kriterier, Udlændingestyrelsen bør inddrage ved vurderingen af, om et sådant tilsagn kan eller skal gives. I fravær af oplysninger herom ligger det lige for at antage, at nogle udlændinge på et – indtil videre – uoplyst beslutningsgrundlag risikerer at få afslag på en sådan anmodning, uagtet at de faktisk måtte befinde sig i en situation, som ved en nøjere granskning ville kunne udløse en humanitær opholdstilladelse. Og da formentlig adskillige asylansøgere ikke er i besiddelse af midler, der kan tjene som betaling for f.eks. en eller flere specialisterklæringer, er en nærliggende konsekvens, at visse udlændinge, som faktisk opfylder de materielle betingelser for at få meddelt opholdstilladelse efter § 9 b, på grund af økonomisk uformåen reelt afskæres herfra. Instituttet mener, at muligheden for at opnå en retsstilling, som den pågældende udlænding ellers ville have krav på, i sådanne tilfælde på det nærmeste bliver gjort illusorisk.

Dansk Retspolitisk Forening finder, at forslaget strider mod det meget vigtige grundlæggende forvaltningsretlige princip om, at det påhviler det offentlige at sikre, at en sag belyses og oplyses så godt som overhovedet muligt, inden der træffes afgørelse (officialmaksimen), og en konsekvens af forslaget vil derfor være forskelsbehandling for så vidt angår humanitære opholdstilladelser sammenlignet med andre forvaltningsretlige afgørelser, ligesom konsekvensen kan være, at officialmaksimen som sådan helt opgives, hvilket selvsagt ville udgøre et eklatant og uforsvarligt brud på den generelle retssikkerhed i Danmark.

Integrationsministeriet skal bemærke, at det følger af udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., at en udlænding selv skal give de oplysninger, som er nødvendige for, at udlændingemyndighederne kan vurdere, om en opholdstilladelse efter udlændingeloven kan gives.

Det har hidtil været forudsat, at udlændinge normalt selv afholder eventuelle udgifter forbundet med at fremskaffe de nødvendige oplysninger i en sag. Den foreslåede bestemmelse præciserer dette udgangspunkt.

Særligt med hensyn til helbredsoplysninger til brug for sager om humanitær opholdstilladelse hænger spørgsmålet om betaling sammen med det snævre anvendelsesområde for disse sager. Efter gældende praksis – og i medfør af bestemmelsens forarbejder – gives der helbredsbetings humanitær opholdstilladelse til personer, som lider af fysisk eller psykisk sygdom af meget alvorlig karakter, og til personer, der ved en tilbagevenden til et hjemland med vanskelige levevilkår vil være i risiko for at få eller opleve en forværring af et alvorligt handicap.

Det er ikke en betingelse for at ansøge om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, at den pågældende udlænding fremkommer med en egentlig lægeerklæring. En ansøgning om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse vil normalt kunne baseres på allerede foreliggende helbredsoplysninger, herunder de oplysninger om ansøgerens helbredsforhold, som indkvarteringsoperatørerne og Udlændingestyrelsen er i besiddelse af.

Det er efter Integrationsministeriets opfattelse normalt således, at udlændinge i Danmark, der er så syge, at de opfylder betingelserne for helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, har et veldokumenteret sygdomsforløb i det offentlige behandlingssystem. Dette indebærer, at de nødvendige helbredsoplysninger kan indgå i sagerne, uden at dette medfører besvær eller udgifter af betydning for de pågældende udlændinge.

Advokatrådet, Amnesty International og Institut for Menneskerettigheder finder den foreslåede bestemmelse problematisk, idet den pågældende udlænding på tidspunktet for ansøgningen ikke har juridisk bistand.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at det fremgår af lovforslag nr. 156 af 29. januar 2003 om ændring af udlændingeloven (vedtaget ved lov nr. 291 af 30. april 2003), at udlændinge i forbindelse med meddelelse af Udlændingestyrelsens afslag på en ansøgning om asyl skal modtage skriftlig vejledning om muligheden for at søge om humanitær opholdstilladelse. Vejledningen skal ifølge lovforslaget indeholde oplysning om betingelserne for at få meddelt humanitær opholdstilladelse og eksempler på tilfælde, hvor der er meddelt humanitær opholdstilladelse, samt oplysning om proceduren for indgivelse af ansøgningen herom.

5.5. Ikke adgang til klage over Udlændingestyrelsens beslutninger vedrørende betaling af udgifter forbundet med fremskaffelse af oplysninger til brug for sagsbehandlingen, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 8

Advokatrådet finder det betænkeligt og i praksis formentlig tillige uhensigtsmæssigt, at man vil afskære klageadgangen med hensyn til beslutninger om betaling af udgifter forbundet med fremskaffelse af oplysninger til brug for sagsbehandlingen. Disse beslutningers grundlag og betydning vil ofte være uløseligt forbundet med realitetsbehandlingen af den pågældende ansøgningssag. Det kan derfor være vanskeligt eller umuligt for klageinstansen at adskille vurderingen af betalingsspørgsmålet fra stillingtagen til sagens realitet, herunder spørgsmålet om processuel skadevirkning som følge af, at der måtte mangle oplysninger eller dokumentation. Advokatrådet bemærker, at baggrunden for forslaget navnlig synes at være ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, hvorfor der ikke vil være nogen rationaliseringsmæssig virkning af den foreslåede afskæring af klageadgangen, idet disse ansøgninger behandles af Integrationsministeriet som første instans.

Institut for menneskerettigheder finder det betænkeligt, at et afslag på en anmodning om tilsagn til økonomisk dækning ikke kan påklages.

Landsorganisationen i Danmark anfører, at forslaget indebærer en forringelse af retssikkerheden for de pågældende udlændinge, hvorfor forslaget findes problematisk.

Integrationsministeriet skal bemærke, at afskæring af klageadgangen angår beslutningen om betaling i sig selv. Ministeriet finder, at rekursinstansen ikke bør vurdere spørgsmål vedrørende tilvejebringelsen af oplysninger uafhængigt af selve den afgørelse, spørgsmålet knytter sig til.

6. Præcisering af Flygtningesnævnets uafhængighed, jf. lovforslagets § 1, nr. 21 og 25, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 9

Med forslaget flyttes kompetencen til at beskikke og genbeskikke medlemmer af Flygtningesnævnet fra integrationsministeren til Flygtningesnævnets formandskab. Endvidere tillægges Den Særlige Klageret kompetence med hensyn til nævnets medlemmer.

6.1. Generelle bemærkninger

Dansk Flygtningehjælp og Institut for Menneskerettigheder finder, at Europarådets menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Robles' anbefalinger i rapport af 8. juli 2004 bør følges, således at Flygtningesnævnets oprindelige sammensætning genskabes.

Landsorganisationen i Danmark beklager henset til Dansk Flygtningehjælps særlige viden og ekspertise om landeforhold mv., at Dansk Flygtningehjælp ikke længere er repræsenteret i nævnet.

andin.
like t

Dansk Retspolitisk Forening finder, at det medlem af nævnet, som skal være ansat i Integrationsministeriet, bør udskiftes med en repræsentant for Flygtningehjælpen.

Dokumentations- og Rådgivningscentret om racediskrimination anfører, at de foreslåede ændringer er kosmetiske, og hvis tilliden til Flygtningenævnet skal genskabes, kræver det en ændring af sammensætningen i nævnet. Det er anført, at Integrationsministeriets medlem af nævnet er inhabilt, og at statens interesse åbenbart er, at så få asylansøgere som muligt skal have asyl i Danmark.

Integrationsministeriet skal hertil samlet bemærke, at der med lov nr. 365 af 6. juni 2002 blev ændret på Flygtningenævnets sammensætning, således at repræsentanterne for Dansk Flygtningehjælp og Udenrigsministeriet ikke længere skulle være repræsenteret i nævnet. Regeringen fandt det uhensigtsmæssigt, at Dansk Flygtningehjælp samtidig ydede bistand til nævnsmedlemmer og til asylansøgere og mødende advokater, idet dette kunne medvirke til at svække tilliden til, at nævnsmedlemmer, der var indstillet af Dansk Flygtningehjælp, fungerede selvstændigt uden at modtage instrukser fra organisationen. Endvidere fandtes det uhensigtsmæssigt, at Dansk Flygtningehjælp i forbindelse med behandlingen af sager, der havde været forsøgt behandlet i åbenbart grundløs-proceduren, varetog funktioner i forbindelse med behandlingen af sagen i både første og anden instans. Dette kunne medvirke til at svække tilliden til habiliteten hos de nævnsmedlemmer, der var indstillet af Dansk Flygtningehjælp, og derved tilliden til, at sagen behandles af to af hinanden uafhængige instanser. På denne baggrund foreslog regeringen, at Dansk Flygtningehjælp ikke fremover skulle have adgang til at indstille et medlem af Flygtningenævnet.

For at opretholde den balance, der hidtil havde været i Flygtningenævnet mellem medlemmer udpeget af myndigheder på den ene side og medlemmer udpeget af organisationer på den anden side, foreslog regeringen endvidere, at Udenrigsministeriet ikke fremover skulle være repræsenteret i Flygtningenævnet. Dette var ligeledes begrundet med, at regeringen fandt det uhensigtsmæssigt, at Udenrigsministeriet både medvirkede ved afgørelsen af asylsager og samtidig var ansvarlig for tilvejebringelsen af generelt og konkret baggrundsmateriale, som i visse tilfælde er udslagsgivende for, om en udlænding meddeles asyl eller ej.

I en rapport af 8. juli 2004 over et besøg i Danmark den 13.-16. april 2004 har Europarådets menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Robles bl.a. anført, at muligheden for at påklage en negativ asylafgørelse til en kvalificeret og uafhængig myndighed bør sikres. Han har hertil anført, at Flygtningenævnets tidligere sammensætning – hvor Dansk Flygtningehjælp var repræsenteret med et medlem – bør genetableres.

Det fremgår af regeringens svar, at Flygtningenævnet med den nuværende sammensætning besidder en høj grad af juridisk og asylretlig faglig ekspertise, hvilket underbygges gennem nævnets sekretariatsbistand og adgang til baggrundsoplysninger med videre. Regeringen er således ikke enig i menneskerettighedskommissærens kritik, men kritikken har givet regeringen anledning til på ny at vurdere, om Flygtningenævnets uafhængighed kunne præciseres yderligere. Regeringen har derfor fremsat nærværende lovforslag, hvori nævnets uaf-

hængighed yderligere understreges ved de foreslåede bestemmelser om ændring af reglerne om beskikkelse af nævnsmedlemmerne og disses uafsættelighed.

Integrationsministeriet kan henholde sig hertil.

6.2. Ændring i beskikkelsesordningen

Advokatrådet finder, at såfremt der ønskes en reel styrkelse af den personelle uafhængighed for de medlemmer, der er ansat i ministeriets departement, må reglerne udformes, så de ministerieansatte nævnsmedlemmer omfattes af et afskedigelses- og forflyttelsesværn, der svarer til det, der i forbindelse med domstolsreformen blev indført for dommerfuldmægtige. En styrkelse af den personelle uafhængighed kan således reelt kun gennemføres, hvis det ministerieansatte nævnsmedlem kan begære sig genudpeget uden samtidig at risikere afskedigelse eller forflyttelse. Rådet vurderer, at etableringen af et sådant værn formodentlig vil forudsætte, at der skabes hjemmel for, at et særligt organ, f.eks. Tjenestemand retten eller Den Særlige Klageret, får kompetence til at afskedige de pågældende fra ministeriet, såfremt deres embedsførelse giver anledning til det.

Advokatrådet anfører endvidere, at den kritik, der er rejst af nævnsmedlemmernes uafhængighed, ikke knytter sig til de nævnsmedlemmer, der er udpeget af uafhængige organer som f.eks. Advokatrådet. De hensyn, der betinger en ændring af udpegelsesreglerne for de ministerieansatte nævnsmedlemmer, gør sig således ikke gældende for de medlemmer, der udpeges af Advokatrådet. Advokater er således i retsplejeloven sikret fuld uafhængighed og er ikke underlagt instruktionsbeføjelser fra offentlige myndigheder mv. De foreslåede regler, hvorefter en én gang indstillet advokat selv har den fulde rådighed over, hvor længe den pågældende ønsker at sidde i Flygtningenævnet, finder Advokatrådet ikke tilfredsstillende, hverken for Advokatrådet som indstillende organisation eller for Flygtningenævnets status som uafhængig instans. Ved gennemførelse af lovforslaget vil rådet miste sin hidtil uanfægtede mulighed for at justere sammensætningen af den herfra indstillede gruppe af nævnsmedlemmer. Dette vil tillige påvirke Flygtningenævnets almindelige omdømme som en klageinstans, hvis uafhængighed sikres blandt andet derved, at Advokatrådet løbende tager medansvar for nævnets sammensætning. Rådet anfører, at der ikke findes andre tilfælde i lovgivningen, hvor en indstillende organisation er afskåret fra med passende mellemrum at foretage nye indstillinger til et afgørelsesorgan. Såfremt der er et behov for at ændre på de gældende regler for indstilling af advokater til Flygtningenævnet, anbefaler rådet i stedet en ordning, hvor der lægges et fast, og ufravigeligt loft over muligheden for genbeskikkelse, eller, at de udpegede advokaters hverv fastsættes til et fast åremål uden mulighed for genudpegelse og uden mulighed for afbeskikkelse, medmindre dette sker efter beslutning fra en domstol, f.eks. Den Særlige Klageret.

Advokatrådet finder, at det kunne forekomme ønskeligt, om Flygtningenævnets Sekretariats organisatoriske placering i højere grad var udtryk for uafhængighed af Integrationsministeriet.

Institut for Menneskerettigheder finder, at selv om beskikkelseskompetencen fjernes fra ministeriet, og nævnets medlemmer efter lovens bogstaver nyder en funktionel uafhængighed, kan det vel næppe udelukkes som ganske usandsynligt, at nogle af ministeriets nævnsmedlemmer i visse situationer kan opleve en form for pression fra et ministerium, hvis politiske leder sammen med den øvrige regering og dennes parlamentariske støtteparti har som erklæret mål, at antallet af udlændinge, der kommer til Danmark, skal begrænses.

Integrationsministeriet skal bemærke, at det fremsatte lovforslag indeholder bestemmelser om, at medlemmer af Flygtningenævnet kun skal kunne afsættes ved dom efter samme regler, som gælder for afsættelse af dommere. Det foreslås således, at retsplejelovens regler om Den Særlige Klagerets kompetence i forhold til dommere skal finde tilsvarende anvendelse på medlemmer af Flygtningenævnet.

Integrationsministeriet finder ikke, at det skulle være en svækkelse af nævnets uafhængighed, at Advokatrådet ikke længere vil have mulighed for at justere sammensætningen af de nævnsmedlemmer, der indstilles fra Advokatrådet. Ministeriet finder, at det er en styrkelse af nævnets uafhængighed, at de indstillende myndigheder ikke længere får nogen indflydelse på genbeskikkelsen af nævnsmedlemmerne.

Integrationsministeriet skal i øvrigt pege på, at de enkelte medlemmer ikke kan modtage eller søge instruktion fra hverken den beskikkende eller indstillende myndighed eller organisation, jf. udlændingelovens § 53, stk. 2, 3. pkt., og den foreslåede bestemmelse i § 53, stk. 1, 2. pkt. Medlemmerne er funktionelt uafhængige af den beskikkende eller indstillende myndighed, og de bedømmer den enkelte sag i Flygtningenævnet ud fra deres personlige vurdering og overbevisning. Integrationsministeren kan således ikke instruere medlemmerne fra Integrationsministeriet i deres egenskab af medlemmer af Flygtningenævnet, selv om disse medlemmer som ansatte i Integrationsministeriet i øvrigt måtte være underlagt ministerens instruks.

Flygtningenævnets Sekretariat hører organisatorisk til Integrationsministeriets departement, idet det derved sikres, at der i det daglige ydes Flygtningenævnet en optimal sekretariatsbistand af personer med den fornødne faglige ekspertise på udlændingeområdet.

6.3. Kompetencen til at beskikke et nævnsmedlem ved forfald

Flygtningenævnet finder, at det bør overvejes at tilvejebringe mulighed for, at nævnets formand i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om substitution af medlemmer, der har forfald, således at afgørelsen herom efterfølgende kan forelægges formandskabet til godkendelse, idet det herved undgås, at behandlingen af sager, hvor nævnsmedlemmer har forfald, skal afvente formandskabets afgørelse om substitution.

Integrationsministeriet er enig i behovet for en mulighed som den anførte. Ministeriet vil fremsætte ændringsforslag om, at Flygtningenævnets formandskab kan bemyndige formanden til i særlige tilfælde at træffe afgørelse om substitution i tilfælde af medlemmers forfald.

7. Fremhævelse af hensynet til familiens enhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og 11, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

7.1. Generelle bemærkninger.

Advokatrådet (AR) finder, at den udtrykkelige fremhævelse i lovteksten af hensynet til familiens enhed er lovteknisk unødvendig, hvis hensynet og dets betydning i de konkrete skønsafvejsninger er tilstrækkeligt tydeliggjort i lovens forarbejder. Fremhævelsen kunne dog være velbegrunder, for så vidt den kunne være anledning til at uddybe hensynets betydning i de bemærkninger, der ledsager ændringsforslaget. Rådet mener imidlertid ikke, at bemærkningerne i tilstrækkelig grad synes at afspejle indholdet og rækkevidden af de internationale forpligtelser, som angives at være baggrunden for ændringsforslaget. Der er derfor risiko for, at den foreslåede lovændring kan føre til uholdbare afgørelser i fremtidig administrativ praksis efter de bestemmelser, der vil blive berørt af ændringen.

Advokatrådet anfører endvidere, at det i lyset af erfaringerne siden lovændringen i juni 2002 i og for sig er velbegrunder at foretage en justering af dispensationspraksis i relation til herboende flygtninge m.v., som efter udrejsen har indgået ægteskab med en person fra samme oprindelsesland. Rådet finder imidlertid, at bemærkningerne dels underbetoner de særlige retlige hensyn, der typisk gør sig gældende i sådanne tilfælde, dels giver forholdsvis ringe vejledning for myndighedernes afvejning af de forskellige hensyn, der skal iagttages ved behandlingen af ansøgninger om familiesammenføring med disse herboende udlændinge i sager, hvor de almindelige betingelser herfor ikke er opfyldt. Det er i den forbindelse bl.a. anført, at det i bemærkningerne angivne kriterium, om der er etableret et familieliv med en sådan relation til Danmark, at Danmark er forpligtet til at tillade familiesammenføring, forekommer heller ikke at være en fuldt ud dækkende afspejling af praksis fra Menneskerettighedsdomstolen efter EMRK artikel 8 i relation til denne type af sager om opholdstilladelse til familiemedlemmer.

Amnesty International finder det vanskeligt at vurdere, om forslaget lægger op til reelle ændringer i praksis.

Børnerådet håber på at se resultaterne af den nye formulering, således at børn ikke adskilles fra deres forældre, medmindre det er til barnets bedste.

Landsorganisationen i Danmark finder formuleringerne vedrørende hensynet til familiens helhed ved familie- og ægtefællesammenføringer meget vage, hvilket tyder på, at ændringen alene gennemføres på baggrund af den kritik, der har været af regeringens stramninger på området. Det anføres i den forbindelse, at ændringen således ikke vil få nogen betydning i praksis.

Dokumentations- og rådgivningscentret om racediskrimination (DRC) finder ikke, at indsættelsen af sætningen "herunder hensynet til familiens enhed" i lovteksten i fornødent omfang sikrer overholdelsen af menneskerettighederne for par, som ønsker at leve sammen som en familie. Der er bl.a. henvist til Integrationsministeriets genoptagelse af ca. 40 sager vedrørende herboende flygtningens ret til ægtefællesammenføring, og at DRC gentagende gange har bedt de danske myndigheder om at oplyse, hvilke afgørelser fra Den Europæiske Men-

neskerettighedsdomstol, som konkret giver anledning til at tro, at synspunktet om berettiget forventning kan bruges i forhold til de pågældende udlændinges sager.

Integrationsministeriet skal bemærke, at regeringen i forbindelse med lovforslag om ændringer af adgangen til familiesammenføring, hvor Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) kan være relevant, ud fra det eksisterende retsgrundlag på menneskerettighedsområdet udførligt har redegjort for betydningen af relevante konventionsbestemmelser samt domspraksis fra navnlig Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og de danske domstole.

Det er regeringens opfattelse, at administrationen af udlændingeloven er i overensstemmelse med EMRK, således som denne konvention er forstået og anvendt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Den måde, hvorpå der i udlændingeloven er taget højde for Danmarks internationale forpligtelser, er i fuld overensstemmelse med dansk retstradition, hvorefter sådanne forhold reguleres i bemærkningerne til loven.

For at undgå misforståelser er regeringen imidlertid indstillet på at imødekomme en anbefaling fra Europarådets menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Robles om, at menneskerettighedsbeskyttelsen afspejles mere direkte i lovtæksten. Regeringen foreslår derfor, at det i alle relevante bestemmelser om familiesammenføring tilføjes, at der skal tages højde for hensynet til familiens enhed.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, indebærer fremhævelsen af hensynet til familiens enhed i lovtæksten ikke i sig selv ændringer i forståelsen af rækkevidden af Danmarks internationale forpligtelser, herunder EMRK artikel 8.

I forbindelse med lovforslagets bemærkninger er det gentaget, at Integrationsministeriet med hensyn til adgangen til ægtefællesammenføring for herboende personer med flygtninge m.v., som efter udrejsen af hjemlandet har giftet sig med en udlænding, og hvor lovens almindelige betingelser for ægtefællesammenføring ikke er opfyldt, har ændret opfattelse af, i hvilket omfang der kan lægges vægt på, om parret kunne have en berettiget forventning om at få tilladelse til familiesammenføring. Der kan i øvrigt henvises til regeringens svar på Gil-Robles rapport om Danmark.

EMRK artikel 8 om respekt for familieliv alene giver en ganske overordnet beskrivelse af de beskyttede rettigheder og omfanget af beskyttelsen. Bestemmelsen angiver ikke noget om betingelser for ægtefællesammenføring. Det nærmere omfang af den beskyttelse, som artikel 8 indebærer i relation til dansk udlændingelovgivning, er således ikke fastlagt præcist, og når bestemmelsens anvendelsesområde søges nærmere afklaret, må der lægges betydelig vægt på de begrænsede fortolkningsbidrag, der kan findes i domspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og de danske domstole.

7.2. Høring af Udlændingestyrelsens Asylafdeling ved vurdering af, hvorvidt den herboende kan tage ophold i oprindelseslandet.

Advokatrådet finder, at bemærkningernes angivelse af, at der i tilfælde, hvor det måtte vise sig relevant, skal ske en vurdering af den herboende flygtnings aktuelle beskyttelsesbehov ved høring af Udlændingestyrelsens asylafdeling, indebærer et retssikkerhedsmæssige problem. Selvom det givetvis er relevant at inddrage denne afdelings asylretlige erfaring, forekommer det særdeles betænkeligt at basere afgørelsen i familiesammenføringssagen udelukkende på et sådant høringssvar. For det første kan der i den enkelte herboende flygtnings situation foreligge særlige forhold, som ikke vil blive tilstrækkeligt oplyst ved en rent skriftlig høring, hvor svaret formodentlig ofte vil være baseret på de oprindelige akter i den pågældendes asylsag. For det andet ses der ikke angivet nogen forudsætning om, at der skal foretages partshøring over den udtalelse om beskyttelsesbehovet, som fremkommer fra Udlændingestyrelsens asylafdeling, hvilket må være en minimumbetingelse for afgørelsens holdbarhed. For det tredje er det en afgørende svaghed ved en sådan fremgangsmåde, at den ikke giver mulighed for prøvelse af den asylretlige vurdering i det normale klagesystem for asylsager, idet der ikke er adgang til at indbringe udtalelsen eller den herpå baserede afgørelse af spørgsmålet om familiesammenføring for Flygtningenævnet. Integrationsministeriet kommer herved reelt kommer til at virke som klageinstans også for den asylretlige vurdering, som efter omstændighederne kan være afgørende for familiesammenføringssagens udfald. Rådet finder denne kompetencefordeling særligt utilfredsstillende i tilfælde, hvor der endnu består mulighed for inddragelse af den herboende flygtnings opholdstilladelse i henhold til udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1.

Institut for Menneskerettigheder finder en ordning med høring af Udlændingestyrelsens asylafdeling ganske utilstrækkelig. Problemerne opstår i de tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen måtte nå frem til, at flygtningen ikke længere anses for afskåret fra at tage ophold i sit hjemland, og der således ikke er noget til hinder for, at parret kan nyde retten til familielivet i flygtningens – og i praksis typisk tillige ægtefællens – hjemland. I fravær af oplysninger om det modsatte må det kunne lægges til grund, at vurderingen vil blive foretaget på skriftligt grundlag, nærmere bestemt de – måske mange år gamle – sagsakter, der indgik i flygtningens asylsag. Det indebærer, at vurderingen sker på et langt ringere grundlag end ved behandlingen af en almindelig asylansøgning, der som bekendt bygger på et (relativt nyudfyldt og dermed tidssvarende) asylskema samt referater af en eller flere efterfølgende asylsamtaler. Allerede af den grund må det anses for givet, at styrelsens vurdering kommer til at bygge på et så svagt funderet grundlag, at det næppe kan karakteriseres som retssikkerhedsmæssigt forsvarligt. Såfremt høringssvaret ikke er at anse som en forvaltningsretlig afgørelse og derfor ikke er omfattet af forvaltningslovens almindelige regler, vil dette endvidere i givet fald bl.a. indebære, at den berørte person i relation til høringssvaret – isoleret set – er frataget samtlige de sædvanlige partsbeføjelser, som loven ellers sikrer (adgang til kontradiktion m.v.). Et tredje problem, som er snævert knyttet til ovenstående, er, at styrelsens asylretlige vurdering reelt ikke kan efterprøves. Efter den foreslåede ordning er flygtningen udelukket fra at påklage vurderingen som et selvstændigt prøvelsesstema til en højere administrativ instans: Der er ikke adgang til at få efterprøvet den asylretlige vurdering (eller den derpå baserede afgørelse) inden for det normale system for behandling af asylsager i Flygtningenæv-

net, og Integrationsministeriets kompetenceområde omfatter ikke asylrelaterede emner. Den eneste mulighed for en prøvelse vil herefter være at sagsøge styrelsen i medfør af grundlovens § 63 med påstand om omgørelse af afslaget på ansøgningen om familiesammenføring med henvisning til den bagved liggende asylretlige vurdering.

Institut for Menneskerettigheder har endvidere bl.a. anført, at en forkert vurdering om, at flygtningen ikke længere må anses for afskåret fra at tage ophold i sit hjemland, uden videre vil blive lagt til grund ved afgørelsen om flygtningens adgang til at opnå ægtefællesammenføring – en afgørelse, der af samme årsag vil munde ud i et afslag. Dette stiller parret i en helt uacceptabel situation for så vidt muligheden for at tage ophold i et tredjeland ikke er til stede. Enten må parret (evt. med børn) beslutte at leve adskilt, idet en flygtning, der – med rette, men altså i strid med den asylretlige vurdering i høringssvaret – nærer en velbegrunnet frygt for at blive udsat for forfølgelse eller tilsvarende grove menneskerettighedskrænkelser ved en tilbagevenden, forståeligt nok ikke ønsker at vende hjem, sammenholdt med at ægtefællen ikke kan opnå opholdstilladelse her i landet. Dvs. at retten til at nyde familielivet som bl.a. sikret i EMRK art. 8 de facto afskæres. Eller parret (evt. med børn) kan insistere på at ville leve sammen, hvorved parret vil være henvist til at tage ophold i hjemlandet. Og dette på trods af, at flygtningen – og, som en mulig afledt effekt, tillige ægtefællen (samt evt. børn) – dermed risikerer at blive udsat for overgreb omfattet af Flygtningekonventionens art. 1 A og/eller EMRK art. 3. Det er instituttets opfattelse, at den her omtalte, nye konstruktion fremstår som værende ikke tilstrækkeligt gennemtænkt, og det foreslås, at ordningen overvejes nok en gang med henblik på at udarbejde en model, som ikke har de ovenfor nævnte meget uheldige konsekvenser.

Integrationsministeriet skal bemærke, at det følger af udlændingelovens § 46, stk. 1, at afgørelser vedrørende ægtefællesammenføring træffes af Udlændingestyrelsen i 1. instans. Dette indebærer, at Udlændingestyrelsen skal foretage de for afgørelsen nødvendige vurderinger herunder, hvorvidt der kan dispenseres for de almindelige betingelser for ægtefællesammenføring. Afgørelsen om, hvorvidt der efter en samlet vurdering kan ske dispensation foretages af Udlændingestyrelsens Erhvervs- og Familiesammenføringsafdeling, som træffer afgørelsen i familiesammenførings sagen i første instans.

Til brug for Erhvervs- og Familiesammenføringsafdelingens samlede vurdering og afgørelse i sagen vil der være tilfælde, hvor det kan vise sig relevant at høre Udlændingestyrelsens Asylafdeling om den herboendes mulighed for at tage ophold i oprindelseslandet. Som led i vurderingen af, hvorvidt der som følge af en herboende flygtning fortsatte risiko forfølgelse i hjemlandet kan blive tale om at fravige de almindelige betingelser for ægtefællesammenføring, vil indgå en vurdering af situationen i den herboende flygtningens hjemland, herunder af, om forholdene i hjemlandet har ændret sig i en sådan grad, at den herboende flygtning må antages at kunne tage ophold i hjemlandet sammen med sin ægtefælle/faste samlever.

En vurdering, som den Asylafdelingen foretager i sådanne sager, kan efter ministeriets opfattelse ikke umiddelbart sidestilles med den vurdering, der foretages af asylmyndighederne i en asylsag af, om en udlænding skal meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7. Der er således ikke tale om, at den vurdering af situationen i hjemlandet, der fore-

tages til brug for vurderingen af, om der kan ske fravigelse af de almindelige familiesammenføringsbetingelser, vil få indflydelse på den herboende flygtnings egen opholdstilladelse. Hvis dette skulle vise sig at være relevant, vil en vurdering heraf skulle foretages som led i en inddragelsessag hos asylmyndighederne, Udlændingestyrelsen og Flygtningsnævnet.

De almindelige forvaltningsretlige regler om partshøring m.v. iagttages fuldt ud i disse sager.

8. Udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, jf. lovforslagets § 3, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 11

8.1. Generelle bemærkninger

Dansk Flygtningehjælp (DF) finder det positivt, at der kan ydes økonomisk hjælp til repatriering uagtet, at en mindre opsparring har fundet sted. Fordoblingen af det formuebeløb, som kommunerne skal se bort fra ved en vurdering af, om udlændingen selv har midler til repatriering, er derfor en forbedring. DF finder endvidere, at ændringen af alderskriterierne er en forbedring, da erfaringen viser, at netop muligheden for at få reintegrationsbistand i hjemlandet har gjort det muligt for ældre og/eller uarbejdsdygtige flygtninge at vende tilbage til hjemlandet. DF finder dog, at der er sket en forringelse af kriterierne for opnåelse af reintegrationsbistand ved, at flygtninge skal have opholdstilladelse i 7 år, før der opnås tidsubegrænset opholdstilladelse, da dette på sigt kan få en negativ indflydelse på det antal flygtninge, som ønsker at repatriere.

Integrationsministeriet skal hertil samlet bemærke, at formålet med de foreslåede ændringer af repatrieringsloven er at give flere udlændinge mulighed for at kunne modtage økonomisk støtte til frivillig tilbagevenden til hjemlandet i form af hjælp til repatriering og i form af reintegrationsbistand. Adgangen til reintegrationsbistand er fortsat betinget af, at udlændingen har tidsubegrænset opholdstilladelse. Baggrunden herfor er et ønske om at sikre, at udlændinge, der modtager en løbende, månedlig fem-årig eller eventuelt livslang reintegrationsbistand fra Danmark, har en nær tilknytning her til landet, som kan begrunde en sådan løbende forsørgelsesydelse også uden for Danmark. Det bemærkes i den forbindelse, at der efter omstændighederne kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse på et tidligere tidspunkt end efter syv år, hvis den pågældende udlænding har opnået en væsentlig tilknytning til det danske samfund, jf. herved udlændingelovens § 11, stk. 4 og 5.

Rådet for Etniske Minoriteter (REM) ønsker at påpege, hvilken betydning repatriering af den ældre generation af eksempelvis tyrkiske indvandrere kan have for integrationen af de yngre generationer i Danmark. En del af familierne benytter sig af de ældre generationer som pasningsmulighed for de mindste børn, hvorfor de ikke sendes i daginstitution med mulighed for større kontakt med danske børn og for at lære det danske sprog i en tidligere alder. Endvidere er det lettere for den yngre generation at blive integreret i det danske samfund, når den ældre generation, der traditionelt har stor indflydelse på familiens levevis med vægt på oprindelseslandets kultur, ikke er i nærheden til at øve sin indflydelse. REM anbefaler derfor, at der også iværksættes foranstaltninger for at komme de repatrierede i møde, hvad angår sygdomsforsikring, da de ældre generationer kan være utrygge ved at skulle klare sig i deres

oprindelsesland eller et andet land uden sygesikring, hvorfor de er tilbageholdende med at repatriere.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at hjælp til repatriering bl.a. omfatter udgifter til sygeforsikring i 1 år i hjemlandet, udgifter til medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug og udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler, f.eks. rollator, stomiposer m.v., til højst 1 års forbrug eller til andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., samt hjælp til nødvendig vaccination i Danmark. I stedet for at yde hjælp til udgifter til sygeforsikring i 1 år kan der udbetales højst 5.000 kr. til udlændingens egen tegning af sygeforsikring eller dækning af udgifter til behandling. Integrationsministeriet overvejer for tiden - i samarbejde med Rådet for Etniske Minoriteter - om mulighederne for at yde støtte til sygeforsikring i forbindelse med repatriering bør ændres.

Amnesty International vil understrege, at udlændinge ikke skal opfordres til at vende hjem til oprindelseslandet, førend det er helt sikkert, at vedkommende ikke vil blive udsat for forfølgelse i det pågældende land. Omdrejningspunktet i bestemmelsen vedrørende repatriering bør derfor til enhver tid være flygtninges retssikkerhed.

Dansk Retspolitisk Forening finder anledning til at advare imod det voldsomt forøgede pres, der i den senere tid har manifesteret sig for at accelerere repatriering på et ofte helt uholdbart grundlag, idet dette ikke bidrager til bæredygtige og stabiliserende ordninger på de problemer, som stadig eksisterer i mange af de lande, de pågældende personer er flygtet fra.

Integrationsministeriet skal hertil samlet bemærke, at repatrieringsordningen alene er rettet mod personer, der ønsker frivilligt at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland.

Folketingets Integrationsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

MODTAGET

11 JAN. 2005 // 40

Den Centrale Indlevering

Udvalget for Udlændinge- og
Integrationspolitik
L 149 - Bilag 3
Offentlig

10 JAN. 2005

Dato:

Kontor:

J.nr.:

Udlændingelovskontoret

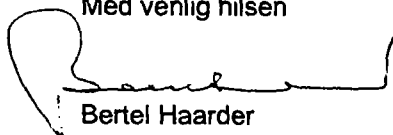
2004/4000-61

Integrationsministeriet fremsendte ved breve af 16. og 23. december 2004 til Folketingets Integrationsudvalg kopi af indkomne høringsvar vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.) – Lovforslag nr. L 149.

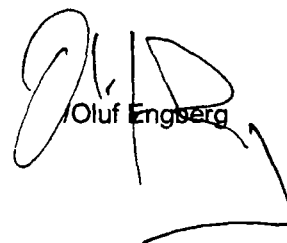
Vedlagt sendes i fem eksemplarer kopi af de høringsvar vedrørende lovforslaget, som Integrationsministeriet har modtaget efterfølgende.

Integrationsministeriet vil drage omsorg for, at eventuelle yderligere høringsvar sendes til Folketingets Integrationsudvalg.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder

Oluf Engberg

Ministeriet for Flygtninge, indvandrere og Integration
Att.: Merete Milo
Holbergsgade 6
1057 København K

Den 22-12-2004
J.nr. 03.4.16-5

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 1000-61
MMI
- 3

Antal bilag Aktnr. 131

Vedrørende lovforslag om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven

Dansk Psykolog Forening har modtaget ovennævnte lovforslag til høring.

Men da lovforslaget i forhold til udlændingeloven indeholder elementer, som foreningen har store betænkeligheder ved, skal jeg anmode om, at foreningens høringssvar på trods af fristoverskridelsen kan indgå i ministeriets videre behandling af lovforslaget.

Foreningen har følgende bemærkninger:

Af pkt. 8 i bemærkninger om præcisering af oplysningspligten i udlændingelovens § 40 fremgår det blandt andet, at der i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse kan indgå erklæringer fra både læger, psykologer og psykiatere.

Det fremgår videre af dette punkt, at Regeringen ønsker at styrke oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse. Som følge heraf foreslås det, at Integrationsministeriet skal kunne indhente foreliggende helbredsoplysninger **uden** ansøgerens samtykke.

Foreningen forstår denne adgang til at indhente fortrolige oplysninger på den måde, at ministeriet kan anmode eksempelvis en psykolog om videregivelse af personlige og fortrolige oplysninger om en klient. Psykologens eventuelle videregivelse vil med den nye lovbestemmelse være berettiget. Der er dog ikke tale om en egentlig pligt til videregivelse.

Med denne forståelse af lovforslaget skal foreningen bemærke, at en afgørende forudsætning for at kunne arbejde som psykolog og efterleve de krav, der stilles i lov om psykologer, er, at det er muligt at etablere et tillidsforhold mellem klienten og psykologen. I dette fortrolige rum udveksles der oplysninger, der skal indgå i psykologens vurdering af hvilke problemstillinger, der er tale om, og hvorledes disse problemer psykologfagligt bedst kan behandles.

Med det nye forslag om, at Integrationsministeriet kan indhente foreliggende helbredsoplysninger (som altid har karakter af fortrolige oplysninger) **uden** ansøgerens (klientens) samtykke, vil til-

lidsforholdet være alvorligt truet, idet psykologen indledningsvis bør informere sin klient om, at ministeriet har mulighed for at få adgang til fortrolige oplysninger uden klientens samtykke.

Med et psykologfagligt behandlingsforløb, der indledes på dette grundlag, er det klart foreningens opfattelse, at arbejdsbetingelserne for psykologen vil være væsentligt forringet. Det kan ikke udelukkes, at klienten vil være tilbageholdende med at fremkomme med de nødvendige oplysninger. Hvis klienten på dette grundlag derfor tilbageholder vigtige oplysninger, kan der være risiko for, at psykologen ikke får adgang til den viden, der skal til, for at psykologen kan komme med en psykologfagligt velfunderet redegørelse over problemstillinger og egnede behandlingsforløb. I den forbindelse er det vigtigt at tilføje, at psykologen samtidig kan risikere at komme i en situation, hvor det kan være vanskeligt at leve op til de krav der stilles i lovgivningen for psykologers virke.

Endelig skal foreningen bemærke, at det må anses for særdeles betænkeligt, at personkredsen, omfattet af lovforslaget, skal stilles fundamentalt anderledes i forhold til de lovregler, der i øvrigt regulerer sundhedspersoners adgang for videregivelse af fortrolige oplysninger uden samtykke fra den person, som oplysningerne vedrører.

I forhold til at privatpraktiserende psykologer tillige omfattes af muligheden for at videregive fortrolige oplysninger, skal foreningen herudover anføre, at der er en "kulturforskel" mellem psykologbehandling i privat regi modsat i offentligt regi. Klienter, der henvender sig til privatpraktiserende psykologer har en (større) forventning om, at de oplysninger der formidles i forbindelse med behandlingen, ikke videregives uden samtykke fra personen. I offentligt regi er det en kendt forudsætning, at offentlige myndigheder er underlagt regler, der forpligter myndigheden til i visse specielle situationer at videregive oplysninger. Denne måde som klienten opfatter privatpraktiserende psykologer på, har derfor stor betydning for disse psykologers arbejdsbetingelser.

Af bemærkninger til lovforslaget fremgår videre, at Regeringen ønsker at præcisere, at helbredsbehandling humanitær opholdstilladelse som udgangspunkt forudsætter, at de relevante helbredsforhold er dokumenteret af personer med lægefaglig baggrund.

Foreningen skal indledningsvis bemærke, at det formelle ansvar for diagnosticering udelukkende tilkommer personer med lægefaglig baggrund. Det er dog vigtigt i denne forbindelse at forholde sig til, at personers helbredsproblemer både kan være af somatisk art og/eller af psykologisk art. Inden for psykiatrien er der en udbredt forståelse for, at en endelig vurdering/diagnose sker i et samspil mellem psykiateren og psykologen. Psykiateren har således sin ekspertise inden for det somatiske område, hvor psykologen har sin ekspertise inden for det psykologiske og testpsykologiske område. I sager hvor der er tale om differentialdiagnostiske problemstillinger sker udredningen og diagnostiseringen i et samarbejde mellem disse to faggrupper.

Det er derfor foreningens opfattelse, at psykologers medvirken i vurderinger af en ansøgers psykiske helbredsforhold er afgørende vigtig at sikre udarbejdelsen af en tilstrækkelig præcis og differentieret diagnose.

DANSK PSYKOLOG FORENING

Foreningen skal beklage det sene svar

Med venlig hilsen

Roal Ulrichsen
formand for Dansk Psykolog Forening

Stockholmsgade 27 • 2100 København Ø

Tlf.: 35 28 99 55 • Fax: 35 25 97 37 • www.dp.dk • dp@dp.dk

FLYGTNINGENÆVNET

Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og Integration
Lovkontoret
Slotsholmsgade 6
1216 København K

Dato: 23 DEC. 2004
J. nr.: 2002/7410-46
I/Fælles/lovforslag/2004
hto

Ved e-mail af 29. november 2004 har Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration anmodet Flygtningenævnet om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetaget humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.).

Ministeriet har fremsendt en revideret udgave af lovforslaget fremsat for Folketinget den 15. december 2004.

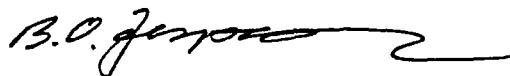
Den del af lovforslaget med tilhørende bemærkninger, som vedrører Flygtningenævnets virksomhed, har været drøftet i Flygtningenævnets formandskab og i koordinationsudvalget.

Vedrørende den foreslåede § 53, stk. 12, finder Flygtningenævnet, at det bør overvejes at tilvejebringe mulighed for, at nævnets formand i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om substitution af medlemmer, der har forfald, således at afgørelsen herom efterfølgende kan forelægges formandskabet til godkendelse. Herved undgås det, at behandlingen af sager, hvor nævnsmedlemmer har forfald, skal afvente formandskabets afgørelse om substitution.

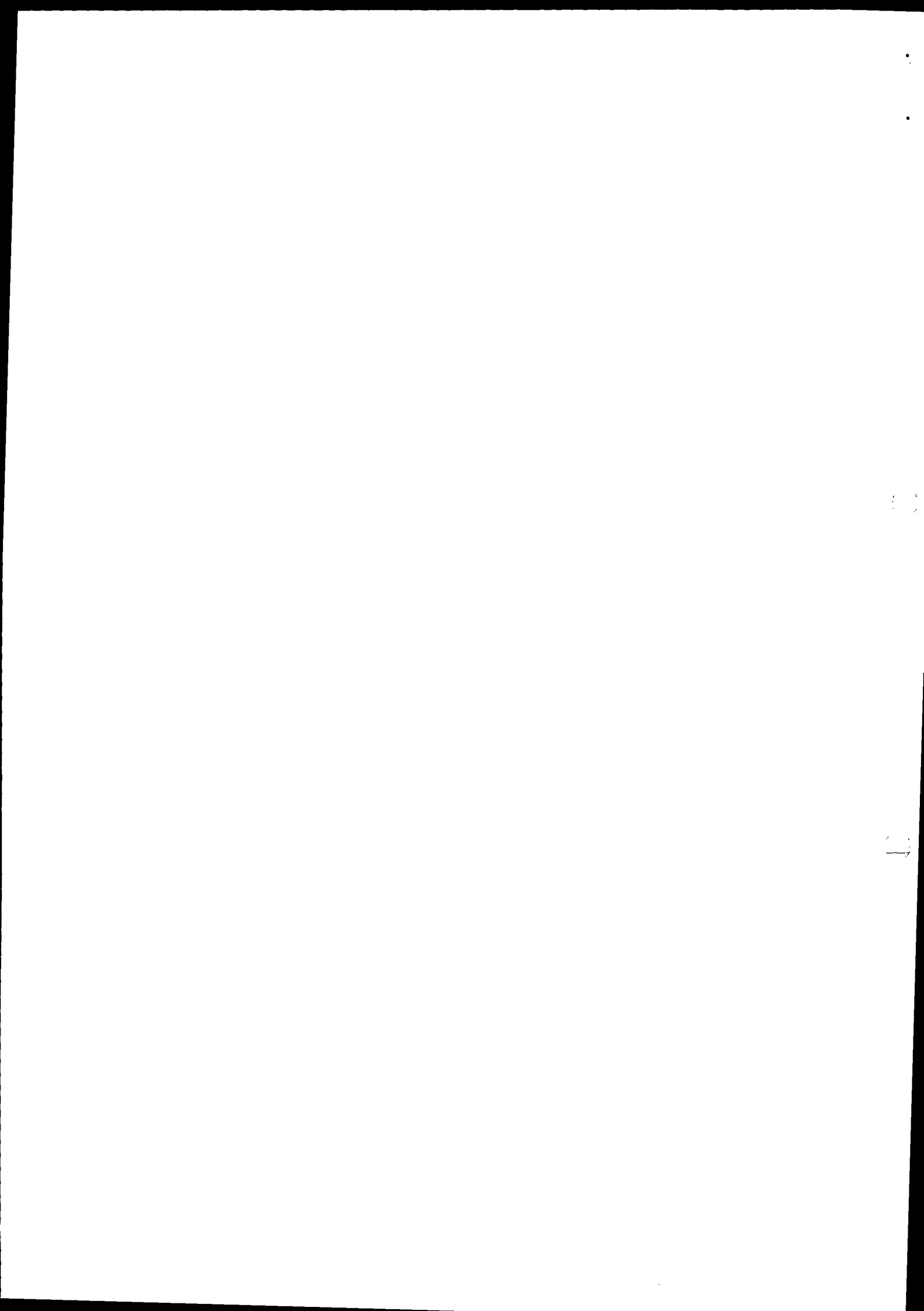
Flygtningenævnet har ikke herudover bemærkninger til den reviderede udgave af lovforslaget.

Der henvises til j. nr. 2004/4000-61.

Med venlig hilsen

B. O. Jespersen

Udvalget for Udlændinge- og
Integrationspolitik
L 149 - Bilag 2
Offentlig

Folketingets Integrationsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

MODTAGET

23 DEC. 2004

Den Centrale Indlevering

Dato:

23 DEC. 2004

Kontor:

Udlændingelovskontoret

J.nr.:

2004/4000-61

Integrationsministeriet fremsendte ved brev af 16. december 2004 til Folketingets Integrationsudvalg kopi af indkomne høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbehandling humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.) – Lovforslag nr. L 149.

Vedlagt sendes i fem eksemplarer kopi af høringssvar vedrørende lovforslaget, som Integrationsministeriet har modtaget efterfølgende.

Integrationsministeriet vil drage omsorg for, at eventuelle yderligere høringssvar sendes til Folketingets Integrationsudvalg.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder

Oluf Engberg

FLYGTNINGENÆVNET

Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og Integration
Lovkontoret
Slotsholmsgade 6
1216 København K

Dato: 21. december 2004
J. nr.: 2002/7410-46
I/Fælles/lovforslag/2004
hto

Ved e-mail af 29. november 2004 har Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration anmodet Flygtningenævnet om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetaget humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.).

Ministeriet har fremsendt en revideret udgave af lovforslaget fremsat for Folketinget den 15. december 2004.

Den del af lovforslaget med tilhørende bemærkninger, som vedrører Flygtningenævnets virksomhed, har været drøftet i Flygtningenævnets formandskab og i koordinationsudvalget.

Vedrørende den foreslåede § 53, stk. 12, finder Flygtningenævnet, at det bør overvejes at tilvejebringe mulighed for, at nævnets formand i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om substitution af medlemmer, der har forfald, således at afgørelsen herom efterfølgende kan forelægges formandskabet til godkendelse. Herved undgås det, at behandlingen af sager, hvor nævnsmedlemmer har forfald, skal afvente formandskabets afgørelse om substitution.

Flygtningenævnet har ikke herudover bemærkninger til den reviderede udgave af lovforslaget.

Der henvises til j. nr. 2004/4000-61.

Med venlig hilsen

B. O. Jespersen

DEN DANSKE DOMMERFORENING
FORMANDEN

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61 Retten i Korsør
Kriminalretten
Kirkepladsen 14,
4220 Korsør
Tlf. 58 36 09 99
2 2 550 2004 UMI
Antai bilag Aktnr. 129 CVR nr. 21-65-95-09

Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K.

17. december 2004

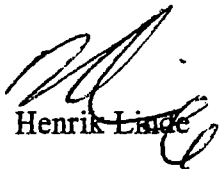
J.nr. 167/2004

Deres j.nr. 2004/4000-61

I et brev af 22. juli 2004 har Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration anmodet om eventuelle bemærkninger til et forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetaget humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven m.v.).

Foreningen finder ikke anledning til at udtale sig om forslaget.

Med venlig hilsen

Henrik Linde

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
lovkontoret@inm.dk

Der henvises til j.nr.: 2004/4000-61

J.nr.: 04-5010-00027

Sagsbehandler: Christina Hyldgaard Jacobsen

Dato 15. december 2004

Integrationsministeriet har ved brev af 29. november 2004 anmodet om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven.

Familiestyrelsen har ikke bemærkninger lovforslaget.

Styrelsen går ud fra, at ministeriet i god tid inden lovens ikrafttrædelse udsender reviderede udgaver af

- Vejledning om lovligt ophold som betingelse for indgåelse ægteskab
- Erklæring om kendskab til udlændingelovens regler om ægtefællesammenføring - § 11 b-erklæring (dansk, engelsk og tysk udgave)

Samtidig bør det overvejes, om der er behov for at revidere "Vejledning i forbindelse med indgåelse af ægteskab og registreret partnerskab i Danmark på grundlag af ægteskab og registreret partnerskab med en person, der bo i Danmark".

Styrelsen deltager gerne i dette.

Vi beklager den sene besvarelse.

Med venlig hilsen
Familiestyrelsen

Lars Thøgersen

Den 13. december 2004

Integrationsministeriet
Lovkontoret

Vedr. j.nr. 2004 / 4000-61

Under henvisning til lovkontorets den 29. november fremsendte forslag til lov om ændring af udlændingeloven skal jeg hermed på katolsk bispekontors vegne meddele, at vi efter gennemgang af lovforslaget ikke har fundet noget at bemærke, da forslaget ikke ses direkte at berøre den katolske kirkes forhold.

Med venlig hilsen

Lars Messerschmidt
generalvikar

SEKR.KT.
Indgået

20 DEC. 2004

Sagsbeh.:
Bem.: / Kopi:

DRC er en selvstændig uafhængig institution, der er organiseret som en fond, og som med udgangspunkt i menneskerettighedskonventionerne arbejder mod racediskrimination. DRC kortlægger racediskrimination og giver råd, vejledning samt juridisk bistand til personer, der har været udsat for racediskrimination, eller som har været vidne hertil. DRC arbejder med det holdningskabende arbejde gennem konferencer, seminarer, kurser og debatmøder.

15. december 2004

Til Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og integration.

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61
MMi
27 DEC. 2004

Anna: bilag Aktnr. 128

Høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven, Deres j.nr. 2004/4000-61.

Resume:

DRC finder ikke, at indsættelsen af sætningen "herunder hensynet til familiens enhed" i lovtæksten i fornødent omfang sikrer overholdelsen af menneskerettigheder for par, som har ret til at leve sammen som en familie.

Myndighederne har aktuelt måtte genoptage ca. 40 sager, hvor der er sket brud på parrenes ret til et familieliv, men det fremlagte lovforslag sikrer ikke, at denne og tilsvarende gruppers sager fremover behandles i overensstemmelse med de internationale menneskerettighedskonventioner.

DRC finder, at der fortsat "lovgives" i bemærkningerne i et omfang som ikke tilgodeser den fornødne retssikkerhed og overholdelse af menneskerettigheder. Det gælder både i forhold til retten til et familieliv, men også andre områder i lovforslaget.

DRC finder, at ændringen af Flygtningenævnets organisatoriske placering er en forbedring i forhold til den nuværende kritisable situation. DRC finder dog fortsat at det væsentligt svækker tilliden til Nævnet, at et af de 3 medlemmer er medarbejder i et Ministerium, som ikke har nogen indsigt i flygtningesager (da man ikke beskæftiger sig med risikovurderinger) og alene er kendt blandt asylansøgerne, som det ministerium der er ansvarlig for de menneskerettighedskrænkende regler, som er udarbejdet i dette ministerium (jfr. de to foregående punkter).

DRC finder at Danmark burde indrette reglerne så de kommer på niveau med de øvrige Europæiske lande, for så vidt angår familiesammenføring, asyl m.v., hvilket indeværende lovforslag langt fra er med til at sikre.

Indledning

I september 2000 skrev justitsministeriet: "Det er af afgørende betydning i et retssamfund som det danske, at lovgivningen er af høj kvalitet. Regeringen og Folketinget har i den senere tid taget en række væsentlige initiativer med henblik på forbedring af lovkvaliteten."

Det er på denne baggrund med stor tilfredshed, at DRC modtager forslaget til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven, som blandt andet tager sigte på at forbedre retssikkerheden på en række af de områder, som DRC påpeger, som stærkt problematiske i forbindelse med de mange lovændringer i 2002.

Det fremgår af vores høringssvar af 28. februar 2002 "Høringssvar til forslag om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven" (se evt. for en kort sammenfatning vores nyhedsbrev ForskelLighed nr. 17 fra juni 2002 på www.drcenter.dk) at afskaffelsen af retskravet på ægtefællesammenføring, og de dertil hørende skærper med tilknytningskrav m.v., samt ændringen af Flygtningenævnets sammensætning, på afgørende områder undergraver retssikkerheden. DRC påpegede, at formålet for DRC med at afgive høringssvar primært er at sikre at der ikke gennemføres love, som ikke skal give anledning til lange retssager, for at få fastslået at lovgivningen er i strid med internationale Menneskerettigheder. Selvom man formelt set har muligheden for at føre sådanne sager, så vil det ofte være forbundet med store økonomiske og menneskelige omkostninger for vores brugere, og derfor vil det være langt mere tilfredsstillende, at man på forhånd sikre lovgivningens kvalitet (jfr. citatet fra Justitsministeriet), så dette ikke bliver nødvendigt.

Dette gode råd ønskede regeringen ikke at tage til sig, og DRC er derefter blevet opsøgt af hundreder af desperate brugere, som på en række områder har søgt vores retshjælp.

Først og fremmest har et meget stort antal fortvivlede ægtepar søgt hjælp til at påklage Udlændingestyrelsens afslag på familiesammenføring til Integrationsministeriet. Som en følge af de helt urimeligt lange sagsbehandlingstider har det gennemgående taget et par år, at få sagerne færdigbehandlet hos såvel styrelse som ministerium. Derfor er det først i 2004, at sagerne er kommet så langt, at vi har kunne indgive ansøgninger om fri proces i en række sager om ægtefællesammenføring, hvilket nærmere vil blive omtalt nedenfor.

Derudover har vi fået fri proces til at føre sag på vegne af tyrkiske forældre, som har klaget til DRC, fordi deres børn har fået frataget retten til modersmålsundervisning (som også var en del af Regerings pakke fra 2002).

Endvidere er DRC med i en række sager, hvor asylansøgere fra det tidligere Jugoslavien har fået fri proces til at føre sag mod Flygtningenævnet ved de danske domstole. Der er særligt tale om Romaer og andre minoritetsgrupper fra Kosovo

provinsen. I DRC's høringsvar fra 2002 skrev Forkvinde Fakhra Mohammad og daværende Centerleder Matt Bourne, at hvis man gennemførte den foreslåede ændring af nævnets sammensætning burde man samtidig:

"... afskaffe endelighedsbestemmelsen så nævnsafgørelser fremover vil kunne indbringes for domstolene, med henblik på at asylansøgere vil få en sagsbehandling der lever op til principperne om fair trial jfr. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention."

Med de sager som nu køre ved domstolene har DRC således bidraget til at den manglende retssikkerhed, som behandlingen i Flygtningenævnet desværre er udtryk for, nu har mulighed for at blive kompenseret ved de almindelige domstole.

DRC har naturligvis også været beskæftiget med sager om diskrimination på arbejdsmarkedet, uddannelses- og boligområdet m.v. Vi har dog ikke desto mindre måtte konstatere at den helt overvejende del af henvendelserne til vores retshjælp gennem de seneste to år har været brugere som har ønsket hjælp i forhold til Regeringens diskriminerende politik.

Samtidig har vi med glæde konstateret, at en række internationale organer også har konstateret dette skift, og Danmark har således være gennem flere runder af kritik fra såvel FN som Europarådet – Særligt rådets Kommisær for Menneskerettigheder, som er særlig relevant i forhold til indeværende lovforslag. Udover den generelle kritik er der senest udtalt kritik af Flygtningenævnet i en konkret asylsag fra FN's Menneskerettighedskomiteen.

DRC's kommentarer blev ikke på nogen måde taget alvorlig af Regeringen i 2002 og vores kommentarer vil heller ikke i 2004 få nogen umiddelbar indflydelse på lovgivningsprocessen. Man har fra regeringspartiernes side helt åbenbart valgt at samarbejde om udlændingeloven med et parti, om hvem man - ifølge Højesteret - gerne må sige har racistiske synspunkter. DRC vil derfor fortsætte de igangværende søgsmål mod Danmark på vegne af vores brugere - ikke af lyst men af bitter nød. Ligeledes må Danmark også forvente at den internationale kritik vil fortsætte - uanset at man i lovforslaget har lagt op til nogle mindre justeringer/forbedringer.

Nedenfor følger kommentarer til de enkelte områder.

Ægtefællesammenføring

Skærperne af udlændingeloven blev dengang lanceret under overskriften, at nu skulle alle behandles lige (dårligt), så også danske statsborger blev omfattet af de nye skærpede krav. Dette var af afgørende betydning for regeringen, fordi man påstod at ville overholde menneskerettigheder og ikke udsætte nogen for diskrimination.

Regeringens første tilbagetog kom, da de nye regler ramte "udenlandsdanskere" som ønskede at vende tilbage til landet med deres udenlandske ægtefæller.

Herefter blev man tvunget til at gennemføre den nye 28 års regel, som betyder, at de "indfødte" danskere (som har været statsborgere i mere end 28 år) stilles bedre end de

danske statsborgere med en anden national eller etnisk oprindelse (fordi hovedparten endnu ikke har været danske statsborgere eller haft lovligt ophold i Danmark i de seneste 28 år), idet denne gruppe nu er fritaget for tilknytningskravet. Det betyder, at den diskrimination, som regering påstod man ville undgå med lovændringerne i 2002 nu er gjort til lov med virkning fra første januar 2004.

Regeringens næste tilbagetog drejer sig om genoptagelsen af ca. 40 sager vedrørende herboende flygtnings ret til ægtefællesammenføring. Af Integrationsministeriets redegørelse fra 13. november 2004 fremgår det bl.a. at:

"Sagen vedrørte en flygtning gift efter udrejsen af hjemlandet, dvs. er en af de sager hvor regeringen har ændret retsopfattelse." (vores understregning)

Der er tale om den gruppe af flygtninge, som er blevet ramt af skærpelsen af udlændingeloven fra 2002, hvor det bl.a. fremgår af bemærkningerne at:

"Derimod vil en herboende flygtning, eller person med beskyttelses status, der først efter flugten til Danmark gifter sig med en person fra sit hjemland, ikke have en sådan særlig lempeligere adgang til ægtefællesammenføring. Denne persongruppe vil kunne nægtes ægtefællesammenføring efter de samme regler, som gælder for ægtefællesammenføring med herboende personer med dansk indfødsret."

(Se bemærkningerne til L 152 af 28.2.2002 side 50 2. spalte, og gentaget flere gange eksempelvis side 52 2. spalte, side 53 1. spalte og side 56, 1. spalte)

DRC har i vores retshjælp bistået mange par, som er blevet ramt af de afslag, som Udlændingestyrelsen i fuldstændig overensstemmelse med loven jfr. ovennævnte bemærkninger har besluttet skulle omfatte herboende flygtninge, som først har giftet sig med en person fra hjemlandet efter flugten. Disse mennesker er naturligvis afskåret fra at optage et familieliv i hjemlandet, hvor flygtningen udsættes for forfølgelse. Det fremgår af forarbejderne, at det skulle være blevet analyseret, om dette vil være i strid med menneskerettighederne, og man fandt at det er det ikke, fordi den:

".. herboende ikke kunne have en berettiget forventning om at få ægtefællen sammenført her til Danmark.

Derfor har myndighederne i deres behandling valgt at fastholde anvendelsen af et tilknytningskrav, med det resultat, at vores brugere's ægtefæller naturligvis har fået afslag med den begrundelse af parrets samlede tilknytning er større til hjemlandet (det land som herboende er flygtet fra).

DRC har i disse tilfælde gentagne gange bedt de danske myndigheder oplyse, hvilke afgørelser fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som konkret giver anledning til at tro, at synspunkt om "berettiget forventning" kan bruges i forhold til vores brugeres sager. Dette har vi dog aldrig kunne få et svar på. Efter vores opfattelse skyldes dette, at der ikke findes sådanne domme vedrørende flygtninge, som i andre Europæiske lande skulle have været udsat for en tilsvarende umenneskelig behandling som i Danmark i relation til ægtefællesammenføring. Derfor har der heller ikke været anledning til at få spørgsmålet prøvet ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. De sager som ses afgjort vedrørende familiesammenføring, hvor der har været lagt vægt på synspunktet om "berettiget forventning", omhandler situationer som på ingen måde er sammenlignelige med de pågældende sager om flygtnings ret til ægtefællesammenføring.

DRC har også modtaget tilsvarende afgørelser fra Ministeriet i sager, hvor vi har påklaget de ovennævnte afgørelser fra Udlændingestyrelsen. I et enkelt tilfælde har Ministeriets afslag givet DRC anledning til at søge om fri proces til en sådan sag, med henblik på at få domstolene til at fastslå, at parret havde været udsat for en menneskerettighedskrænkelse. Da sagen på Ministeriet egen foranledning nu er genoptaget er ansøgningen om fri proces i øjeblikket stillet i bero.

Genoptagelsen falder tidsmæssigt sammen med kritikken fra Europarådets Menneskerettighedskommisær Alvaro Gil-Robles, samt en voldsom medieomtale af sagen. Der var bl.a. tale om en klar kritik fra FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR), som udtalte til Jyllandsposten d. 1. august 2004, at de danske familiesammenføringsregler i denne sag krænkede vores brugeres ret til et familieliv, fordi den herboende ikke kunne vende tilbage Sri Lanka, hvor han risikerer forfølgelse, og ægtefællen ikke kunne få lov at bo her.

Ministeriet's formelle begrundelse for beslutningen om at genoptage vores brugers sag var dog, at man mente, at der var fremkommet "nye oplysninger". DRC finder at genoptagelsen reelt skyldes, at regeringen har indset at man ville tabe sådanne sager, som har ført til kritik fra UNHCR og den Europæiske Menneskerettighedskommisær.

DRC finder derfor, at det er loven fra 2002 (med de ovennævnte bemærkninger) som i sig selv er i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 8. Ved at genoptage disse sager har regeringen dog forhindret vores brugere i at få fastslået at der er tale om en overtrædelse af artikel 8.

Det fremgår af lovforslaget, at:

"Det er regeringens opfattelse, at administrationen af udlændingeloven er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, således som denne konvention er forstået og anvendt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol."

(Se side 10)

Men allerede fordi loven (med de nævnte bemærkninger ovenfor) i sig selv er i strid med EMRK, så bliver administrationen naturligvis også en krænkelse af de pågældende flygtnings ret til et familieliv. Det er derfor ikke en løsning på problemet når regeringen alene vil:

".. imødekomme menneskerettighedskommisærens anbefaling om at menneskerettighedsbeskyttelsen afspejles mere direkte i lovteksten."

Forslaget om at tilføje direkte i lovteksten, at hensynet til "familiens enhed" skal indgå under de særlige grunde, som kan give myndighederne anledning til at undlade at stille "tilknytningskravet" m.v. hilses velkomment. Dette er en nødvendig, men dog ikke tilstrækkelig betingelse for at sikre vores brugere mod yderligere menneskerettighedskrænkelser. Det er helt afgørende, at de ovennævnte citerede bemærkninger til L 152 bliver fjernet, da de i sig selv er udtryk for en latent række af krænkelser. Vi har allerede påpeget den næste gruppe af krænkelser, som vil omfatte danske statsborgere (som oprindeligt er flygtninge) som får afslag på

familiesammenføring med ægtefæller fra deres tidligere hjemland (det land de er flygtet fra).

Også i forhold til denne gruppe, fører DRC sager for personer, som naturligvis ikke kan vende tilbage til det land, hvor de risikerer tortur eller anden forfølgelse – uanset at de nu i Danmark officielt ikke længere har flygtningestatus, men har opnået dansk statsborgerskab. For denne gruppe er der utvivlsomt tale om en krænkelse af deres ret til et familieliv, når der er givet afslag på ægtefælle sammenføring med begrundelsen, at den samlede tilknytning er større til oprindelseslandet end til Danmark, og at man ikke finder at herboendes tidligere flygtningestatus skal medføre, at man undlader at stille det pågældende tilknytningskrav.

DRC finder derfor ikke, at indsættelsen af sætningen ”herunder hensynet til familiens enhed” i lovtæksten i fornødent omfang sikrer overholdelsen af menneskerettigheder for par, som har ret til at leve sammen som en familie. Det er helt afgørende at det påståede kriterium om ”berettiget forventning” fjernes fra bemærkningerne til loven.

De ovenfor fremkomne bemærkninger er primært rettet mod ”tilknytningskravet”, men problemerne er helt identiske i forhold til eksempelvis 24 års reglen. Det er derfor også med stor tilfredshed, at DRC har konstateret, at flere internationale organer har gennemskuet at regeringens retorik om at hjælpe unge mennesker er helt hul og reelt set dækker over endnu en indvandringsbegrænsning. Senest har FN’s Komite om Økonomiske, Sociale og Kulturelle Rettigheder kritiseret reglen, men også Europarådets kommisær og andre FN organer har været stærkt kritiske. DRC har da også indgivet ansøgninger for tre familier om fri proces til at føre disse sager ved domstolene.

Nu hvor myndighederne – på grund af Regeringens ændrede retsopfattelse - har måtte genoptage ca. 40 sager, hvor der er sket brud på parrenes ret til et familieliv, er det DRC’s forventning, at man også vil være nødt til at genoptage flere sager på andre områder, eller vil blive mødt med en række stævninger i sager, hvor der er tale om helt identiske krænkelse af retten til familieliv.

Det fremlagte lovforslag sikrer desværre ikke, at denne og tilsvarende grupper sager fremover behandles i overensstemmelse med de internationale menneskerettigheds-konventioner, hvilket bør give anledning til at der skabes en afklaring heraf.

DRC finder, at der fortsat ”lovgives” i bemærkningerne i et omfang, som ikke tilgodeser den fornødne retssikkerhed og overholdelse af menneskerettigheder. Det gælder både i forhold til retten til et familieliv og i andre af lovens tiltag.

Flygtningenævnet

DRC finder at Flygtningenævnet oprindeligt har været en væsentlig garanti for asylansøgers mulighed for en saglig og faglig forsvarlig behandling af sagen. Det bredt sammensatte sagkyndige nævn med mange fagligt kompetente medlemmer, er desværre blevet reduceret fra 7 til nu kun 3 medlemmer.

Ved ændringen i 2002 blev det fra Regeringens side påpeget, at medlemmet udpeget af Dansk Flygtningehjælp ikke havde den fornødne habilitet, henset til at den

organisatoriske tilknytning. Synspunktet må umiddelbart karakterisere s som "søgt", idet medlemmer alene var udpeget, men ikke ansat eller på anden måde tilknyttet Dansk Flygtningehjælp. Ikke desto mindre må det hilses velkommen, at Regeringen bragte dette argument på banen, idet DRC gennem mange år har fundet det noget mærkværdigt, at en medarbejder fra Indenrigsministeriet (nu Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration), til stadighed har fungeret som medlem af nævnet.

Det pågældende medlem kan på ingen måde siges at være placeret i nævnet som et fagligt kompetent medlem, idet Ministeriet som bekendt overhoved ikke beskæftiger sig med asylsager/risikovurderinger m.v.. Derimod kan man udmærket se medlemmet som et medlem, der er udpeget for at varetage en særlige interesse (dvs. statens) sådan som det er tilfældet i mange andre råd og nævn, hvor der er udpeget partsrepræsentanter. Dette vil dog typisk være en udpegning, som er balanceret, så man i det pågældende nævn har sikret den fornødne balance mellem de forskellige interesser på området – eksempelvis arbejdsmarkedets parter. Når denne balance er opfyldt kan man naturligvis ikke beskyldte de pågældende repræsentanter for inhabilitet. Det kan man derimod med rettet i forhold til Integrationsministeriets nuværende medlem af Flygtningenævnet. Statens interesse – som formuleret af Regeringen – er åbenbart at så få asylansøgere som muligt skal have asyl i Danmark.

Asylansøgerne kan derfor med rette henvise til, at man ikke kan føle sig tryk ved stemmeafgivelse fra dette medlem, uanset den påståede uafhængig fra Ministeriet. Samtidig er medlemmet udpeget af Advokatrådet helt klart et sagkyndigt medlem, som tidligere selv har haft flygtningesager. Dette medlem har derimod ingen partsinteresse og resultat er således, at Flygtningenævnets nuværende sammensætning er trukket helt "skævt" i forhold til alle andre nævn og råd i Danmark.

Det betyder samlet set, at det næppe er nogen løsning med de "kosmetiske" ændringer som er fremført i lovforslaget. Hvis tilliden skal genskabes til Flygtningenævnet kræver det en ændring af sammensætningen, således at er igen bringes den fornødne saglige og faglige ekspertise ind i nævnet og/eller at er sikre den nødvendige balance i sammensætningen, på helt samme måde som man i en lang række andre nævn og råd har kunne sikre den nødvendige afveje forskellige partsinteresser.

Med den nuværende sammensætning vil DRC fortsat være nød til at medvirke til at føre en række afslag fra Flygtningenævnet videre til de almindelige domstole eller til de internationale fora under FN m.v., der som nævnt netop har kritiseret Flygtningenævnet i en konkret sag.

Med venlig hilsen

Fakhra Mohammad
Forkvinde

Niels-Erik Hansen
Centerleder

Advokatrådet

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61
Lulu
16 DEC. 2004

ADVOKAT

SAMFUNDET

Antal bilag Aktnr. 124

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 14-12-2004
J.NR.: 04-012602-04-2637
REF.: rmm

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse m.v.)

Ved brev af 29. november 2004 (j.nr. 2004/4000-61) har Integrationsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte lovforslag. Sagen har været behandlet i Advokatrådets Retsudvalg, hvorefter Advokatrådet skal udtale følgende:

En række af de foreslåede lovændringer giver ikke Advokatrådet anledning til bemærkninger, idet de enten er af teknisk karakter eller i øvrigt kan tiltrædes som velbegrundede (f.eks. forslagens § 1, nr. 1, 2, 6 og 12). Andre dele af lovforslaget forekommer at bero på politiske overvejelser, uden at der i tilknytning hertil foreligger sådanne retssikkerhedsmæssige problemer, at Advokatrådet finder at burde udtale sig om disse forslag (f.eks. § 1, nr. 9 om karenstid i relation til tidsubegrænset opholdstilladelse for udlændinge, der er straffet for ulovligt arbejde, nr. 27 og 28 om skærpelse af straffen for ulovligt arbejde samt nr. 29 og 30 om kriminalisering af bistand til ulovligt arbejde).

Selvom den foreslåede afskaffelse af madkasseordningen og ændring af ydelsessystemet for asylansøgere m.fl. (forslagets § 1, nr. 16) ligeledes overvejende beror på politiske og administrative overvejelser, må Advokatrådet hilse dette forslag velkomment som udtryk for en vis – om end særdeles beskeden – lempelse af de sanktioner, der kan iværksættes i henhold til udlændingelovens § 42 a, stk. 9 og 10. Da princippet om motivationsfremmende foranstaltninger i de situationer, der er omfattet af disse bestemmelser, vil blive videreført under det ændrede ydelsessystem, og lovforslaget således alene vil lempe nogle af de faktiske virkninger af disse foranstaltninger, må det dog bemærkes, at foranstaltningerne i visse tilfælde kan virke stærkt indgribende i forhold til den enkelte asylansøgers personlige situation og den adfærd, der ligger bag foranstaltningens iværksættelse. Der kan således fremdeles være anledning til at pege på behovet for, at udlændingemyndighederne i forbindelse med de konkrete beslutninger om iværksættelse af motivationsfremmende foranstaltninger overvejer disses formålstjenlighed og proportionalitet.

Nogle af de foreslåede lovændringer giver derimod efter Advokatrådets opfattelse anledning til principielle betænkeligheder ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn. Det drejer sig navnlig om følgende:

Forslagets § 1, nr. 3 og 11 (hensynet til familiens enhed):

Den udtrykkelige fremhævelse i lovteksten af hensynet til familiens enhed kan i og for sig betragtes som lovteknisk unødvendig, hvis dette hensyn og dets betydning i de konkrete skønsafvejninger er tilstrækkeligt tydeliggjort i lovens forarbejder. Fremhævelsen kunne dog være velbegrundet, for så vidt som den kunne være anledning til at uddybe hensynets betydningen i de bemærkninger, der ledsager ændringsforslaget. Imidlertid forekommer udkastets bemærkninger til dette punkt mindre hensigtsmæssige i denne henseende. Bemærkningerne synes ikke i tilstrækkelig grad at afspejle indholdet og rækkevidden af de internationale forpligtelser, som angives at være baggrunden for ændringsforslaget. Der er derfor risiko for, at den foreslåede lovændring kan føre til uholdbare afgørelser i fremtidig administrativ praksis efter de bestemmelser, der vil blive berørt af ændringen.

I lyset af erfaringerne siden lovændringen i juni 2002 er det i og for sig velbegrundet at foretage en justering af dispensationspraksis i relation til herboende flygtninge – samt udlændinge med beskyttelsesstatus eller med opholdstilladelse som udsendelseshindret – som efter udrejsen har indgået ægteskab med en person fra samme oprindelsesland. Imidlertid forekommer de til ændringsforslaget knyttede bemærkninger (s. 38-40) dels at underbetone de særlige retlige hensyn, der typisk gør sig gældende i sådanne tilfælde, dels at give forholdsvis ringe vejledning for myndighedernes afvejning af de forskellige hensyn, der skal iagttages ved behandlingen af ansøgninger om familiesammenføring med disse herboende udlændinge i sager, hvor de almindelige betingelser herfor i udlændingelovens § 9 ikke er opfyldt.

Hvad angår de internationale forpligtelser på dette område, synes henvisningen (bemærkningerne s. 38) til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse af 28. maj 1985 i sagen Abdulaziz, Cabales og Balkandali ikke at have direkte relevans for den situation, som flygtninge og andre udlændinge med beskyttelsesbehov befinder sig i, når de ønsker at etablere eller genetablere familielivet med en ægtefælle af samme nationalitet. I den forbindelse kan opmærksomheden henledes på følgende passus i dommen: "the applicants have not shown that there were obstacles to establishing family life in their own or their husbands' home countries or that there were special reasons why that could not be expected of them" (pr. 68). Som det fremgår heraf, er de særlige problemer i relation til respekten for flygtninges familieliv således på ingen måde indgået i Menneskerettighedsdomstolens afgørelse i denne sag. Det i bemærkningerne (s. 39) angivne kriterium, om der er etableret "et familieliv med en sådan relation til Danmark, at Danmark er forpligtet til at tillade familiesammenføring", forekommer heller ikke at være en fuldt ud dækkende afspejling af praksis fra

Menneskerettighedsdomstolen efter EMRK artikel 8 i relation til denne type af sager om opholdstilladelse til familiemedlemmer.

Hertil kommer det retssikkerhedsmæssige problem, der følger af bemærkningernes angivelse af, at der i tilfælde, hvor det måtte vise sig relevant, skal ske en vurdering af den herboende flygtnings aktuelle beskyttelsesbehov ved høring af Udlændingestyrelsens asylafdeling. Selvom det givetvis er relevant at inddrage denne afdelings asylretlige erfaring, forekommer det særdeles betænkeligt at basere afgørelsen i familiesammenføringssagen udelukkende på et sådant høringssvar. For det første kan der i den enkelte herboende flygtningssituation foreligge særlige forhold, som ikke vil blive tilstrækkeligt oplyst ved en rent skriftlig høring, hvor svaret formodentlig ofte vil være baseret på de oprindelige akter i den pågældendes asylsag. For det andet ses der ikke angivet nogen forudsætning om, at der skal foretages partshøring over den udtalelse om beskyttelsesbehovet, som fremkommer fra Udlændingestyrelsens asylafdeling, hvilket må være en minimumbetingelse for afgørelsens holdbarhed. For det tredje er det en afgørende svaghed ved en sådan fremgangsmåde, at den ikke giver mulighed for prøvelse af den asylretlige vurdering i det normale klagesystem for asylsager, idet der ikke er adgang til at indbringe udtalelsen eller den herpå baserede afgørelse af spørgsmålet om familiesammenføring for Flygtningenævnet. Herved kommer Integrationsministeriet reelt til at virke som klageinstans også for den asylretlige vurdering, som efter omstændighederne kan være afgørende for familiesammenføringssagens udfald. Særligt utilfredsstillende forekommer denne kompetenceordning i tilfælde, hvor der endnu består mulighed for inddragelse af den herboende flygtningss opholdstilladelse i henhold til udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1.

Forslagets § 1, nr. 4, 15 og 19 (oplysningsgrundlaget i sager om opholdstilladelse):

Lovforslagets fremhævelse af, at helbredsbedinget opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b som udgangspunkt forudsætter, at de relevante helbredsforhold er dokumenteret af personer med lægefaglig baggrund, kan naturligvis tiltrædes. Advokatrådet går efter det foreliggende udkast til bemærkninger ud fra, at også fagkyndige udtalelser fra psykologer og andre med relevant sundhedsfaglig ekspertise efter omstændighederne vil indgå i udlændingemyndighedernes behandling af ansøgninger om opholdstilladelse på helbredsbedinget indikation. Som følge af det fremhævede behov for dokumentation af ansøgenes helbredsforhold forekommer det velbegrundet at skabe hjemmel for Integrationsministeriet til at indhente helbredsoplysninger fra indkvarteringsoperatører og fra Udlændingestyrelsen, som foreslået ved ændringen af § 9 b, stk. 2

Derimod må Advokatrådet vende sig imod forslaget til ny bestemmelse i udlændingelovens § 40, stk. 2, og den hermed forbundne § 46, stk. 3 om afskæring af klageadgang med hensyn til Udlændingestyrelsens afgørelser vedrørende betaling af udgifter til tilvejebringelse af oplysninger til brug for behandlingen af sager efter

loven. Det må befrygtes, at den førstnævnte bestemmelse i et ubestemt omfang vil medvirke til en administrativ praksis, der bryder med det almindelige forvaltningsretlige princip, hvorefter parter i ansøgningssager ikke uden særlig hjemmel kan afkræves oplysninger, som det vil være særligt belastende eller omkostningskrævende at fremskaffe. Dette vil sandsynligvis i særlig grad berøre ansøgere om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, jf. ovenfor. Disse ansøgere vil imidlertid typisk befinde sig i en situation, hvor det er økonomisk uoverkommeligt for dem at dække udgifter til lægeerklæringer. Som følge af den tidligere gennemførte ændring af proceduren for § 9 b-ansøgninger, jf. udlændingelovens § 33, stk. 4, vil ansøgerne i denne forbindelse ofte være uden advokatbistand, og i givet fald vil den advokat, der bistår med ansøgningen, ofte gøre dette uden eller mod et ganske beskedent salær. Dette kan vanskeliggøre fremskaffelsen af relevant lægelig dokumentation og dermed yderligere skærpe virkningen af, at det pålægges ansøgeren selv at dække udgifterne, hvis der ikke på forhånd er opnået tilsagn fra myndighederne herom.

Det er ikke i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 40, stk. 2 angivet, hvorvidt og under hvilke betingelser denne vil skabe hjemmel til fravigelse af det ovenfor nævnte almindelige forvaltningsretlige princip. Tværtimod vil der angiveligt blive tale om, at myndighederne "som hidtil (kan) påtage sig at afholde udgifter, som udlændingen normalt selv skal dække", mens ansøgerne "som hidtil selv skal afholde de udgifter, som er forbundet med at tilvejebringe dokumentation for den pågældendes helbredsforhold", herunder ved udarbejdelse af nye erklæringer vedrørende helbredsforholdene (jf. s. 46). Selvom det således må formodes, at der ikke med den foreslåede bestemmelse indføres lovhjemmel for udlændingemyndighederne til at pålægge ansøgere at fremskaffe omkostningskrævende dokumentation – med heraf følgende risiko for processuel skadevirkning ved manglende fremskaffelse af sådan dokumentation – er det efter Advokatrådets opfattelse særdeles betænkeligt, at bestemmelsen tilsyneladende vil give udlændingemyndighederne ganske vidtgående skønsmæssige beføjelser til at beslutte, om de vil yde dækning for udgifter til fremskaffelse af oplysninger.

Endvidere er det betænkeligt og i praksis formentlig tillige uhensigtsmæssigt, at man vil afskære klageadgangen med hensyn til beslutninger om betaling af sådanne udgifter. Disse beslutningers grundlag og betydning vil ofte være uløseligt forbundet med realitetsbehandlingen af den pågældende ansøgningssag. Det kan derfor være vanskeligt eller umuligt for klageinstansen at adskille vurderingen af betalingsspørgsmålet fra stillingtagen til sagens realitet, herunder spørgsmålet om processuel skadevirkning som følge af, at der måtte mangle oplysninger eller dokumentation herfor. Hvad særligt angår de ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, som navnlig synes at danne baggrunden for forslaget, må det bemærkes, at disse ansøgninger behandles af Integrationsministeriet som første instans, hvorfor der på dette sagsområde ikke vil være nogen rationaliseringsmæssig virkning af den foreslåede afskæring af klageadgangen.

Forslagets § 1, nr. 20 (Flygtningenævnets uafhængighed):

De foreslåede ændringer af udlændingelovens § 53 tager efter Advokatrådets opfattelse ikke i tilstrækkeligt omfang højde for det grundlæggende indhold i den kritik af nævnets stilling, der angives som baggrund for lovforslaget.

De synspunkter vedrørende Flygtningenævnets sammensætning som garanti for uafhængighed, som fremkom i rapporten fra Europarådets Menneskerettighedskommissær, tog ikke mindst sigte på de af integrationsministeren udpegede medlemmer af nævnet. Mens der er almindelig enighed om, at disse nævnsmedlemmer har fuldt samme funktionelle uafhængighed som de øvrige medlemmer af Flygtningenævnet, er det samtidig ganske utvivlsomt, at de ministerielt ansatte og udpegede medlemmer ikke nyder samme grad af personel uafhængighed. Dette forhold vil reelt ikke blive påvirket af den foreslåede flytning af beskikkelseskompetencen, idet de af integrationsministeren indstillede medlemmer af Flygtningenævnet fremdeles vil – og ifølge den ændrede lovbestemmelse skal – være ansat i Integrationsministeriet og tjenestegørende i ministeriets departement med den personelle afhængighed, dette nødvendigvis indebærer. Den formelle ordning, hvorefter hvert enkelt medlem kan begære sig genbeskikket uafhængigt af den oprindeligt indstillende myndighed eller organisation, jf. den foreslåede § 53, stk. 6, kan således kun ventes at få forsvindende praktisk betydning for de ministerielt udpegede nævnsmedlemmer. Disses personelle afhængighed vil med andre ord i alt væsentligt forblive upåvirket af den foreslåede ændring. Såfremt der ønskes en reel styrkelse af den personelle uafhængighed for de medlemmer, der er ansat i ministeriets departement, må reglerne udformes, så de ministerieansatte nævnsmedlemmer omfattes af et afskedigelses- og forflyttelsesværn, der svarer til det, der i forbindelse med domstolsreformen blev indført for dommerfuldmægtige. En styrkelse af den personelle uafhængighed kan således reelt kun gennemføres, hvis det ministerieansatte nævnsmedlem kan begære sig genudpeget uden samtidig at risikere afskedigelse eller forflyttelse. Etableringen af et sådant værn vil formodentlig forudsætte, at der skabes hjemmel for, at et særligt organ, f.eks. Tjenestemandssretten eller Den Særlige Klageret får kompetence til at afskedige de pågældende fra ministeriet, såfremt deres embedsførelse giver anledning til det.

For så vidt angår den foreslåede beskikkelsesordning for advokater, som indebærer, at Advokatrådet afskæres fra indflydelse på spørgsmålet om genudpegning af de medlemmer af Flygtningenævnet, som én gang er blevet beskikket efter indstilling fra Advokatrådet, skal rådet gøre opmærksom på, at den kritik, der er rejst af nævnsmedlemmernes uafhængighed ikke knytter sig til de nævnsmedlemmer, der er udpeget af uafhængige organer, som f.eks. Advokatrådet. De hensyn, der betinger en ændring af udpegelsesreglerne for de ministerieansatte nævnsmedlemmer gør sig således ikke gældende for de medlemmer, der udpeges af Advokatrådet. Advokatrådet er således i retsplejeloven sikret fuld uafhængighed og er ikke underlagt instruktionsbeføjelser fra offentlige myndigheder mv.

De foreslåede regler, hvorefter en én gang indstillet advokat selv har den fulde rådighed over, hvor længe den pågældende ønsker at sidde i Flygtningenævnet kan ikke anses for tilfredsstillende, hverken for Advokatrådet som indstillende organisation eller for Flygtningenævnets status som uafhængig instans. Ved gennemførelse af lovforslaget vil Advokatrådet miste sin hidtil uanfægtede mulighed for at justere sammensætningen af den herfra indstillede gruppe af nævnsmedlemmer. Dette vil tillige påvirke Flygtningenævnets almindelige omdømme som en klageinstans, hvis uafhængighed sikres blandt andet derved, at Advokatrådet løbende tager medansvar for nævnets sammensætning.

Der findes ikke andre tilfælde i lovgivningen, hvor en indstillende organisation er afskåret fra med passende mellemrum at foretage nye indstillinger til et afgørelsesorgan.

Såfremt der er et behov for at ændre på de gældende regler for indstilling af advokater til Flygtningenævnet, skal Advokatrådet i stedet anbefale enten en ordning, hvor der lægges et fast, og ufravigeligt loft over muligheden for genbeskikkelse, eller, at de udpegede advokaters hverv fastsættes til et fast åremål uden mulighed for genudpegelse og uden mulighed for afbeskikkelse, medmindre dette sker efter beslutning fra en domstol, f.eks. Den Særlige Klageret.

Advokatrådet skal endvidere bemærke, at hensynet til Flygtningenævnets ydre fremtræden som en uafhængig, domstolslignende klageinstans i øvrigt kunne tale for, at eventuelle ændringer af reglerne i udlændingelovens § 53 ikke alene angår rent formelle forhold ved beskikkelsesordningen, men i stedet baseres på mere principielle overvejelser om nævnets placering i forhold til den øvrige udlændingeadministration. I den forbindelse kunne det formentlig fortjene nærmere overvejelse, om Flygtningenævnets uafhængighed kunne styrkes ved en ændret organisatorisk ordning af dets sekretariatsmæssige forhold. Ikke mindst i lyset af de ganske betydelige opgaver, som gennem årene er blevet henlagt til Flygtningenævnets formandskab og sekretariat, kunne det forekomme ønskeligt, om sekretariatets organisatoriske placering i højere grad var udtryk for uafhængighed af Integrationsministeriet. De foreslåede ændringer af § 53 synes nærmere at være udtryk for det modsatte, idet bestemmelsen om ministeriets sekretariatsbistand til Flygtningenævnet flyttes fra nævnets forretningsorden til selve lovteksten, jf. § 53, stk. 13, samtidig med at loven udtrykkeligt angiver, at Flygtningenævnets sekretariat udgør en del af Integrationsministeriets departement, jf. § 53, stk. 2 in fine ("i ministeriets departement, dog ikke i Flygtningenævnets sekretariat").

Med venlig hilsen

Steffen Pihlblad

Københavns Byret

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61
LWA

16 DEC. 2004

Antal bilag   Aktnr. 123

Ministeriet for Flygtninge og Indvandrere
og Integration
Udlændingekontoret
Holbergsgade 6
1057 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09

HWO10862/Sagsbeh. HWO
J.nr. 09.2004-65.2
Deres j.nr.

13. december 2004

Ved skrivelse af 29. november 2004 har Ministeriet for Flygtninge og Indvandrere og Integration anmodet om eventuelle bemærkninger til lovforslaget til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtninge- og Udvandrerstyrelsens uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.).

Jeg skal i den anledning oplyse, at udkastet giver ikke byretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til J.nr. 2004/4000-61.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere
og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K.

Formanden
13. december 2004
J. 302.88
S. 20040001.5
nm.lkj

Im. 2.u. kt. 2004 nr. 4000-61
MMi

16 DEC 2004

Antal bilag Aktnr. 122

J.nr. 2004/4000-61

Ved skrivelse af 29. november 2004 har ministeriet anmodet om Lægeforeningens bemærkninger til en række forslag om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven. Forslagene tilsigter en skærpelse af straffen for ulovlig beskæftigelse i Danmark, afskaffelse af den såkaldte madkasseordning, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetinget, humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed og fremhævelse af hensynet til familiens enhed, samt endelig udvidelse af den personkreds, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven.

Lægeforeningen har gennemgået forslagene, men skal henholde sig til alene at kommentere de forslag, som må give anledning til lægelige, medicinsk-etiske overvejelser.

1. Forslag om afskaffelse af madkasseordningen

Udlændingestyrelsen kan i dag bestemme, at en asylansøger ikke skal have udleveret kontante beløb til dækning af udgifter til underhold og lommepenge, men i stedet skal modtage kost i form af naturalier. Der er tale om en såkaldt motivationsfremmende foranstaltning, hvis formål er at få asylansøgere til at opfylde de forpligtelser, de er pålagt efter udlændingeloven, fx at deponere pas, at tage ophold efter politiets nærmere bestemmelse etc.

Denne ordning foreslås nu ændret således, at udlændinge fortsat kan fratages ret til nogen form for kontante ydelser, hvis de opholder sig på indkvarteringssteder med vederlagsfri bospisning, mens udlændinge på indkvarteringssteder uden bospisnings-

ordning i stedet for at komme på madkasseordningen kan få udbetalt et beløb, der dækker kostbehovet, men ikke tøj og lomme-penge. Beløbet udgør pr. dag kr. 40,71. Der udleveres herudover supplerende børnepakker som frugt, søde sager, sodavand m.v. til familier med børn over 7 år.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at Udlændingestyrelsen aldrig har anvendt madkasseordningen over for gravide, familier med børn under 7 år, personer med kostrelaterede lidelser, herunder diabetes og fødevareallergi. Lægeforeningen skal henstille, at de kostpenge, der ydes, er tilstrækkelige til at imødekomme disse gruppers særlige ernæringsbehov.

Lægeforeningen går ud fra, at der efter afskaffelse af madkasseordningen ikke længere vil kunne rejses tvivl om lægers rolle i forbindelse med stillingtagen til formen for udlændinges underhold, idet beslutninger herom fremover vil ske på et rent administrativt grundlag.

2. Oplysningsgrundlaget for behandling af ansøgninger om helbreds-betinget humanitær opholdstilladelse.

Baggrunden for forslaget er udlændingelovens bestemmelser om, at der er adgang til at give humanitær opholdstilladelse, når væsentlige hensyn af humanitær karakter taler for det. I praksis kommer sådanne opholdstilladelser kun på tale til personer, som lider af fysisk eller psykisk sygdom af meget alvorlig karakter og til personer, der ved en tilbagevenden til et hjemland med vanskelige levevilkår vil være i risiko for at få eller opleve en forværring af et alvorligt handicap.

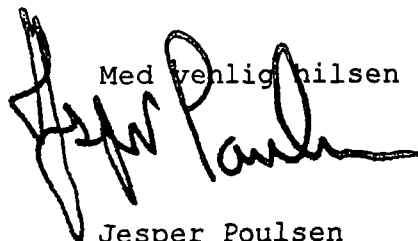
Det fremgår, at udlændinge selv har pligt til at tilvejebringe de oplysninger, som er nødvendige for at bedømme, om humanitær opholdstilladelse kan gives.

På den baggrund finder Lægeforeningen ikke rimelighed i forslaget om at give Integrationsministeriet lovhjemmel til uden samtykke at indhente alle eksisterende helbredsoplysninger i sådanne sager, d.v.s. journaloplysninger, der beror i sundhedsvæsenet og sundhedstjenester på asylcentre etc. Lægeforeningen finder, at hensynet til fortrolighedsforholdet mellem læge og patient og beskyttelsen af den lægelige tavshedspligt klart taler for, at sådanne oplysninger kun skal kunne indhentes med

asylansøgers udtrykkelige samtykke.

Lægeforeningen skal henstille, at det slås fast, at ministeriet, uanset om der foreligger et samtykke, kun får adgang til at indhente oplysninger fra lægelige journaler, der er relevante for ministeriets sagsbehandling.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jesper Poulsen', written in a cursive style.

Jesper Poulsen

Udvalget for Udlændinge- og
Integrationspolitik
L 149 - Bilag 1 - Offentligt

Ministeriet for Flygtninge
Indvandrere og Integration

MODTAGET

16 DEC. 2004

1445

Den Centrale Indlevering

Folketingets Integrationsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

16 DEC. 2004

Dato:

Kontor:

J.nr.:

Udlændingelovskontoret

2004/4000-61

Den 29. november 2004 blev udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetingsbetet humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.) udsendt i høring til en række myndigheder og organisationer med frist til den 13. december 2004.

Lovforslaget er fremsat for Folketinget onsdag den 15. december 2004.

Vedlagt sendes i fem eksemplarer kopi af indkomne høringsvar vedrørende lovforslaget.

Integrationsministeriet vil drage omsorg for, at eventuelle yderligere høringsvar løbende sendes til Folketingets Integrationsudvalg.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder

Oluf Eppberg

Im. 2.u. kt. 2004 nr. 4000-61

MMI
30 NOV 2004**Pia Schak Nielsen**

Antal bilag

Aktnr. 80

Fra: Helle Svendsen [HSV@ams.dk]**Sendt:** 30. november 2004 11:27**Til:** Udlændingelovskontoret**Cc:** Kirsten Svarre**Emne:** SV:

→ Morte

Til Udlændingelovkontoret

Beskæftigelsesrådets forretningsudvalg har d.d. drøftet nedenstående høring. Det er holdningen, at lovforslaget ikke ligger inden for Beskæftigelsesrådets område, hvorfor Rådet ikke ønsker at lave et høringssvar.

Med venlig hilsen

Helle Svendsen
Sekretariatsleder

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Udlændingelovskontoret [mailto:lovkontoret@inm.dk]**Sendt:** 29. november 2004 15:35

Til: samfund@advocom.dk; ac@ac.dk; amnesty@amnesty.dk; arf@arf.dk; brs@beredskabsstyrelsen.dk; Helle Svendsen; bat@sid.dk; brd@brd.dk; info@shipowners.dk; da@da.dk; info@danskbyggeri.dk; drc@drc.dk; dhs@dhs.dk; di@di.dk; dl@dansklandbrug.dk; dmr@dmr.dk; dp@dp.dk; Bjorn.elmquist@advokathca.dk; drc@redcross.dk; ds@socialrdg.dk; dt@datatilsynet.dk; dadl@dadl.dk; post@korsoer.byret.dk; kg@katolsk.dk; drc@drcenter.dk; specialafdelingerne@aarhus.byret.dk; post@domstolsstyrelsen.dk; civildir@civildir.dk; Flygtningenævnets Sekretariat; politimesterforeningen@mail.dk; bkvi@statsamt.dk; meavi@statsamt.dk; oekonomidirektoratet@frederiksberg.dk; ftf@ftf.dk; hts@hts.dk; information@raadhus.hanstholm.dk; hk@hk.dk; hvr@hvr.dk; center@humanrights.dk; hhl@kit-danmark.dk; kl@kl.dk; post@kobenhavn.byret.dk; info@of.kk.dk; landbrugsraadet@landbrugsraadet.dk; Michael.paaske@invensys.com; etbarnto@anderschrijensen.dk; sekretariat@lokk.dk; lo@lo.dk; ms@ms.dk; poem@poem.dk; koebenhavn@politi.dk; dp@politiforbund.dk; rpchc@politi.dk; post@vestrelandsret.dk; post@oestrelandsret.dk; redbarnet@redbarnet.dk; retslaegeraadet@retslaegeraadet.dk; post@aarhus.byret.dk; post@odense.byret.dk; post@roskilde.byret.dk; rigsadvokaten@mail.dk; rpche@politi.dk; Rådet for Etniske Minoriteter; info@sala.dk; jan.christensen@rockwool.com; sid@sid.dk; swest@unhcr.ch

Emne:

Vedlagt sendes forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.), idet Integrationsministeriet skal anmode om at modtage eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest mandag den 13. december 2004.

Lovforslaget forventes fremsat for Folketinget i uge 51.

Integrationsministeriet vil drage omsorg for, at modtagne høringssvar sendes til Folketingets Integrationsudvalg i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget og løbende herefter.

Integrationsministeriet skal anmode om, at høringssvar sendes elektronisk som vedhæftet Word-fil til lovkontoret@inm.dk.

Integrationsministeriet skal endvidere anmode om, at der henvises til j.nr. 2004/4000-61.

Integrationsministeriet skal bemærke, at der – bl.a. under hensyn til indkomne høringssvar – vil kunne

ske ændringer af lovforslaget inden fremsættelsen.

Lovforslaget er tillige sendt med almindelig post i dag.

Med venlig hilsen

Merete Milo,
Udlændingelovskontoret,
Integrationsministeriet

Dommerfuldmægtigforeningen
Bestyrelsesmedlem Henrik Gjørup

Ministeriet for Flygtninge
Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61
- 3 DEC. 2004

Antal bilag Aktnr. 82

c/o Fogedretten i Århus
Kannikegade 16
8000 Århus C
Tlf. 86 12 20 77
Fax 86 12 91 00
Dir. tlf. 86 12 59 11 - 7019
hg@dommerfm.dk

J.nr. 68/04

Den 1. december 2004

J.nr. 2004/4000-61 - høring

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration har ved brev af 29. november 2004 anmodet Dommerfuldmægtigforeningen om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetiget humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven m.v.).

I den anledning skal jeg meddele, at Dommerfuldmægtigforeningen ikke finder anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Det er desværre indtil videre ikke teknisk muligt at vedhæfte et brev som dette som Word-fil til en e-mail.

Med venlig hilsen

Henrik Gjørup

 Vedhæftede filer kan indeholde virus, der kan beskadige computeren. Vedhæftede filer vises muligvis ikke korrekt.

Udlændingelovskontoret

Fra: Anders Frederik Gjesing [afg@danskbyggeri.dk] **Sendt:** ma 06-12-2004 13:45
Til: Udlændingelovskontoret
Cc:
Emne: Høring over Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven

Vedhæftede filer: Høring over Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven ægteskabsloven og repatrieringsloven.doc(276KB)

Im. 2.u. kt. 2004J.nr. 4000-61
 NMI

- 6 DEC. 2004

Til
 Ministeriet for Flygtning, Indvandrere og Integration
 lovkontoret@inm.dk

Antal bilag Aktnr. 84

Vedlagt fremsendes Dansk Byggeris bemærkninger til ovennævnte forslag.

Med venlig hilsen

Anders Frederik Gjesing
 Konsulent
 Erhvervspolitisk Sekretariat

Dansk Byggeri
 Nr. Voldgade 106, Postboks 2125, 1015 København K
 Tlf: 72 16 00 88, mobil: 22 95 71 99
 E-mail: afg@danskbyggeri.dk

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
lovkontoret@inm.dk

06-12-2004
Sagsnr.: 124374

Høring over Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven

Dansk Byggeri har modtaget ovenstående forslag i høring 30. november 2004.

Dansk Byggeri har ikke bemærkninger til det fremsendte.

Med venlig hilsen
Dansk Byggeri

Anders Frederik Gjesing

Funktionærernes og
Tjenestemændenes
Fællesråd

Integrationsministeriet
lovkontoret@inm.dk

8.12.2004

11730
kiak

Lovforslag om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven

Med henvisning til ministeriets høringskrivelse af 29. november 2004, skal det hermed oplyses, at FTF ikke har bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Med venlig hilsen

Bente Sorgenfrey
Formand

FTF
Niels Hemmingsens Gade 12
Postboks 1169
1010 København K

Telefon 33 36 88 00
Telefax 33 36 88 80

E-mail ftf@ftf.dk
www.ftf.dk

- 9 DEC 2004

Pia Schak Nielsen

Fra: Kirsten Kvist/FTF [kirsten.kvist@ftf.dk]   **Antal bilag**   **Aktr.** 65
Sendt: 8. december 2004 12:29
Til: Udlændingelovskontoret
Emne: Lovforslag om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven

høringssvar pic29871.gif (8 KB)
udlændingelov.doc ..

Hermed fremsendes FTF's høringssvar til Lovforslag om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven.

(See attached file: høringssvar udlændingelov.doc)

Venlig hilsen

Kirsten Kvist
Assistent
+45 33 36 88 22

FTF - Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd
Postboks 1169 · Niels Hemmingsens Gade 12 · DK-1010 København K. Tlf. +45 33 36 88 00
· Fax +45 33 36 88 80 · www.ftf.dk Nyheder, Journalistik, Perspektiv - læs FTF's
netmagasin resonans.ftf.dk

(Embedded image moved to file: pic29871.gif)

FTF støtter
Julemærkesagen

Klik her ...

MMI

- 9 DEC. 2004

Pia Schak Nielsen

Antal bilag

AKTnr. 86

Fra: Bente Flindt Sørensen [bfskoe@statsamt.dk]
Sendt: 8. december 2004 16:37
Til: Udlændingelovskontoret
Emne: Høring, j. nr. 2004/4000-61

Høringssvar,
statsamtmandsfore..

Vedhæftet følger Foreningen af Statsamtmands svar på ovennævnte høring.
Mvh Bente Flindt Sørensen <<Høringssvar, statsamtmandsforeningen.doc>>

→ Mvst

**Foreningen af Statsamtænd
Bestyrelsen**

Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og Integration
Udlændingeafdelingen
Holbergsgade 6
1057 København

Den 8. december 2004 .

Integrationsministeriet har ved brev af 29. november 2004, j.nr. 2004/4000-61, anmodet Foreningen af Statsamtænd om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven.

I den anledning skal foreningen meddele, at forslaget ikke giver Statsamtmandsforeningen anledning til bemærkninger, idet det ikke ses at have betydning for statsamternes administration af udlændingelovgivningen.

Med venlig hilsen

Bente Flindt Sørensen

15 DEC. 2004

Pia Schak Nielsen

~~Antar bilag Aktnr. 87~~

Fra: Rigsadvokaten2 [rigsadvokaten2@ankl.dk]

Sendt: 14. december 2004 14:07

Til: Udlændingelovskontoret

Emne: Vedr. j.nr. 2004/4000-61

Vedhæftet fremsendes Rigsadvokatens bemærkninger til lovudkast om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven.

Venlig hilsen
Jannie Christensen
Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

Telefon: 33 12 72 00
Telefax: 33 43 67 10
E-mail: rigsadvokaten@ankl.dk

Denne e-mail og enhver vedhæftet fil er fortrolig. Hvis De ikke er rette modtager, bedes De venligst omgående underrette os og derefter slette e-mailen og enhver vedhæftet fil.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og
Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

DATO 14. december 2004

JOURNAL NR.

RA-2004-8000-0028

BEDER ANFØRT VED SVARSKRIVELSE

SAGSBEHANDLER: ERN

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16

1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00

FAX 33 43 67 10

Ved skrivelse af 29. november 2004 (j.nr. 2004/4000-61) har Integrationsministeriet anmodet om mine eventuelle bemærkninger til det samtidig fremsendte lovudkast om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven.

I den anledning skal jeg udtale følgende:

1. Det fremgår af lovudkastets § 1, nr. 27 og 28, at udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 3, foreslås opdelt, således at straf for udlændinge, der arbejder ulovligt her i landet, udskilles til et særskilt stykke 2 med en strafferamme på bøde eller fængsel i indtil 1 år, hvilket er en fordobling i forhold til strafferammen i § 59, stk. 1, ligesom det i et nyt stykke 3 foreslås, at det ved straffens udmåling efter stk. 2 skal betragtes som en skærpende omstændighed, at udlændingen ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Om baggrunden for den foreslåede fordobling af strafferammen anføres det blandt andet i bemærkningerne, at det nuværende sanktionsniveau for udlændinges ulovlige arbejde efter regeringens opfattelse er utilstrækkeligt.

Der henvises i bemærkningerne til lovforslaget til Rigsadvokatens meddelelse nr. 3/2004 om sanktionspåstande i sager om overtrædelse af udlændingelovens § 59, hvoraf det fremgår, at sanktionspåstanden for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 3, er en bøde på 400 kr. stigende med 150 kr. for hver måned ud over den første. Det anføres, at bødeniveauet bør forhøjes til 1.000 kr. stigende med 500 kr. for hver måned ud over den første.

Det er endvidere anført, at bestemmelsen i § 59, stk. 1, nr. 3, om ulovligt ophold her i landet forudsættes anvendt i overensstemmelse med hidtil gældende praksis.

Jeg skal i den forbindelse bemærke, at de gældende bødetakster i Rigsadvokatens meddelelse nr. 3/2004 for overtrædelse af § 59, stk. 1, er en uændret videreførelse af taksterne i Rigsadvokatens vejledning om bødetakster i bødesager (bødekatologet), der stammer fra 1991. Jeg har til hensigt i den kommende tid at foretage en generel regulering af bødetaksterne i bødekataloget på baggrund af den økonomiske udvikling, der har fundet sted siden 1991. Taksterne vil blive reguleret på grundlag af satsreguleringsprocenten, hvilket indebærer en stigning med 32 procent, således at der som udgangspunkt vil blive foretaget en oprunding af det derved fremkomne bødebeløb til nærmeste beløb, der er deleligt med 100 kr.

RIGSADVOKATEN

SIDE 2

Jeg finder det naturligt, at bødetaksterne for overtrædelse af § 59, stk. 1, bliver reguleret efter samme retningslinier. Det vil i givet fald ske i forbindelse med en kommende revision af min meddelelse om sanktionspåstande i sager om overtrædelse af udlændingelovens § 59.

De foreslåede skærper af straffniveauet for udlændinges ulovlige arbejde giver mig derudover ikke anledning til bemærkninger.

2. Det foreslås endvidere, at der i § 59, stk. 5, som bliver stk. 7, indsættes et nyt nr. 6, hvorefter den, der ved at stille husrum m.v. til rådighed for en udlænding forsætligt bistår den pågældende med at arbejde her i landet uden fornøden tilladelse, straffes med bøde eller fængsel i indtil 2 år. I tilknytning hertil foreslås der i § 59, stk. 9, indsat en bestemmelse om skærpene omstændigheder ved overtrædelse af § 59, stk. 7, nr. 6.

Jeg har ikke bemærkninger til de foreslåede ændringer. Dog finder jeg, at der er behov for mere præcist at angive bødeniveauet i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg skal herved henvise til, at bødetaksten for overtrædelse af den tilsvarende bestemmelse i § 59, stk. 5, nr. 2, om forsætlig bistand til ulovligt ophold på baggrund af tilkendegivelser herom i forarbejderne i min ovennævnte meddelelse er fastsat til 2.000 kr. stigende med 500 kr. pr. måned for hver måned ud over den første måned, maksimalt 5.000 kr.

Lovudkastet giver mig i øvrigt ikke anledning til bemærkninger.

Justitsministeriet har modtaget genpart af denne udtalelse.

Henning Fode

15 DEC. 2004

Michael Larsen

Antal bilag   Aktnr. 88

Fra: Lotte Holck [EC47@faf.kk.dk]

Sendt: 13. december 2004 10:43

Til: Udlændingelovskontoret

Emne: Høringssvar vedr. udlændingeloven

Hermed fremsendes høringssvar fra formandskabet for Integrationsrådet i Københavns Kommune.

Det skal bemærkes, at vedhæftede høringssvar tillige fremsendes pr. brev d.d.

På vegne af rådet

Lotte Holck
Sekretær for Integrationsrådet
Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen
Rådhuset
1599 København V
Tlf. 33 66 24 58
Fax 33 66 70 75

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
lovkontoret@inm.dk

Dato: 13. december 2004

Høringssvar vedr. forslag om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærper straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundet i sager om helbredsbetaget humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringslove, mv.) med høringsfrist den 13. december 2004.

Integrationsrådet i Københavns Kommune har modtaget anmodning om høringssvar på lovforslag om ændring af Udlændingeloven fra Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration af 29. november 2004. Høringsfrist for lovforslaget er den 13. december 2004.

Integrationsrådet i Københavns Kommune vil gerne benytte lejligheden til at påpege over for Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, at rådet anser høringssmuligheden som en hypotetisk formalitet, såfremt ministeriet insisterer på at sende omfattende lovændringer til høring med mindre end 14 dages høringsfrist.

Integrationsrådet afholder møde en gang månedligt og rådet har derfor brug for en høringsperiode på minimum 30 dage. På grund af den korte høringsfrist har det ikke været muligt for det samlede Integrationsråd at drøfte høringen, og høringssvaret er derfor udarbejdet på vegne af formandskabet.

Dette er ikke første gang, at Integrationsrådet modtager en høringssmodning fra Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration med meget kort høringsfrist. I marts 2004 modtog Integrationsrådet anmodning om høringssvar på lovforslag om ændring af Udlændingeloven fra Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration af 16. marts 2004. Høringsfrist var på daværende tidspunkt den 26. marts 2004 – altså med 10 dages høringsfrist. I marts 2004 var det ikke muligt for Integrationsrådet at udarbejde et høringssvar på grund af den korte høringsfrist.

Vedrørende selve lovforslaget indhold, så er formandskabet principielt enig i et skærpet fokus på sager om ulovlig beskæftigelse – for at komme det omfattende "sorte arbejde" til livs. Dog vil rådet påpege, at i forbindelse med udlændinge kan dette medføre dobbelt straf – i form af både frihedsberøvelse og karenstid i forhold til mulighed for tidsubegrænset opholdstilladelse. Det ville være mere hensigtsmæssigt at straffe arbejdsgiveren, som i visse tilfælde presser udlændinge til at arbejde illegalt i Danmark.

Vedrørende afskaffelse af madkasseordningen finder formandskabet det meget positivt, at en sådan urimelig og ydmygende ordning som madkasseordningen afskaffes.

Vedrørende en styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbreds-
betinget humanitær opholdstilladelse, stiller formandskabet sig uforstå-
ende overfor, at forpligtelsen til at betale udgifter forbundet med at til-
vejebringe helbredsmæssige oplysninger skal oppebæres af den berørte
asylansøger. Disse helbredsoplysninger anvendes til vurdering af asyl-
ansøgerens sag og er ikke led i et individuelt behandlingsforløb.

Formandskabet ser med tilfredshed på, at Europarådets Menneskeret-
tighedskommisær Alvaro Gil-Robles kritik af elementer i den danske
udlændingelov bliver imødekommet af regeringen.

Slutteligt ser formandskabet med tilfredshed på, at der i afgørelser om
familiesammenføringssager tages hensyn til familiens enhed. Dette hen-
syn til familiens enhed må dog ikke betyde, at flere danskere ikke kan
opnå ophold i Danmark i forbindelse med familiesammenføring.

Med venlig hilsen

Hikmat Hussein
Formand

/ Hanna Kledal
Næstformand

Ministeriet for flygtninge og integration

Att.: Megrethe Milo

Holdbergsgade 6

1057 Kbenhavn K.

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61
LMM

15 DEC 2004

Antal bilag   Aktnr. 89

13. december 2004

JTK/brb

Deres sagsnr.:

2004/4000/61

Hørings svar vedr. ændring af udlændingeloven mm.

Dansk Industri skal takke for anmodningen om ministeriets svar om afgivelse af høringssvar.

Dansk Industri støtter regeringens indsats mod sort arbejde og socialt bedrageri, og har i den forbindelse ingen bemærkninger til det fremsatte forslag om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieloven.

Med venlig hilsen

Jon Krog

Pia Schak Nielsen

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61

Fra: Michael Paaske [michael.paaske@invensys.com]
Sendt: 14. december 2004 09:00
Til: Udlændingelovskontoret
Emne: j.nr. 2004/4000-61

15 DEC 2004

Antal bilag Aktnr. 90

Høringssvar
0041213.doc (65 K)

Vi har haft mailproblemer i går, derfor genfremsendes høringssvaret vedlagt.

Med venlig hilsen
Michael Paaske
Formand
Adoption & Samfund
Mobile: +45 40 25 58 18
E-mail: michael.paaske@invensys.com

(See attached file: Høringssvar 20041213.doc)

Odense, den 13. december 2003

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

Høringsvar, j.nr. 2004/4000-61.

Adoption og Samfund har med tak modtaget forslag til lovændring af bl.a. udlændingeloven i høring.

Som udlændingeloven med bemærkninger foreligger vil det fortsat diskriminere adopterede, der som barn er adopteret fra udlandet til Danmark, i forhold til jævnaldrende født i Danmark eller af danske forældre. Dette har vi tidligere beskrevet bl.a. i korrespondance med regeringen gennem efteråret 2003.

Det er for Adoption og Samfund fortsat et helt afgørende grundprincip at adopterede qua adoptionen på alle måder juridisk skal stilles fuldstændigt som om de var adoptivforældrenes biologiske børn.

Venlig hilsen

Michael Paaske
Formand

Pia Schak Nielsen

Fra: BjarneChristensen@VestreLandsret.dk
Sendt: 13. december 2004 16:08
Til: Udlændingelovskontoret
Emne: Høringssvar

Im. 2.u. kt. 2004, nr. 4000-61
UWI
15 DEC. 2004

58S002.DOC (50
KB)

Antal bilag Aktnr. 91

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen
Retspræsident

Vestre Landsret
Gråbrødre Kirkestræde 3
8800 Viborg

Telefon: 86 62 62 00
Telefax: 86 62 63 65

www.vestrelandsret.dk

<<58S002.DOC>>

Vestre Landsret
Præsidenten

Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

J.nr. 40A-VL-58-04
Den 13-12-2004

I et brev af 29. november 2004 (J.nr. 2004/4000-61) har Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration anmodet om eventuelle bemærkninger til et forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetiget humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke finder at burde udtale sig om forslaget.

Dette brev er efter anmodning alene sendt elektronisk som vedhæftet fil til lovkontoret@inm.dk.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

15 DEC. 2004

Pia Schak Nielsen

Antal bilag   Aktør 92

Fra: Jette Olsen [jol@humanrights.dk]

Sendt: 14. december 2004 10:16

Til: Udlændingelovskontoret

Emne: Notat, Med venlig hilsen.

Kopi til S + M + N + H + G

Sekretær Jette Olsen
Institut for Menneskerettigheder, National Afdeling
Postadresse: Strandgade 56, 1401 København K
Tlf.: 3269 8809

Jette Olsen, Secretary
Danish Institute for Human Rights, National Department
Postal address: Strandgade 56, 1401 Copenhagen K, Denmark
Phone: +45 3269 8809

NOTAT

vedrørende

Integrationsministeriets udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madpakkeordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven m.v.)

Konklusion: *Institut for Menneskerettigheder finder, at den foreslåede overflytning af kompetencen til at beskikke medlemmer af Flygtningenævnet fra integrationsministeren til nævnets formandskab kun i begrænset omfang sikrer nævnets uafhængighed. Forslaget om, at udgifter afholdt med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af en ansøgning om humanitær opholdstilladelse kun kan kræves betalt af myndighederne, såfremt udlændingen forinden har indhentet et skriftligt forhåndstilsagn herom, indebærer efter Instituttets vurdering risiko for, at visse udlændinge, som faktisk måtte opfylde betingelserne for at opnå en sådan tilladelse, alligevel ikke får imødekommet deres ansøgninger. At et afslag på en anmodning om et sådant tilsagn ikke kan påklages gør selvsagt ikke denne risiko mindre. Endelig er det Instituttets opfattelse, at den foreslåede høring af Udlændingestyrelsens asylafdeling i forbindelse med behandlingen af sager om ægtefællesammenføring med flygtninge, der har giftet sig efter udrejsen fra hjemlandet, ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt er ganske utilstrækkelig.*

1. Baggrund

Ved skrivelse af 29. november 2004 fremsendte Integrationsministeriet udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og integrationsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madpakkeordningen m.m.) med anmodning om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger hertil.

Henset til udkastets betydelige omfang sammenholdt med den relativt korte svarfrist har det ikke været muligt at foretage en tilbundsående vurdering af samtlige udkastets mange og meget forskelligartede elementer. Instituttet har derfor valgt at koncentrere indsatsen omkring et par udvalgte emner, der særligt rejser spørgsmål af menneskeretlig og/eller retssikkerhedsmæssig karakter, nemlig problemstillingerne vedrørende Flygtningenævnets status (afsnit 2), betalingsforpligtelsen i forbindelse med ansøgninger om humanitære opholdstilladelser (afsnit 3) og ægtefællesammenføring for flygtninge, der er blevet gift efter udrejsen (afsnit 4).

2. Flygtningenævnets status

Med den foreslåede nye bestemmelse i Udlændingeloven (Udl.) § 53, stk. 4, flyttes kompetencen til at beskikke nævnsmedlemmer fra integrationsministeren til nævnets formandskab.

Om baggrunden herfor henvises i de almindelige bemærkninger, s. 26, til konklusionerne i Europarådets menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Robles' rapport af 8. juli 2004 over besøg i Danmark den 13.-16. april 2004. I sin rapport anbefaler kommissæren om nævnet s. 22, pkt. 3: "Ensure the possibility of appealing negative asylum decisions before a qualified and independent authority. As a minimum, the original composition of the Refugee Board should be restored."

Spørgsmålet er så, om en sådan uafhængighed fra Integrationsministeriet reelt sikres fuldt ud ved den foreslåede nyskabelse. Der består jo fortsat en formel strukturel kobling mellem nævnet og ministeriet i og med, at nævnets sekretariat udgør en integreret del af ministeriets departement, jf. den foreslåede lovbestemmelse herom i Udl. § 53, stk. 13. Dertil kommer, at selv om beskikkelseskompetencen fjernes fra ministeriet, og uagtet, at nævnets medlemmer efter lovens bogstaver nyder en funktionel uafhængighed, jf. den foreslåede bestemmelse i Udl. § 53, stk. 3, kan det vel næppe udelukkes som ganske usandsynligt, at nogle af ministeriets nævnsmedlemmer i visse situationer kan opleve en form for pression fra et ministerium, hvis politiske leder sammen med den øvrige regering og dennes parlamentariske støtteparti har som erklæret mål, at "(a)ntallet af udlændinge, der kommer til Danmark, skal begrænses", jf. bl.a. bemærkningerne til lovforslag nr. L 152/2001-02 (2. samling), s. 12.

Mens den foreslåede nyordning således næppe kan siges fuldt ud at sikre nævnets uafhængighed fra ministeriet hverken strukturelt eller personelt, er der dog tale om en vis imødekommelse af denne del af menneskerettighedskommissærens anbefaling. Til gengæld rummer udkastet intet tiltag, der sigter mod at opfylde den anden del af anbefalingen, nemlig "as a minimum" at genindføre den sammensætning, nævnet havde frem til "Udlændingepakken" fra sommeren 2002. Denne del af anbefalingen bygger bl.a. på følgende: "Indeed, the Danish Refugee Council's inclusion on the

board had previously been promoted by the UNHCR as a model of best practice”, jf. kommissærens rapport s. 10, pkt. 23.

Ved Flygtningenævnets oprettelse i 1983 bestod nævnet af syv personer, herunder to beskikket efter indstilling fra Dansk Flygtningehjælp. Formålet hermed var at sikre, at hensynet til nævnets alsidighed blev tilgodeset, samtidig med at de som lægmænd så at sige skulle være garant for, at folkelige og humanitære synspunkter blev inddraget ved behandlingen af den enkelte sag, jf. betænkningerne nr. 968/1982, s. 232-233, og nr. 1265/1994, s. 6-7. Og i forarbejderne til den lovændring fra 1995, hvorved nævnet blev reduceret til fem medlemmer, idet bl.a. et af de efter indstilling fra Flygtningehjælpen beskikkede medlemmer gled ud, hedder det: ”Indenrigsministeriet lægger (...) afgørende vægt på, at Dansk Flygtningehjælp med sin erfaring og ekspertise i asylsager og flygtningeforhold vil være repræsenteret som det ’læge’ element i behandlingen af asylsager”, jf. bemærkningerne til lovforslag nr. L 194/1994-1995, s. 13.

Institut for Menneskerettigheder savner fortsat en holdbar begrundelse for den ændrede sammensætning af nævnet, der skete med ”Udlændingepakken”, baseret på det noget tvivlsomme synspunkt, at de efter indstilling fra Flygtningehjælpen og Udenrigsministeriet beskikkede medlemmer nu (efter knap tyve år) angiveligt skulle savne den fornødne ”habilitet”, og Institutet finder det beklageligt, at integrationsministeren på dette punkt ikke har forholdt sig til – endsige fulgt – anbefalingen fra Europarådets menneskerettighedskommissær.

3. Betalingsforpligtelse i forbindelse med ansøgning om humanitær opholdstilladelse

Institut for Menneskerettigheder finder det ganske betænkeligt, at udgifter, som en udlænding har afholdt med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for (ifølge forarbejderne, jf. udkastets s. 24) navnlig en ansøgning om opholdstilladelse efter Udl. § 9 b (”humanitær opholdstilladelse”), ifølge den foreslåede nye bestemmelse i § 40, stk. 2, alene kan kræves betalt af udlændingemyndighederne, hvis myndighederne, forinden oplysningerne er tilvejebragt, har givet skriftligt tilsagn herom.

Ligesom lovteksten er forarbejderne tavse om de kriterier, Udlændingestyrelsen bør inddrage ved vurderingen af, hvorvidt en anmodning om et sådant tilsagn kan eller skal gives, hvilket i sig selv forekommer uheldigt. I fravær af oplysninger herom ligger det lige for at antage, at nogle udlændinge på et – indtil videre – uoplyst beslutningsgrundlag risikerer at få afslag på en sådan anmodning, uagtet at de faktisk måtte befinde sig i en situation, som ved en nøjere granskning ville kunne udløse en humanitær opholdstilladelse. Og da formentlig adskillige asylansøgere ikke er i besiddelse af midler, der kan tjene som betaling for f.eks. en eller flere specialisterklæringer, er en nærliggende konsekvens, at visse udlændinge, som faktisk opfylder de materielle betingelser for at

få meddelt opholdstilladelse efter § 9 b, pga. økonomisk uformåen reelt afskæres herfra. I sådanne tilfælde bliver muligheden for at opnå en retsstilling, som den pågældende udlænding ellers ville have krav på, på det nærmeste gjort illusorisk.

Det skal i den sammenhæng bemærkes, at som følge af den for nyligt indførte procedure for indgivelse af ansøgninger om humanitære opholdstilladelser, jf. Udl. § 33, stk. 4, vil udlændingen på tidspunktet for indgivelsen typisk være uden advokatbistand.

At et afslag på en anmodning om tilsagn til økonomisk dækning ikke kan påklages, jf. den foreslåede nye bestemmelse i Udl. § 46, stk. 3, gør ikke konstruktionen mindre betænkelig.

4. Ægtefællesammenføring for (især) flygtninge gift efter udrejsen

Menneskerettighedskommissærens anbefaling om at sikre, at hensynet til retten til familielivet burde tydeliggøres i lovgrundlaget, jf. rapporten s. 22, pkt. 3, er søgt tilgodeset ved de i udkastets § 1, nr. 3, foreslåede tilføjelser i de relevante lovregler. Det må efter Instituttets vurdering anses for noget usikkert, om den her valgte fremgangsmåde vil have nogen reel praktisk effekt, navnlig fordi indhold og rækkevidde af de internationale forpligtelser – i nærværende sammenhæng først og fremmest art. 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) – ikke er søgt nærmere præciseret i forarbejderne.

Særligt for så vidt angår flygtninge, der – typisk i et tredjeland – gifter sig efter udrejsen fra hjemlandet, skal det for god ordens skyld bemærkes, at den snart 20 år gamle *Abdulaziz*-dom fra den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som omtales i bemærkningerne s. 38, ikke har nogen selvstændig betydning for denne personkreds, allerede fordi ingen af de i opholdslandet boende tre referencer havde status som flygtninge, men alle oprindeligt var blevet meddelt opholdstilladelse som "non-patrials", se nærmere henholdsvis pr. 39, 44 og 50, smh. pr. 13-15. Dog rummer dommen et væsentligt element, som kan have relevans i nærværende sammenhæng, idet det i dommen nemlig anerkendes, at også "intended family life" efter omstændighederne kan være omfattet af familielivsbegrebet i henhold til EMRK art. 8, se pr. 62.

Om sådanne flygtninges adgang til at opnå ægtefællesammenføring anføres det i udkastets bemærkninger, s. 38, at "regeringen har fundet anledning til at tydeliggøre den linie, der administreres efter". Dette er næppe en retsvisende beskrivelse. I forarbejderne til "Udlændingepakken" hedder det herom: "I den nævnte situation [altså hvor en flytningen gifter sig efter udrejsen] vil ægteskabet således være indgået på et tidspunkt, hvor ægtefællerne ikke kunne have en berettiget forventning om at få tilladelse til at optage familielivet her i landet", jf. bemærkningerne til lovforslag nr. L 152/2001-2002 (2. samling), s. 34. Og sådan har praksis da

også været hidtil: Flygtninge, der ikke var gift og havde etableret et familieliv inden udrejsen, er i flere år meddelt afslag på ægtefællesammenføring med denne noget tvivlsomme begrundelse. Der er således ikke tale om at "tydeliggøre" retspositionen for denne personkreds. Reelt er der foretaget en markant *ændring* af praksis, hvilket Institutet som udgangspunkt i øvrigt kun kan bifalde, idet den tidligere retsstilling på dette punkt var et af de elementer, Institutet kritiserede i sin Udredning om Ægtefællesammenføring i Danmark (2004), se s. 68 ff.

I udkastets bemærkninger, s. 39, er opstillet en række kriterier for, hvornår ægtefællesammenføring i de her omtalte tilfælde kan blive aktuel. Udover en række forhold vedrørende samliv, fælles børn m.v. anføres som betingelse for sammenføring, "at den herboende flygtning på tidspunktet for sagens behandling (fortsat) må anses for afskåret fra at tage ophold i sit hjemland. Der vil derfor i tilfælde, hvor det måtte vise sig relevant, skulle ske en vurdering heraf ved høring af Udlændingestyrelsens asylafdeling." En sådan ordning finder Institutet ganske utilstrækkelig.

De tilfælde, hvor det "måtte vise sig relevant" at foretage en høring af styrelsen, vil i sagens natur være begrænset til de situationer, hvor kravene til de familiemæssige relationer (samliv, børn m.v.) anses for opfyldt. I modsat fald er der jo intet behov for at foretage en høring. Problemerne opstår i de tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen måtte nå frem til, at flygtningen ikke længere "anses for afskåret fra at tage ophold i sit hjemland", og at der således ikke skulle være noget til hinder for, at parret kan nyde retten til familielivet i flygtningens – og i praksis vel typisk tillige ægtefællens – hjemland.

Det første problem er knyttet til *grundlaget* for styrelsens vurdering. I fravær af oplysninger om det modsatte må det kunne lægges til grund, at vurderingen vil blive foretaget på skriftligt grundlag, nærmere bestemt de – måske mange år gamle – sagsakter, der indgik i flygtningens asylsag. Det indebærer, at vurderingen sker på et langt ringere grundlag end ved behandlingen af en almindelig asylansøgning, der som bekendt bygger på et (relativt nyudfyldt og dermed tidssvarende) asylskema samt referat(er) af en eller flere efterfølgende asylsamtale(r). Allerede af den grund må det anses for givet, at styrelsens vurdering kommer til at bygge på et så svagt funderet grundlag, at det næppe kan karakteriseres som retssikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Et andet problem udgøres af høringssvarets *retlige karakter*. Da forarbejderne er tavse herom, er det umiddelbart ikke muligt at udlede, hvorvidt høringssvaret er at betragte som en egentlig (selvstændig) forvaltningsretlig afgørelse. Men der er i den almindelige forvaltningsret konkrete holdepunkter for, at dette formentlig ikke er tilfældet. I forarbejderne til forvaltningsloven hedder det således: "En myndigheds indstilling eller udtalelse til en anden forvaltningsmyndighed er ikke en afgørelse i lovens forstand, uanset om høringssvaret måtte være bindende", jf. FT 1985-86, tillæg

A, sp. 116. Det forhold, at der i nærværende situation er tale om to "afdelinger" under Udlændingestyrelsen, ses ikke at ændre herved. Såfremt høringssvaret ikke er at anse som en forvaltningsretlig afgørelse og derfor ikke er omfattet af forvaltningslovens almindelige regler, vil dette i givet fald bl.a. indebære, at den berørte person i relation til høringssvaret – isoleret set – er frataget samtlige de sædvanlige partsbeføjelser, som loven ellers sikrer (adgang til kontradiktion m.v.).

Lovteksten og forarbejder er ligeledes tavse om den *procedure*, høringen skal foretages efter. Uagtet at høringsprocessen ikke måtte være omfattet af forvaltningsloven, bør den efter Institutets opfattelse af retssikkerhedsmæssige hensyn ikke desto mindre tilrettelægges og gennemføres med respekt for de i forvaltningsloven sikrede, grundlæggende partsbeføjelser.

Det tredje problem, som er snævert knyttet til ovenstående, er, at styrelsens asylretlige vurdering reelt ikke kan *efterprøves*. Efter den foreslåede ordning er flygtningen udelukket fra at påklage vurderingen som et selvstændigt prøvelses tema til en højere administrativ instans: Der er ikke adgang til at få efterprøvet den asylretlige vurdering (eller den derpå baserede afgørelse) inden for det normale system for behandling af asylsager i Flygtningenævnet, jf. Udl. § 53 a. Og Integrationsministeriets kompetenceområde omfatter som bekendt ikke asylrelaterede emner, jf. lovens § 46, stk. 2, smh. § 53 a. Den eneste mulighed for en prøvelse vil herefter være at sagsøge styrelsen i medfør af grundlovens § 63 med påstand om omgørelse af afslaget på ansøgningen om familiesammenføring med henvisning til den bagved liggende asylretlige vurdering. Det må anses for givet, at denne mulighed kun i ganske begrænset omfang kan forventes at blive udnyttet i praksis.

Med andre ord: En forkert vurdering om, at flygtningen ikke længere må anses for "afskåret fra at tage ophold i sit hjemland", vil uden videre blive lagt til grund ved afgørelsen om flygtningens adgang til at opnå ægtefællesammenføring – en afgørelse, der af samme årsag vil munde ud i et afslag.

Dette stiller parret i en helt uacceptabel situation (for så vidt muligheden for at tage ophold i et tredjeland ikke er til stede): *Enten* må parret (evt. med børn) beslutte at leve adskilt, idet en flygtning, der – med rette, men altså i strid med den asylretlige vurdering i høringssvaret – nærer en velbegrundet frygt for at blive udsat for forfølgelse eller tilsvarende grove menneskerettighedskrænkelser ved en tilbagevenden, forståeligt nok ikke ønsker at vende hjem, sammenholdt med at ægtefællen ikke kan opnå opholdstilladelse her i landet. Dvs. at retten til at nyde familielivet som bl.a. sikret i EMRK art. 8 *de facto* afskæres. *Eller* parret (evt. med børn) kan insistere på at ville leve sammen, hvorved parret vil være henvist til at tage ophold i hjemlandet. Og

dette på trods af, at flygtningen – og, som en mulig afledt effekt, tillige ægtefællen (samt evt. børn) – dermed risikerer at blive udsat for overgreb omfattet af Flygtningekonventionens art. 1 A og/eller EMRK art. 3.

Det er Institut for Menneskerettigheders opfattelse, at den her omtalte, nye konstruktion fremstår som værende ikke tilstrækkeligt gennemtænkt, hvorfor Instituttet skal foreslå, at ordningen overvejes nok en gang med henblik på at udarbejde en model, som ikke har de ovenfor nævnte meget uheldige konsekvenser.

Der skal henvises til j.nr. 2004/4000-61.

KUK, den 13. december 2004

Pia Schak Nielsen

Antal bilag

Aktnr. 93

Fra: Susanne Rye Olsen på vegne af Integrationsministeriet Departementet

Sendt: 14. december 2004 07:36

Til: Anne U. Stærk; Udlændingelovskontoret

Emne: VS: Høringssvar

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Tina Brandi Jensen [mailto:TIB@domstolsstyrelsen.dk]

Sendt: 13. december 2004 14:07

Til: Integrationsministeriet Departementet

Cc: Louise Seest

Emne: Høringssvar

Med venlig hilsen
Tina Brandi
Kontorfuldmægtig
Direkte 33 92 95 32
tib@domstolsstyrelsen.dk

Domstolsstyrelsen
Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3
1264 København K.
Tlf. + 45 70 10 33 22
Fax + 45 70 10 44 55
www.domstolsstyrelsen.dk

Domstolsstyrelsen

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3, 4.sal
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09

TIB11597/Sagsbeh. hkj
J.nr. 4104-2004-27.2
Vedr. J.nr. 2004/4000-61

Ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven

Domstolsstyrelsen har modtaget brev af 29. november 2004 om eventuelle bemærkninger til lovforslaget om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetiget humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningsnævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.)

Vi har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Hanne Kjærulff

[Her indsættes en eventuel genpartstekst]

15 DEC. 2004

Pia Schak Nielsen

Antal bilag

Aktnr. 94

Fra: Bjørn Elmquist [bjorn.elmquist@Advokathca.dk]

Sendt: 13. december 2004 18:39

Til: Udlændingelovskontoret

Emne: høringssvar

<<Min.for Flygtninge -13.12.04>>

<<høringssvar 13.12.04 (udl.).doc>>

D A N S K   R E T S P O L I T I S K   F O R E N I N G

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetaget humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtingenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.)

1. Udkastet indeholder en mærkbar skærpelse af straffniveauet for udlændinges ulovlige arbejde.

Der peges på, at virksomhedssnyd, socialt bedrageri, sort arbejde og ulovligt arbejde har et helt uacceptabelt omfang.

Dansk Retspolitisk Forening er enig i, at udlændinge i Danmark, herunder også de, der venter på at få deres asylsag behandlet, såvel som danske statsborgere, handler ulovligt ved at udøve socialt bedrageri o.lign., og at dette bør straffes.

Spørgsmålet er imidlertid, om en skærpelse af straffen er den bedste reaktion.

I en række situationer kunne man i stedet forestille sig problemet løst ved at lovliggøre arbejde. Især for folk med uddannelse (ofte højere uddannelse) forekommer det urimeligt, at de i en flerårig venteperiode skal gå aldeles passive rundt samtidig med, at det danske samfund kan have brug for deres arbejdskraft.

En styrkelse af muligheden for at godkende udenlandske uddannelser, således at arbejdsvillige, veluddannede personer kan komme i gang med noget fornuftigt, forekommer at være en mere farbar og mere anbefalelsesværdig vej end en straffeskærpelse.

2. Hvis det lægges til grund, at muligheden for tidsubegrænset opholdstilladelse skal udskydes for personer, der idømmes frihedsstraf, kan det - i hvert fald ud fra et vist synspunkt - forekomme logisk ligeledes at udskyde muligheden for en tidsubegrænset opholdstilladelse for unge, der idømmes en ungdomssanktion.

Dansk Retspolitisk Forening skal imidlertid påpege det principielt forkerte i også denne form for dobbeltstraf. Det er et vigtigt princip, at én og samme handling ikke må straffes to gange.

Et samfund som det danske burde tværtimod gå forrest med hensyn til respekt af dette princip og i øvrigt også med hensyn til tolerance og dyberegående løsninger af denne type af problemer end blot repressive tiltag som her foreslået.

3. Den i udkastet foreslåede ændring af madkasseordningen kan umiddelbart anbefales, da den indebærer en lempelse i forhold til de eksisterende meget stive regler.

Dansk Retspolitisk Forening skal imidlertid påpege, at madkasseordning o.lign. tiltag hviler på et helt forkert grundlag, når det således antages, at sult og indskrænkninger på anden vis af personers muligheder skulle virke motivationsfremmende.

Spørgsmålet er, om denne problemstilling nogen sinde er blevet undersøgt og vurderet seriøst, eller om blot det drejer sig om endnu en myte og endnu flere fordomme, der i virkeligheden er repression.

4. Dansk Retspolitisk Forening tilslutter sig en styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, men finder det overordentlig betænkeligt, at udkastet indebærer, at udlændinges forpligtelse til selv at betale udgifterne ved at tilvejebringe oplysninger præciseres eller endog yderligere skærpes.

Man risikerer herved, at flygtninge uden midler ikke har mulighed for at få tilvejebragt et forsvarligt og tilstrækkeligt relevant oplysningsgrundlag, og at kun mere velhavende flygtninge således får en reel mulighed for at få en humanitær opholdstilladelse.

Hertil kommer, at en regel som den her foreslåede efter foreningens opfattelse strider mod det meget vigtige grundlæggende forvaltningsretlige princip, at det påhviler det offentlige at sikre, at en sag belyses og oplyses så godt som overhovedet muligt, inden der træffes afgørelse (officialmaksimen).

En første konsekvens af den foreslåede regel vil derfor være forskelsbehandling for så vidt angår humanitære opholdstilladelser sammenlignet med andre forvaltningsretlige afgørelser.

En næste, videregående konsekvens kan være, at officialmaksimen som sådan helt opgives, hvilket selvsagt ville udgøre et eklatant og uforsvarligt brud på den generelle retssikkerhed i Danmark

5. Med hensyn til udkastets forslag, der angiveligt har til formål at øge Flygtningesnævnets uafhængighed først og fremmest ved at ændre på beskikkelsesordningen, skal Dansk Retspolitisk Forening anbefale, at der tages helt andre tiltag i anvendelse, som vil kunne gøre en reel forskel.

Foreningen foreslår således, at loven ændres, så det medlem af nævnet, som skal være ansat i Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration i stedet udskiftes med en repræsentant for Flygtningehjælpen og at reglen om, at sikkerhedstjenesterne har adgang til at pålægge Flygtningesnævnet i hemmelighed og uden angivelse af den reelle begrundelse over for ansøgeren at træffe bestemte afgørelser i konkrete sager om asyl, ophæves.

Begge disse gældende regler er i klar modstrid mod påstanden om, at Flygtningesnævnet er en uafhængig, domstolslignende instans.

6. Dansk Retspolitisk Forening har vanskeligt ved at forestille sig, at den kompetente og alvorlige kritik, som Europarådets Menneskerettighedskommissær har rettet mod de danske familiesammenføringsregler, kan blive seriøst imødegået ved en så stilfærdig

tilføjelse, som udkastet indeholder, om at der ved afgørelsen i de konkrete sager skal tages højde for hensynet til familiens enhed.

En så vattet løsning vil næppe mindske den relevante kritik, der kommer dels fra menneskerettighedskommissæren, dels fra anden side, herunder ikke mindst fra de øvrige nordiske lande, der jo har registreret et betydeligt større pres på deres ordninger efter skærpelsen af de danske familiesammenføringsregler.

7. Dansk Retspolitisk Forening kan tilslutte sig forslagene om at udvide repatrieringslovens personkreds, men finder i øvrigt anledning til at advare imod det voldsomt forøgede pres, der i den senere tid har manifesteret sig for at accelerere repatriering på et ofte helt uholdbart grundlag. Dette bidrager ikke til bæredygtige og stabiliserende ordninger på de problemer, som stadig eksisterer i mange af de lande, de pågældende personer er flygtet fra.

København, den 13. december 2004

Bjørn Elmquist
formand

Sekretariat c/o Advokat Bjørn Elmquist, H.C.Andersens Boulevard 11, 1., 1553 Kbh.V.-
Tlf. 33 14 14 33, FAX 33 14 14 32, E-mail bjorn.elmquist@advokathca.dk

tilføjelse, som udkastet indeholder, om at der ved afgørelsen i de konkrete sager skal tages højde for hensynet til familiens enhed.

En så vattet løsning vil næppe mindske den relevante kritik, der kommer dels fra menneskerettighedskommissæren, dels fra anden side, herunder ikke mindst fra de øvrige nordiske lande, der jo har registreret et betydeligt større pres på deres ordninger efter skærpelsen af de danske familiesammenføringsregler.

7. Dansk Retspolitisk Forening kan tilslutte sig forslagene om at udvide repatrieringslovens personkreds, men finder i øvrigt anledning til at advare imod det voldsomt forøgede pres, der i den senere tid har manifesteret sig for at accelerere repatriering på et ofte helt uholdbart grundlag. Dette bidrager ikke til bæredygtige og stabiliserende ordninger på de problemer, som stadig eksisterer i mange af de lande, de pågældende personer er flygtet fra.

København, den 13. december 2004

Bjørn Elmquist
formand

Sekretariat c/o Advokat Bjørn Elmquist, H.C.Andersens Boulevard 11, 1., 1553 Kbh.V.-
Tlf. 33 14 14 33, FAX 33 14 14 32, E-mail bjorn.elmquist@advokathca.dk

15 DEC. 2004

Pia Schak Nielsen

Antal bilag

Aktnr. 95

Fra: Anders Chr. Jensen [epost@anderschrjensen.dk]

Sendt: 13. december 2004 17:15

Til: Udlændingelovskontoret

Emne: Høringssvar

Foreningen Et barn To forældre til lader sig herved at fremsende dets høringssvar.
Venlig hilsen anders Chr. Jensen

Ministeriet for Flygtninge
Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

Roskilde, den 14. december 2004

Høringssvar fra Landsforeningen Et barn To forældre,
Østervang 75, 4000 Roskilde i j.nr. 2004/4000-61, ændringer
af udlændingeloven m.m.

Foreningens formål er at sikre at børn kan have kontakt til
begge forældre. Høringssvaret er derfor begrænset til de dele
af lovforslaget, der berører dette.

Om madkasseordningen.

Uanset den foreslåede ændring er ordningen en skamlet på
Danmark. Ordningen var tiltænkt at skulle lægge pres på
voksne, som man ikke mente efterkom myndighedernes påbud.

Således blev madkasseordning kun iværksat, hvor der var en
hindring, der kunne lægges den voksne til last. Således ikke,
hvor der var objektive udsendelseshindringer.

Ordningen blev ej heller anvendt, hvor der var børn i
familien, idet madkasseordningen ville skade børnenes
ernæring og udvikling.

Udviklingen har inden for de senere år været at den
praktiseres som et generelt tiltag, dvs. både når der var
objektive udsendelseshindringer og når der var børn i
familien.

Ordningen synes at være blevet et redskab til yderligere at
lægge udlændinge for had. Ordningen er uden enhver effekt.

Efter foreningens opfattelse skal ordningen i sin helhed afskaffes.

Om ægtefællesammenføring.

Lovforslaget går ud på at der en række steder i loven indføjes: "herunder hensynet til familiens enhed,".

Det siges desuden, at forslaget ingen ændringer medfører i praksis. Det er med andre ord ren kosmetik.

Det synes som om Folketinget holdes i **uvidenhed** om praksis med hensyn til ægtefællesammenføring. Foreningen skal tillade sig at rette op herpå:

I alle tilfælde, hvor et tilknytningskrav gælder, gives der afslag med henvisning dertil.

Tilknytning forstås som antal år ægteparret samlet har boet i Danmark sat op imod antal år ægteparret samlet har boet i et andet land, typisk deres fælles hjemland. Da den herboende i almindelighed har boet omkring 10 år i Danmark, vil der altid være flere udenlandske år end danske år. **Derfor gives der altid afslag.**

Det tillægges ingen betydning om den herboende har været på arbejdsmarkedet i 5-6 år eller mere eller i øvrigt er velintegreret.

Sagerne afgøres således efter en snor. Denne praksis bør fremgå af loven og derigennem godkendes af folketinget. Det følger af et almindeligt retsstatsprincip.

Dette medfører, at den herboende og ægteparrets børn må bo i Danmark - medens børnenes far eller moder ikke må bo i Danmark. Børnene må således leve uden den ene forælder.

Foreningen skal kraftigt tage afstand fra en sådan retstilstand. Den er udtryk for en forråelse og en manglende hensyntagen til andre mennesker.

Foreningens afsky bliver ikke mindre af at tilstanden ikke har noget formål - ud over at lægge udlændinge for had.

Foreningen er bekendt med flere tilfælde, hvor moderen til spædbørn er lagt i håndjern for øjnene af børnene, er frihedsberøvet og derefter udsendt til et fjernt land. Derved afbrydes amningen og barnets kontakt med moderen i mange år.

Med venlig hilsen

Anders Chr. Jensen, sekr.

Foreningens hjemmeside er: www.etbarntoforaeldre.dk

Med venlig hilsen

Anders Chr. Jensen, sekr.

Foreningens hjemmeside er: www.etbarntoforaeldre.dk

Michael Larsen

Antal bilag   Aktør. 96

Fra: Hanne Fuglberg

Sendt: 13. december 2004 15:49

Til: Udlændingelovskontoret

Emne: høringsvar- j.nr. 2004/4000-61

Hermed fremsendes høringsvar vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven, journal nr. 2004/4000-61, fra Rådet for Etniske Minoriteter.

Med venlig hilsen
Hanne Fuglberg
sekretær for Rådet for Etniske Minoriteter

Integrationskontoret
Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K
Tlf. direkte: 33 95 41 05
Tlf.: 33 92 33 80
Fax: 33 11 12 39
E-post: hfu@inm.dk

Integrationsministeriet
Udlændingeafdelingen
Holbergsgade 6
1057 København K

Dato: 13. december 2004
J. nr: 2004/5020-148
Sagsbeh.: hfu
Fil-navn: inm13.12.04

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven, j.nr. 2004/4000-61

Rådet for Etniske Minoriteter takker for lejligheden til at fremkomme med bemærkninger til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven.

Rådet har følgende kommentarer til lovforslaget:

Vedrørende straf for og sanktioner mod ulovligt arbejde

Rådet for Etniske Minoriteter bifalder, at regeringen vil sætte ind mod socialt bedrageri, ulovligt arbejde og anden samfundsskadelig adfærd. For at et velfærdssamfund kan virke i forhold til sit fulde potentiale, er det vigtigt, at systemets hjørnestene til stadighed styrkes og forsvares.

Rådet mener imidlertid, at der skal være en rimelig sammenhæng mellem ulovlighederne og den pålagte straf. Det bør i den sammenhæng tages i betragtning, om der er tale om en engangsforsæelse, eller om der er tale om gentagne handlinger.

Rådet mener, at der skal ses bort fra forslaget om at forlænge karensperioden for mulig meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. Rådet mener ikke, at der med arbejde uden tilladelse er tale om en kriminel handling af en sådan karakter, at det er relevant at forlænge karensperioden. Rådet mener ikke, at ulovligt arbejde kan sammenlignes med eksempelvis kriminalitet af personfarlig karakter, sædelighedsforbrydelser og forbrydelser mod rigets sikkerhed, som – berettiget – medfører forlængelse af karensperioden.

Rådet mener endvidere, at der er tale om dobbeltstraf, når en udlænding, der arbejder ulovligt, både straffes med bøde eller fængsel og siden får forlænget karensperioden for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Rådet mener, der udelukkende skal være tale om en straf med bøde eller fængsel for at udføre arbejde uden tilladelse.

Taget karakteren af forbrydelsen i betragtning mener rådet, at den nuværende strafferamme med fængsel indtil 6 måneder er tilstrækkelig. Rådet kan imidlertid godt bakke op om en forhøjelse af

Sekretariatet for Rådet for Etniske Minoriteter
Holbergsgade 6
DK-1057 København K

Telefon +45 3392 3380 E-mail: rem@inm.dk
Telefax +45 3311 1239 www.rem.dk

bødestraffen fra de nuværende 400 kr. til 1.000 kr. for den første måned og stigende med 500 kr. pr. måned, hvor det nu stiger med 150 kr. måned.

Rådet mener endvidere, det bør betragtes som en formildende omstændighed, hvis arbejdet udført uden arbejdstilladelse af eksempelvis en asylansøger kan betragtes som udtryk for foretagsomhed i en venteposition eller et ønske om at være selvforsørgende og klare sig selv økonomisk.

Rådet anbefaler, at det indskærpes over for asylcentre, hvor vigtigt det er, at asylansøgerne er bekendt med reglerne omkring arbejde i asylperioden. Det bør herunder også gøres klart, hvilke konsekvenser det har for den enkelte at arbejde som asylansøger uden arbejdstilladelse.

I det tilfælde at der er tale om en person uden opholdstilladelse, der udfører arbejde uden tilladelse, mener rådet, at sagen skal behandles med udgangspunkt i vedkommendes manglende opholdstilladelse. Rådet mener imidlertid, at der kun skal gives indrejseforbud i de tilfælde, hvor vedkommende udlænding uden opholdstilladelse gentagne gange har arbejdet uden tilladelse.

Vedrørende afskaffelse af madkasseordningen

Rådet for Etniske Minoriteter bifalder forslaget om at afskaffe madkasseordningen. Rådet mener ikke, at adgangen til mad og andre private fornødenheder bør indgå som motivationsfremmende foranstaltninger i udlændingeretlige spørgsmål.

Rådet har imidlertid forståelse for, at der anvendes motivationsfremmende foranstaltninger, så længe disse er uafhængige af de basale behov for et værdigt liv efter de høje danske normer.

Vedrørende oplysningspligten i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse

Rådet anser det for relevant, at journalen udarbejdet af en lægekyndig person i Dansk Røde Kors på baggrund af den medicinske modtagelse inddrages i behandlingen af ansøgningen om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse - også uden ansøgers samtykke. Dog skal ansøger have udleveret en kopi af sin journal, således at vedkommende har mulighed for at fremskaffe supplerende dokumentation, i fald det vurderes relevant.

Det er herunder af stor betydning, at der samtidig - men også forud herfor - orienteres om, hvilke krav der stilles til en brugbar helbredsbeholdning i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse. I og med at Integrationsministeriet som udgangspunkt lægger den faglige vurdering i erklæringerne uprøvet til grund, skal ansøgeren have mulighed for at fremskaffe et så dækkende materiale, som vedkommende vurderer nødvendigt.

Rådet bifalder regeringens ønske om at begrænse ansøgers indhentningen af helbredsbeholdninger udstedt af personer, der ikke har de faglige forudsætninger for at stille de diagnoser, der kan lede til humanitær opholdstilladelse.

Rådet for Etniske Minoriteter mener, det som udgangspunkt ikke bør være ansøgeren, der selv afholder udgifterne forbundet med fremskaffelse af de nødvendige oplysninger til behandling af ansøgningen om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse. Udgifter til indhentning af helbredsbevise oplysninger ud over, hvad der fremgår af journalen fra Dansk Røde Kors, og hvad ansøgeren har indhentet i forbindelse med egen helbredsbevise behandling, mener rådet, bør afholdes af staten.

Vedrørende flygtningeævnets uafhængighed

Rådet for Etniske Minoriteter hilser forslaget om at sikre flygtningeævnets uafhængighed velkommen.

Vedrørende hensynet til familiens enhed i forbindelse med familiesammenføringsager

Rådet for Etniske Minoriteter hilser velkommen, at menneskerettighedsbeskyttelsen i forbindelse med behandling af familiesammenføringsager afspejles mere direkte i lovtæksten.

Rådet er imidlertid ikke overbevist om, at administrationen af udlændingeloven vedrørende ægtefællesammenføring er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Rådet henviser her til Institut for Menneskerettigheders udredning nr. 1 om ægtefællesammenføring i Danmark, hvoraf det fremgår, at menneskerettighederne i visse tilfælde ikke overholdes i administrationen af loven. Der henvises endvidere til menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Robles' rapport fra juli 2004, hvori han påpeger en risiko for, at administrationen af visse regler kan komme i konflikt med menneskerettighederne.

Rådet anbefaler, at der iværksættes en undersøgelse af de sager, der er afgjort siden offentliggørelsen af Institut for Menneskerettigheders udredning og Alvaro Gil-Robles rapport med henblik på at få klarhed over, hvorvidt administrationen efter ovennævnte kritik har ændret sig og nu kan bevises at være i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Rådet finder det af stor betydning, at administrationen af lovgivningen i Danmark sikres at være i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention i disse sager. En forelæggelse af sagen i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er en mulighed for sikkerhed, men en stor belastning for de mennesker, der er impliceret, hvorfor det så vidt muligt skal undgås.

Vedrørende udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven

Rådet for Etniske Minoriteter bifalder, at personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, udvides.

Rådet vil i den forbindelse påpege, hvilken betydning repatriering af den ældre generation af eksempelvis tyrkiske indvandrere kan have for integrationen af de yngre generationer i Danmark. En del af familierne benytter sig af de ældre generationer som pasningsmulighed for de mindste børn, hvorfor de ikke sendes i daginstitution med mulighed for større kontakt med danske børn og for at lære det danske sprog i en tidligere alder. Endvidere er det lettere for den yngre generation at blive integreret i det danske samfund, når den ældre generation, der traditionelt har stor indflydelse på familiens levevis med vægt på oprindelseslandets kultur, ikke er i nærheden til at øve sin indflydelse.

Rådet vil derfor anbefale, at der også iværksættes foranstaltninger for at komme de repatrierede i møde, hvad angår sygdomsforsikring. De ældre generationer kan eksempelvis være utrygge ved at skulle klare sig i deres oprindelsesland eller et andet land uden sygesikring, hvorfor de er tilbageholdende for at repatriere.

På vejen af Rådet for Etniske Minoriteter

formand Sükrü Ertosun

Integrationsministeriet
Udlændingeafdelingen
Holbergsgade 6
1057 København K

Dato: 13. december 2004
J. nr: 2004/5020-148
Sagsbeh.: hfu
Fil-navn: inm13.12.04

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven, j.nr. 2004/4000-61

Rådet for Etniske Minoriteter takker for lejligheden til at fremkomme med bemærkninger til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven.

Rådet har følgende kommentarer til lovforslaget:

Vedrørende straf for og sanktioner mod ulovligt arbejde

Rådet for Etniske Minoriteter bifalder, at regeringen vil sætte ind mod socialt bedrageri, ulovligt arbejde og anden samfundsskadelig adfærd. For at et velfærdssamfund kan virke i forhold til sit fulde potentiale, er det vigtigt, at systemets hjørnestene til stadighed styrkes og forsvares.

Rådet mener imidlertid, at der skal være en rimelig sammenhæng mellem ulovlighederne og den pålagte straf. Det bør i den sammenhæng tages i betragtning, om der er tale om en engangsforsøelse, eller om der er tale om gentagne handlinger.

Rådet mener, at der skal ses bort fra forslaget om at forlænge karensperioden for mulig meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. Rådet mener ikke, at der med arbejde uden tilladelse er tale om en kriminel handling af en sådan karakter, at det er relevant at forlænge karensperioden. Rådet mener ikke, at ulovligt arbejde kan sammenlignes med eksempelvis kriminalitet af personfarlig karakter, sædelighedsforbrydelser og forbrydelser mod rigets sikkerhed, som – berettiget – medfører forlængelse af karensperioden.

Rådet mener endvidere, at der er tale om dobbeltstraf, når en udlænding, der arbejder ulovligt, både straffes med bøde eller fængsel og siden får forlænget karensperioden for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Rådet mener, der udelukkende skal være tale om en straf med bøde eller fængsel for at udføre arbejde uden tilladelse.

Taget karakteren af forbrydelsen i betragtning mener rådet, at den nuværende strafferamme med fængsel indtil 6 måneder er tilstrækkelig. Rådet kan imidlertid godt bakke op om en forhøjelse af

Sekretariatet for Rådet for Etniske Minoriteter

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

Telefon +45 3392 3380 E-mail: rem@inm.dk
Telefax +45 3311 1239 www.rem.dk

bødestraffen fra de nuværende 400 kr. til 1.000 kr. for den første måned og stigende med 500 kr. pr. måned, hvor det nu stiger med 150 kr. måned.

Rådet mener endvidere, det bør betragtes som en formildende omstændighed, hvis arbejdet udført uden arbejdstilladelse af eksempelvis en asylansøger kan betragtes som udtryk for foretagsomhed i en venteposition eller et ønske om at være selvforsørgende og klare sig selv økonomisk.

Rådet anbefaler, at det indskræpes over for asylcentrene, hvor vigtigt det er, at asylansøgerne er bekendt med reglerne omkring arbejde i asylperioden. Det bør herunder også gøres klart, hvilke konsekvenser det har for den enkelte at arbejde som asylansøger uden arbejdstilladelse.

I det tilfælde at der er tale om en person uden opholdstilladelse, der udfører arbejde uden tilladelse, mener rådet, at sagen skal behandles med udgangspunkt i vedkommendes manglende opholdstilladelse. Rådet mener imidlertid, at der kun skal gives indrejseforbud i de tilfælde, hvor vedkommende udlænding uden opholdstilladelse gentagne gange har arbejdet uden tilladelse.

Vedrørende afskaffelse af madkasseordningen

Rådet for Etniske Minoriteter bifalder forslaget om at afskaffe madkasseordningen. Rådet mener ikke, at adgangen til mad og andre private fornødenheder bør indgå som motivationsfremmende foranstaltninger i udlændingeretlige spørgsmål.

Rådet har imidlertid forståelse for, at der anvendes motivationsfremmende foranstaltninger, så længe disse er uafhængige af de basale behov for et værdigt liv efter de høje danske normer.

Vedrørende oplysningspligten i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse

Rådet anser det for relevant, at journalen udarbejdet af en lægekyndig person i Dansk Røde Kors på baggrund af den medicinske modtagelse inddrages i behandlingen af ansøgningen om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse - også uden ansøgers samtykke. Dog skal ansøger have udleveret en kopi af sin journal, således at vedkommende har mulighed for at fremskaffe supplerende dokumentation, i fald det vurderes relevant.

Det er herunder af stor betydning, at der samtidig - men også forud herfor - orienteres om, hvilke krav der stilles til en brugbar helbredserklæring i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse. I og med at Integrationsministeriet som udgangspunkt lægger den faglige vurdering i erklæringerne uprøvet til grund, skal ansøgeren have mulighed for at fremskaffe et så dækkende materiale, som vedkommende vurderer nødvendigt.

Rådet bifalder regeringens ønske om at begrænse ansøgers indhentningen af helbredserklæringer udstedt af personer, der ikke har de faglige forudsætninger for at stille de diagnoser, der kan lede til humanitær opholdstilladelse.

Rådet for Etniske Minoriteter mener, det som udgangspunkt ikke bør være ansøgeren, der selv afholder udgifterne forbundet med fremskaffelse af de nødvendige oplysninger til behandling af ansøgningen om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse. Udgifter til indhentning af helbredsmæssige oplysninger ud over, hvad der fremgår af journalen fra Dansk Røde Kors, og hvad ansøgeren har indhentet i forbindelse med egen helbredsmæssig behandling, mener rådet, bør afholdes af staten.

Vedrørende flygtningeævnets uafhængighed

Rådet for Etniske Minoriteter hilser forslaget om at sikre flygtningeævnets uafhængighed velkommen.

Vedrørende hensynet til familiens enhed i forbindelse med familiesammenføringsager

Rådet for Etniske Minoriteter hilser velkommen, at menneskerettighedsbeskyttelsen i forbindelse med behandling af familiesammenføringsager afspejles mere direkte i lovtæksten.

Rådet er imidlertid ikke overbevist om, at administrationen af udlændingeloven vedrørende ægtefællesammenføring er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Rådet henviser her til Institut for Menneskerettigheders udredning nr. 1 om ægtefællesammenføring i Danmark, hvoraf det fremgår, at menneskerettighederne i visse tilfælde ikke overholdes i administrationen af loven. Der henvises endvidere til menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Robles' rapport fra juli 2004, hvori han påpeger en risiko for, at administrationen af visse regler kan komme i konflikt med menneskerettighederne.

Rådet anbefaler, at der iværksættes en undersøgelse af de sager, der er afgjort siden offentliggørelsen af Institut for Menneskerettigheders udredning og Alvaro Gil-Robles rapport med henblik på at få klarhed over, hvorvidt administrationen efter ovennævnte kritik har ændret sig og nu kan bevises at være i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Rådet finder det af stor betydning, at administrationen af lovgivningen i Danmark sikres at være i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention i disse sager. En forelæggelse af sagen i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er en mulighed for sikkerhed, men en stor belastning for de mennesker, der er impliceret, hvorfor det så vidt muligt skal undgås.

Vedrørende udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven

Rådet for Etniske Minoriteter bifalder, at personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, udvides.

Rådet vil i den forbindelse påpege, hvilken betydning repatriering af den ældre generation af eksempelvis tyrkiske indvandrere kan have for integrationen af de yngre generationer i Danmark. En del af familierne benytter sig af de ældre generationer som pasningsmulighed for de mindste børn, hvorfor de ikke sendes i daginstitution med mulighed for større kontakt med danske børn og for at lære det danske sprog i en tidligere alder. Endvidere er det lettere for den yngre generation at blive integreret i det danske samfund, når den ældre generation, der traditionelt har stor indflydelse på familiens levevis med vægt på oprindelseslandets kultur, ikke er i nærheden til at øve sin indflydelse.

Rådet vil derfor anbefale, at der også iværksættes foranstaltninger for at komme de repatrierede i møde, hvad angår sygdomsforsikring. De ældre generationer kan eksempelvis være utrygge ved at skulle klare sig i deres oprindelsesland eller et andet land uden sygesikring, hvorfor de er tilbageholdende for at repatriere.

På vejen af Rådet for Etniske Minoriteter

formand Sükrü Ertosun

TELEFAXMEDDELELSE

Im. 2.0. kt. 2004J.nr. 4000-61

MW

15 DEC. 2004

Dato : 13/12-2004   Antal bilag   Aktnr. 97
 Til : Ministeriet
 Telefax nr. : Att: Merete Milo
 Sider inkl. denne : (2)
 Afsender :

KØBENHAVNS POLITI
 Politidirektøren
 Politigården
 1567 København V

Evt. bemærkninger :

KØBENHAVNS POLITI
 Politidirektøren
 Politigården
 1567 København V

Med venlig hilsen

Mette Sjott
 Politidirektøren
 Politigården
 1567 København V

KØBENHAVNS POLITI

Politidirektøren

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere
og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

Politigården
1567 København V
Tlf. 33 14 14 48

Fax. 33 43 00 58

Dato

Journal.nr.:
0100-10162-00147-04

AD

Ved brev af 29. november 2004 (j.nr.: 2004/4000-61) har Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration anmodet Københavns Politi om en udtalelse om forslag lov om ændring af udlændinge-
loven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af
madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetiget humanitær op-
holdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til fami-
liens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven mv.).

Jeg kan i den anledning oplyse, at Københavns Politi ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Hanne Bech Hansen

Michael Larsen

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61

UMI

Fra: Eva Green [Eva.Green@drc.dk]
Sendt: 13. december 2004 15:07
Til: Udlændingelovskontoret
Cc: alcc@drc.dk; Andreas Kamm; Annette Calabuig; Eva Green; Louise Juelskjær
Emne: Høringssvar fra Dansk Flygtningehjælp

15 DEC. 2004

Antal bilag Aktnr. 98

Afskaffelse af
madkasseordning...

Med henvisning til j.nr. 2004/4000-61 fremsendes hermed Dansk Flygtningehjælps høringssvar til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven. (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen mv.)

Med venlig hilsen

Eva Green Meinel

Dansk Flygtningehjælp
Giv flygtninge en fremtid

Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

Dato 09-12-04
Ref: 2004/4000-61

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetinget humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.)

Ministeriet har ved brev af 29. november 2004 anmodet om Dansk Flygtningehjælpens eventuelle bemærkninger til ovennævnte forslag til lov om ændring af udlændingeloven mv. Hermed følger Flygtningehjælpens overordnede kommentarer til lovforslaget efterfulgt af konkrete bemærkninger til nogle af forslagene.

1. Sammenfatning

Fremhævelse af hensynet til familiens enhed

Flygtningehjælpen finder det positivt, at det foreslås, at hensynet til familiens enhed fremgår direkte af lovteksten i de relevante bestemmelser. Flygtningehjælpen finder imidlertid ikke, at dette imødegår den kritik, der har været af administrationen af reglerne om familiesammenføring i relation til hensynet til familieliv i Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens art. 8.

Karenstid i forhold til meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse til personer straffet for ulovligt arbejde

Det foreslås, at straf - endog bødestraf - for ulovligt arbejde skal medføre en karenperiode på 10 år, før den pågældende kan meddeles tidsubestemt opholdstilladelse. Flygtningehjælpen finder ikke, at der er tilstrækkeligt proportionalitet mellem vedtagelse af en karenperiode på 10 år for meddelelse af tidsubestemt opholdstilladelse og en bøde for ulovligt arbejde. Flygtningehjælpen har lagt vægt på, at det kan få vidtgående konsekvenser for den pågældende eksempelvis i forhold til retten til at søge om statsborgerskab og familiesammenføring.

Madkasseordningen afskaffes

Forslaget indeholder en ændring af de såkaldte motivationsfremmende foranstaltninger, således at madkasserne bliver erstattet af kostpenge. Det betyder, at afviste asylansøgere får inddraget tøj- og lommepege men udbetalt kostpenge. Det er for så vidt en forbedring, at afviste asylansøgere får mulighed for selv at bestemme, hvilken kost de ønsker og en vis økonomisk fleksibilitet i den forbindelse. Det er efter Flygtningehjælpens opfattelse kritisabelt, at der er tale om så lave beløb, at det ved den fortsatte inddragelse af tøj- og lommepege er begrænset, hvor stor denne fleksibilitet i praksis er.

Det skal bemærkes, at de samlede ydelser til afviste asylansøgere er væsentlig lavere end de tilsvarende ydelser til asylansøgere, der får deres sag behandlet. Hertil kommer at ydelserne til asylansøgere, der får deres sag behandlet, er endnu lavere end "starthjælpen", der gives til flygtninge, der er i integrationsfasen.

Desuden vil ordningen alene betyde en forandring for asylansøgere, der opholder sig på asylcentre uden vederlagsfri bespisningsordning (kantine). Afviste asylansøgere, der ikke har medvirket til udsendelse i mere end to måneder, bliver ofte overført til asylcentre – Avnstrup og Sandholm – der har kantineordninger, og forslaget vil derfor i praksis ikke få virkning for mange asylansøgere i udsendelsesposition.

Den faktiske anvendelse af motivationsfremmende foranstaltninger – det egentlige problem

Dansk Flygtningehjælp har forståelse for, at regeringen finder det vigtigt at kunne træffe passende foranstaltninger overfor afviste asylansøgere og udviste udlændinge, som ikke vil medvirke til egen udrejse. Flygtningehjælpens største betænkelighed ved de motivationsfremmende foranstaltninger har været deres praktiske anvendelse på nationalitetsgrupper – eksempelvis overfor afviste irakiske asylansøgere - hvor tvangsmæssig udsendelse rent faktisk ikke har kunnet gennemføres på grund sikkerheds- og stabilitetsproblemer i de afviste asylansøgeres hjemlande. De samme grundvilkår er årsagen til, at de pågældende asylansøgere ikke medvirker til udsendelsen. At anvende de motivationsfremmende foranstaltninger overfor denne gruppe synes ikke rimeligt.

Styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse m.v.

Flygtningehjælpen finder, at det er problematisk med den foreslåede adgang til indhentelse af oplysninger *uden asylansøgerens samtykke*, da det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt og kan få negative konsekvenser for Dansk Røde Kors' sundhedspersonales kontakt til asylansøgere, der bygger på tillid og fortrolighed.

Flygtningehjælpen er endvidere betænkelig ved, at der ifølge forslaget i nogle sager vil kunne gives afslag på helbredsbetings humanitær opholdstilladelse alene under henvisning til, at helbredsforhold i sagen ikke er dokumenteret af personer med lægefaglig baggrund. Det vil ikke være i overensstemmelse med forvaltningsretlige grundprincipper at afskære skønnet om, hvorvidt den pågældende har behov for helbredsbetings humanitær opholdstilladelse alene med henvisning til, at lægefaglige udtalelser ikke er tilgået sagen. Hvis der på baggrund af de eksisterende oplysninger på sagen – herunder ved psykologerklæringer - opstår en mistanke om, at den pågældende opfylder betingelserne for at få meddelt humanitær opholdstilladelse, bør sagen undersøges yderligere ved indhentelse af lægeerklæring etc.

Endelig finder Flygtningehjælpen, at det i mange tilfælde ikke er realistisk, at asylansøgere selv skal betale for udgifter til udfærdigelsen af lægeerklæringer. Hvis der er en sandsynlighed for, at ansøgeren vil være berettiget til opholdstilladelse, bør myndighederne afholde udgifterne til supplerende lægeoplysninger.

Præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed

Flygtningehjælpen finder, at det er positivt med den foreslåede overflytning af beskikelseskompetencen fra integrationsministeren til formandsskabet. Flygtningehjælpen mener dog, at man bør følge Europarådets menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Robles' anbefalinger i rapport af 8. juli 2004 og ændre på Flygtningenævnets sammensætning, således at civilsamfundet i højere grad repræsenteres.

2. Bemærkninger til de enkelte ændringsforslag

Ad forslaget § 1 nr. 3 Fremhævelse af hensynet til familiens enhed

Det fremgår af udkastet til lovforslag, at det i alle relevante bestemmelser om familiesammenføring tilføjes, at der skal tages højde for hensynet til familiens enhed. Dette er en følge af rapporten af 8. juli 2004 fra Europarådets menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Robles, hvor kommissæren anbefaler, at beskyttelse af familieliv, i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, afspejles mere direkte i lovteksten.

Flygtningehjælpen finder det positivt, at det foreslås, at hensynet til familiens enhed fremgår direkte af lovteksten i de relevante bestemmelser. Flygtningehjælpen finder imidlertid ikke, at dette imødegår den kritik, der har været af administrationen af reglerne om familiesammenføring i relation til hensynet til familiens enhed i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Her tænkes særligt på 24-års reglen sammenholdt med tilknytningskravet, administrationen af kravet om økonomisk sikkerhed, boligkravet og reglen om, at den herboende ikke må have modtaget hjælp efter lov om aktiv socialhjælp og integrationsloven.

Ad forslagets § 1 nr. 9**§ 11 b - Karenstid i forhold til meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse til personer straffet for ulovligt arbejde**

Af udkastet til lovforslag fremgår det, at strafniveauet for ulovligt arbejde skærpes, således at strafferammen udvides fra 6 måneders fængsel til 1 år. Samtidig foreslås det, at udlændinge, som er blevet straffet for ulovligt arbejde her i landet, først kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter en karansperiode af 10 års – i gentagelsestilfælde 15 års – varighed. Det er regeringens opfattelse, at straf for ulovligt arbejde i alle tilfælde bør medføre en reel karenstid med hensyn til muligheden for at opnå tidsubestemt opholdstilladelse. Dette gælder uanset, om det ulovlige arbejde er straffet med bøde eller frihedsstraf.

Dansk Flygtningehjælp har forståelse for behovet for sanktioner overfor personer, der arbejder ulovligt under deres ophold i Danmark herunder straf for forseelsen og karenstid i forhold til meddelelse af tidsubestemt opholdstilladelse. Flygtningehjælpen mener dog, at der bør ske en nøje afvejning af forholdet mellem forseelsens karakter og den anvendte sanktion, således at dette forhold efterlever generelle proportionalitetsbetragtninger. Af lovforslaget fremgår det, at selv en bøde for ulovligt arbejde skal medføre en karenperiode på 10 år, før den pågældende kan meddeles tidsubestemt opholdstilladelse.

En karenstid i forhold til meddelelse af tidsubestemt opholdstilladelse kan få vidtgående konsekvenser for den pågældende. Eksempelvis vil det hindre adgangen til at søge om statsborgerskab, adgangen til at få familiesammenføring for personer med en midlertidig opholdstilladelse etc. Endvidere er inddragelsesmulighederne fortsat til stede under en periode med tidsbestemt opholdstilladelse.

I lyset af dette finder Flygtningehjælpen ikke, at der er tilstrækkeligt proportionalitet mellem vedtagelse af en karenperiode på 10 år for meddelelse af tidsubestemt opholdstilladelse og en bøde for ulovligt arbejde.

Ad forslaget § 1, nr. 16**Udlændingelovens § 42 b Afskaffelse af madkasseordningen og videreførelse af motivationsfremmende foranstaltninger ved ændring af ydelsessystemet mv.**

Efter Udlændingelovens § 42 a, stk. 1 får asylansøgere, herunder afviste asylansøgere, som udgangspunkt dækket udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser af Udlændingestyrelsen. Ydelserne bliver som udgangspunkt udbetalt kontant. Udlændingestyrelsen kan i henhold til udlændingelovens § 42 a, stk. 10 beslutte, at afviste asylansøgere, der ikke medvirker til deres udsendelse, ikke skal have deres udgifter dækket i

kontante ydelser, men alene skal modtage kost og logi i naturalier samt nødvendige sundhedsmæssige ydelser (madkasseordningen).

I henhold til udkastet til lovforslag skal madkasseordningen afskaffes, da det vurderes, at udsigten til ikke at kunne få udbetalt ydelser til dækning af *andet end kostudgifter (tøj- og lommepenge)* vil udgøre en tilstrækkelig og hensigtsmæssig motivationsfremmende foranstaltning overfor afviste asylansøgere, der ikke medvirker til udrejsen. En sådan ordning vil endvidere være mindre omkostningskrævende end den hidtidige madkasseordning. Herefter vil afviste asylansøgere, der ikke medvirker til deres udsendelse, få udbetalt kostpenge, men fortsat få inddraget den del af ydelserne, der vedrører tøj- og lommepenge. For personer, der opholder sig på indkvarteringssteder med vederlagsfri bespisning (kantineordning) vil der dog fortsat ikke blive udbetalt kostpenge.

Den faktiske anvendelse af motivationsfremmede foranstaltninger

Dansk Flygtningehjælp skal indledningsvist bemærke, at Flygtningehjælpen er enig med regeringen i, at det er vigtigt for asylsystemets legitimitet, at et afslag på en ansøgning om asyl rent faktisk fører til, at den afviste asylansøger forlader Danmark. Flygtningehjælpen har derfor forståelse for, at der er et behov for passende tiltag over for afviste asylansøgere, som ikke vil rejse hjem.

Flygtningehjælpen finder imidlertid, at spørgsmålet om anvendelsen af motivationsfremmende foranstaltninger bliver problematisk, når de i praksis anvendes overfor nationalitetsgrupper, hvor det på grund af dårlige sikkerhedsforhold og manglende stabilitet i hjemlandet ikke er muligt at tvangsudsende afviste asylansøgere. Dette gælder for tiden afviste irakiske asylansøgere. Det er de selv samme vilkår – dårlige sikkerhedsforhold og manglende stabilitet – der er årsagen til, at nogle irakere ikke medvirker til deres udsendelse. UNHCR har frarådet tvangsmæssige tiltag, og IOM har senest udtalt, at det på grund af undtagelsestilstanden ikke er muligt at sende irakere tilbage. Disse forhold bør anerkendes, således at der alene anvendes "positive" tiltag til motivation for udrejse eksempelvis den særlige repatrieringsstøtteordning for irakere og tilbud om erhvervsforberedende kurser med henblik på hjemvenden. Herefter kan afviste asylansøgere vurdere, om de trods de dårlige sikkerhedsforhold i hjemland, har tilstrækkelig personlig beskyttelse og vilkår, der vil gøre deres tilbagevenden mulig og ikke mindst realistisk over tid.

At anvende "negative" motivationsfremmende foranstaltninger i form af pression ved at inddrage underholdsydelser, pålæg om flytning til udsendelsescenter etc. synes ikke rimeligt i en tid, hvor afviste asylansøgere ikke medvirker til udsendelse på baggrund af de selv samme grundvilkår, som får irakiske myndigheder til at modsætte sig tiltag med tvangsmæssige udsendelse. De danske myndigheder har anerkendt, at det for tiden ikke er muligt at udsende irakere tvangsmæssigt.

Herefter skal Flygtningehjælpen bemærke, at det er positivt, at regeringen har valgt at afskaffe madkasseordningen som andel i de motivationsfremmede foranstaltninger. Flygtningehjælpen mener, at dette vil skabe en større fleksibilitet for de enkelte asylansøgere til at indkøbe den kost, de har behov for. Flygtningehjælpen skal bemærke, at den foreslåede ordning alene kommer til at få betydning for personer, der ikke overflyttes til et asylcenter med kantineordning. Da dette ofte vil ske for afviste asylansøgere, der i mere end to måneder ikke medvirker til deres udsendelse, vil forslaget ikke få betydning for størstedelen af de afviste asylansøgere i udsendelsesposition.

Det skal bemærkes, at de samlede ydelser til afviste asylansøgere er væsentlig lavere end de tilsvarende ydelser til asylansøgere, der får deres sag behandlet. Hertil kommer at ydelserne til asylansøgere, der får deres sag behandlet, er endnu lavere end "starthjælpen", der gives til flygtninge, der er i integrationsfasen.

Særlige sårbare grupper

Flygtningehjælpen finder det positivt, at alle børn i fremtiden vil få udleveret en særlige børnekasse med frugt etc. Flygtningehjælpen finder imidlertid, at der ved fortsat inddragelse af tøj- og lomme penge er tale om, at de afviste asylansøgere skal leve på et særdeles lavt økonomisk niveau. Ved anvendelse af meget lave satser for kostydelse og den fortsatte inddragelse af midler til tøj- og lomme penge, er der efter Flygtningehjælpens opfattelse ikke megen fleksibilitet, hvis den pågældende asylansøger (eller familie) har særlige kostmæssige eller andre sundhedsmæssige behov. De lave ydelser betyder endvidere, at det kan være svært at få råd til for eksempel udgifter til transport til besøg hos familiemedlemmer eller at deltage i rådgivning hos humanitære organisationer om spørgsmålet om hjemvenden.

Særlige sårbare grupper – gravide kvinder, familier med børn under 7 år og personer med kost-relaterede sygdomme - var undtaget madkasseordningen. I praksis betød det at asylansøgere fra denne personkreds blev flyttet til asylcentre med kantineordning, og derved blev omfattet af ordningen. Det er efter Flygtningehjælpens opfattelse fortsat kritisabelt, at børnefamilier, der bliver overflyttet til centre med kantineordning, er helt uden kontante midler til rådighed.

Der ses ikke ved forslaget at være foretaget nogen vurdering af, hvorvidt de foreslåede ydelser står i relation til de faktisk nødvendige basale udgifter for ophold på asylcenter i Danmark. Uanset det motiverende tiltag må der være et rimeligt forhold mellem ydelserne og de faktisk helt nødvendige udgifter, og dette bør særligt være tilfældet i forhold til de ovennævnte grupper. Det forhold, at alle familier med børn hver 14. dag modtager en særlig børnepakke, synes ikke at ændre ved dette.

Ad forslaget § 1, nr. 17**§ 42 b, stk. 13 Præcisering af adgangen til udlevering af naturalieydelse til asylansøgere m. fl.**

Dansk Flygtningehjælp finder det positivt, at adgangen til udlevering af naturalieydelse (herunder tøj- og hygiejnepakker) til asylansøgere, der er omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse efter udlændingelovens § 42 a, stk. 1 eller 2, med forslaget kommer til at fremgå udtrykkeligt af Udlændingeloven.

Ad forslaget § 1, nr. 19**§ 46, stk. 3 Styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetaget humanitær opholdstilladelse m.v.**

Af udkastet til lovforslag fremgår, at integrationsministeriet skal have adgang til at indhente helbredsoplysninger i sager om helbredsbetaget humanitær opholdstilladelse *uden ansøgerens samtykke*. Ifølge forslaget skal relevante helbredsforhold endvidere være dokumenteret af personer med *lægefaglig* baggrund, da disse alene kan stille diagnose om psykisk sygdom. Det bemærkes hertil, at psykologer kan have de faglige forudsætninger for at udrede og behandle nogle helbredsforhold og lidelser, herunder traumer, men at psykologer ikke har den formelle kompetence til at diagnosticere psykisk sygdom. Endelig præciseres det, at asylansøgeren, der søger humanitær opholdstilladelse, som udgangspunkt selv skal afholde udgifterne til lægeerklæringer.

Flygtningehjælpen er enig i, at det er et reelt problem, at personer, der ganske åbenbart ikke vil være omfattet af den snævre personkreds, der i dag meddeles humanitært opholdstilladelse, efter afslag på asyl automatisk ansøger om opholdstilladelse under henvisning til Udlændingelovens § 9 b. For at imødegå denne problematik foreslår Flygtningehjælpen, at der indarbejdes en hasteprocedure, hvor åbenbart indholdsløse sager hastebehandles.

Flygtningehjælpen er ligeledes enig i, at det er relevant i højere grad at anvende sundhedsoplysninger fra Dansk Røde Kors' visitation i vurderingen af, om de skal meddeles humanitær opholdstilladelse. Flygtningehjælpen finder imidlertid, at det er retsikkerhedsmæssigt betænkeligt, at sådanne oplysninger kan indhentes *uden asylansøgerens samtykke*. Det kan endvidere få negative konsekvenser for Dansk Røde Kors' sundhedspersonales kontakt til asylansøgere, der bygger på tillid og fortrolighed.

Med hensyn til forslaget om at helbredsforhold som udgangspunkt skal dokumenteres af personer med *lægefaglig* baggrund, finder Flygtningehjælpen det problematisk, at der i nogle sager vil kunne gives afslag på helbredsbetings humanitær opholdstilladelse alene under henvisning til, at helbredsforhold i sagen ikke er dokumenteret af personer med lægefaglig baggrund. Det vil ikke være i overensstemmelse med forvaltningsretlige grundprincipper at afskære skønnet om, hvorvidt den pågældende har behov for helbredsbetings humanitær opholdstilladelse alene med henvisning til, at lægefaglige udtalelser ikke er tilgået sagen. Der bør i den forbindelse tages i betragtning, at kriterierne for meddelelse af opholdstilladelse efter denne bestemmelse er udlændinges alder, helbredstilstand og personlige forhold, hvorved der bør ske en samlet vurdering af disse forhold. Hvis der på baggrund af de eksisterende oplysninger på sagen – herunder ved psykologerklæringer - opstår en mistanke om, at den pågældende opfylder betingelserne for at få meddelt humanitær opholdstilladelse, bør sagen undersøges yderligere ved indhentelse af lægeerklæring etc.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at Dansk Røde Kors' medicinske modtagelse ikke indebærer, at alle bliver visiteret til en læge. De fleste helbredsundersøgelser udføres af en sygeplejerske. Særligt for asylansøgere, der behandles i den særlige hasteprocedure for åbenbart grundsløse asylsager, hvor sagsbehandlingstiden er meget kort, er visitationen til helbredsundersøgelse yderst begrænset.

Det foreslås endeligt, at der i udlændingelovens § 40 indsættes en udtrykkelig bestemmelse om, at myndighederne ikke er forpligtet til at afholde udgifter til erklæringer m.v., som en udlænding har indhentet til brug for behandlingen af en sag, medmindre myndighederne forinden har givet et skriftligt tilsagn om at betale herfor. Denne afgørelse kan efter forslaget ikke påklages. Flygtningehjælpen finder, at det i mange tilfælde ikke er realistisk, at asylansøgere selv skal betale for udgifter til udfærdigelsen af lægeerklæringer. Hvis der er en sandsynlighed for, at ansøgeren vil være berettiget til opholdstilladelse, bør myndighederne afholde udgifterne til supplerende lægeoplysninger.

Ad forslagens § 1, nr. 20

§ 53 Præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed

Det foreslås i lovforslaget, at der foretages en præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed ved at overflytte kompetencen til at beskikke og genbeskikke medlemmer af Flygtningenævnet fra integrationsministeren til nævnets formandskab. Ordningen opbygges således, at formandsskabet ved førstegangsbekikkelser anmoder Domstolsstyrelsen, Advokatrådet og integrationsministeren om at afgive indstilling om forslag til medlemmer, hvorefter medlemmerne beskikkes – og genbeskikkes - af formandsskabet.

Beslutningen om at understrege og præcisere Flygtningenævnets uafhængighed er ifølge lovbemærkningerne taget på baggrund af konklusionerne i menneskerettighedskommisær Alvaro Gil-Robles' rapport af 8. juli 2004 og henset til betydningen af nævnets afgørelser samt den store politiske bevågenhed, som dette område har.

Flygtningehjælpen finder, at det er positivt med den foreslåede overflytning af beskikkelseskompetencen fra integrationsministeren til formandsskabet. Flygtningehjælpen mener dog, at man bør følge Alvaro Gil-Robles's anbefalinger og ændre på Flygtningenævnets sammensætning, således at civilsamfundet i højere grad repræsenteres.

Ad forslagets § 3, nr. 1 - 3

Udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven

Flygtningehjælpen ser positivt på, at der kan ydes økonomisk hjælp til repatriering uagtet, at en mindre opsparing har fundet sted. Fordoblingen af det formuebeløb, som kommunerne skal se bort fra ved en vurdering af, om udlændingen selv har midler til repatriering, er derfor en forbedring.

Ifølge udkastet til lovforslag ændres reglerne om reintegrationsbistand i forhold til alderskriterierne fra det nuværende fyldte 65 år henholdsvis 55 år til 60 og 50. Erfaringen viser, at netop muligheden for at få reintegrationsbistand i hjemlandet har gjort det muligt for ældre og/eller uarbejdsdygtige flygtninge at vende tilbage til hjemlandet. Ændringen i alder ses som en forbedring.

En betingelse for at kunne opnå reintegrationsbistand er udover alder, at der er opnået tidsubegrænset opholdstilladelse. Det er Flygtningehjælpens opfattelse, at der er sket en forringelse af kriterierne for opnåelse af reintegrationsbistand ved, at flygtninge skal have opholdstilladelse i 7 år, før der opnås tidsubegrænset opholdstilladelse. Dette kan på sigt få en negativ indflydelse på det antal flygtninge, som ønsker at repatriere.

Med venlig hilsen

Anne la Cour Vågen

Afdelingschef, Asyl og Repatriering

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61
MM

15 DEC. 2004

Michael Larsen

Antal bilag Aktnr. 99

Fra: Rene Stilhoff [T110@faf.kk.dk]

Sendt: 13. december 2004 14:31

Til: Udlændingelovskontoret

Cc: Boris Rasmussen; Boline Christiansen; Christina Wetterlind

Emne: Ændring af udlændingeloven -høringssvar Københavns Kommune

Hermed fremsendes Københavns Kommunes høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af udlændingeloven m.fl. j.nr. 2004/4000-61

Med venlig hilsen

*René Stilhoff - Fuldmægtig
Københavns Kommune
Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen
Arbejdsmarked/ØPA 3
Bernstorffsgade 17, 2.
1592 København V.
tlf. 33173464 e-mail: Rene.Stilhoff@faf.kk.dk*

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og
Integration
Udlændingelovskontoret
Holbergsgade 6
1057 København K

Dato: 13. december 2004   J.nr.: 4.7.9.00.008/98

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven, j.nr. 2004/4000-61.

Integrationsministeriet har ved brev af 29. november 2004 sendt forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordning, styrkelse af opholdsgrundlaget i sager om helbredsbetaget opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.) i høring.

Forslaget indeholder primært forslag til ændringer inden for den statslige administration af udlændingelovgivningen som,

- Udvidelse af karenperioden for tidsubegrænset opholdstilladelse ved ulovligt arbejde
- Afskaffelse af madkasseordningen
- Styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetaget humanitær opholdstilladelse
- Hensyn til familiens enhed ved sager om familiesammenføring
- Beskikkelse af Flygtningenævnet.

Da disse forslag ikke direkte vedrører den kommunale administration giver disse ikke Københavns Kommune anledning til bemærkninger.

Lovforslagets ændringer i repatrieringsloven om at hæve formuegrænsen og nedsættelse af alderen for muligheden for at få integrationsbistand kan medføre en stigning i ansøgninger om repatrieringshjælp og dermed også den kommunale administration. Det vurderes dog ikke værende i et omfang, der giver Københavns Kommune anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

René Stilhoff

Arbejdsmarked/ØPA3

Bernstorffsgade 17, 2.
1592 København V.

Telefon
33 17 33 17

Direkte telefon
33 17 34 64

Telefax
33 17 37 63

E-mail
Rene.Stilhoff@faf.kk.dk

15 DEC. 2004
MMI

Michael Larsen

Antal bilag

Aktnr. 100

Fra: Gitte Lundgaard [gil@drk.dk]
Sendt: 13. december 2004 13:54
Til: Udlændingelovskontoret
Cc: Maja Rettrup Andersen
Emne: Høringssvar-ministeriets skrivelse af 29.11.2004

Høringssvar-ministeriets skriv...

<<Høringssvar-ministeriets skrivelse af 29.11.2004.doc>>

Vedlagt fremsendes Dansk Røde Kors svar angående:

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven.

Svaret er ligeledes sendt herfra med bud.

Med venlig hilsen

Gitte Lundgaard, konsulent
Dansk Røde Kors

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

København, den 13. december 2004

Vedr.: Høring vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven.

Dansk Røde Kors har modtaget Integrationsministeriets skrivelse af 29. november 2004 vedrørende ovennævnte lovforslag og skal hermed fremkomme med de bemærkninger, forslaget giver anledning til.

1. Karensperiode for at få tidsubegrænset opholdstilladelse

Ved lovforslaget foreslås der en ændring, der indfører en karensperiode på 10 år og i gentagelsestilfælde på 15 år for tidspunktet for, hvornår man kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, såfremt en udlænding har været straffet for ulovligt arbejde. Dansk Røde Kors finder, at dette er en ganske indgribende ændring, og at straffen for ulovligt arbejde herefter vil ramme væsentligt hårdere for denne gruppe udlændinge end for andre, der udfører ulovligt arbejde.

Efter Dansk Røde Kors' opfattelse er det vigtigt for den folkelige opbakning til Danmarks modtagelse af flygtninge, at der ikke er en fremherskende forestilling om, at der blandt asylansøgere er en udbredt grad af ulovligt arbejde. Imidlertid finder organisationen dog, at det er vigtigt at holde sig for øje, at den foreslåede ændring kan have vidtrækkende konsekvenser for de berørte, bl.a. kan det for udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 betyde, at udsigten til at kunne opnå familiesammenføring med en ægtefælle bliver skubbet mange år ud i fremtiden. Da der således vil være afgørende forskel på, hvilken konsekvens ulovligt arbejde får, alt efter hvilket opholdsgrundlag en udlænding har og hvor lang en periode vedkommende har haft opholdstilladelsen, må det siges at være tvivlsomt, om der ved den foreslåede stramning er den fornødne proportionalitet mellem indgrebet og det man ønsker at opnå.

2. Afskaffelse af madkasseordningen

Dansk Røde Kors finder det positivt, at det nu foreslås at afskaffe den såkaldte madkasseordning. Ordningens effekt har ikke været evalueret, men det er Dansk Røde Kors' opfattelse, at det for så vidt angår den gruppe af asylansøgere, der nærer en udtalt frygt for at vende tilbage til deres oprindelsesland ikke har ændret ved deres beslutning om ikke at medvirke til udrejse.

Dansk Røde Kors har endvidere fundet det bekymrende, at den gruppe, der har modtaget madkasserne, ikke har haft nogen kontanter til rådighed, hvorfor det er konstateret, at der i stigende grad har været praksis for at forsøge at omsætte dele af kassernes indhold med deraf følgende frygt for fejlnæring.

For de personer, der er indkvarteret på et opholdscenter og fremover i stedet for madkassen vil modtage kostpenge, vil der være tale om en forbedring, men det er i denne forbindelse vigtigt at være opmærksom på, at der sammen med den udleverede madkasse også er blevet udleveret hygiejneartikler, såsom sæbe, shampoo og barbergrej og at der ved at afskaffe madkassen skal tages højde for dette, enten ved at regulere det kontante beløb, der udbetales eller ved at etablere en udleveringsordning på centrene.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det overvejes fremover at udlevere den særlige kasse, der nu bliver udleveret til børn under 7 år, til alle børn, og Dansk Røde Kors' skal naturligvis hilse et sådan initiativ velkommen. Den særlige kasse til børnene ændrer imidlertid ikke det faktum, at der også fremover vil være en stor gruppe beboere, der er helt uden kontante midler til rådighed, og at f.eks. børnefamiliernes muligheder for at foretage sig ting sammen som familie uden for centret som følge deraf er meget begrænsede, ligesom der ikke er mulighed for at købe de mindste personlige fornødenheder, herunder f.eks. tøj. Manglen på kontante midler må naturligvis også antages at kunne bidrage til kriminalitet i et ikke nærmere bestemt omfang, herunder muligvis også ulovligt arbejde.

Dansk Røde Kors har i 2003 på eget initiativ indført en ordning, hvorefter der udleveres en pakke med tøj til børnene i de familier, der har været uden kontante ydelser i 6 måneder. Denne ordning er efterfølgende formaliseret af Udlændingestyrelsen. På baggrund af, at mange asylansøgere opholder sig på asylcentre uden adgang til kontante ydelser i lang tid, er det besluttet at udvide den igangsatte tøj-pakke ordning til fremover også at gælde for voksne asylansøgere, der ikke modtager kontante ydelser.

3. Indhentelse af helbredsoplysninger uden samtykke i forbindelse med ansøgning om humanitær opholdstilladelse

Det fremgår af lovforslaget, at det for at styrke oplysningsgrundlaget i sager vedrørende ansøgning om humanitær opholdstilladelse ønskes, at myndighederne kan indhente helbredsoplysninger til brug for sagsbehandlingen uden samtykke fra den pågældende ansøger.

Dansk Røde Kors skal indtrængende appellere til, at man benytter sig af de allerede eksisterende muligheder for at indhente oplysninger om ansøgernes helbredstilstand, med de pågældendes samtykke, idet indhentning af sådanne personfølsomme oplysninger uden samtykke fra den pågældende må anses for at være overordentlig vidtrækkende, særligt når der henses til, at det må forudsættes at være i ansøgerens interesse at udlevere de oplysninger vedkommende har, der kan medvirke til en for ham positiv afgørelse af sagen. Opmærksomheden skal i denne forbindelse henledes på, at det allerede udtrykkeligt af udlændingelovens § 40 fremgår, at en ansøger har pligt til at give de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af om en tilladelse i henhold til udlændingeloven kan gives.

I forholdet mellem Dansk Røde Kors og beboerne på Dansk Røde Kors' asylcentre ville en sådan mulighed for myndighederne til at indhente oplysninger uden samtykke være et alvorligt brud på tillidsforholdet mellem beboere og personale, og Dansk Røde Kors skal ikke undlade at udtrykke

bekymring for, hvad en sådan adgang til oplysninger kan betyde for asylansøgenes tillid til den tilbudte sundhedsbehandling, herunder frygt for, at ansøgere vil undlade at søge læge ud fra en misforstået opfattelse af behandling eller manglende behandlings indflydelse på muligheden for at opnå opholdstilladelse.

Efter Dansk Røde Kors' opfattelse vil en sådan ordning endvidere være et alvorligt brud på den forvaltningsretlige tradition for, at ansøger selv tilvejebringer de oplysninger han har til fremme af sin sag og samtidig har mulighed for at forstå og kontrollere, hvad der sker med de personfølsomme oplysninger han giver. Der er ved det foreslåede tale om en forringelse af de retssikkerhedsmæssige hensyn, der ligger til grund for de nuværende regler på området, og det findes ikke umiddelbart sagligt begrundet, at der på det udlændingeretlige område findes en lavere grad af retssikkerhed end den der gælder på andre områder, bl.a. i lov om retssikkerhed på det sociale område.

Asylansøgere på Dansk Røde Kors' asylcentre har naturligvis til enhver tid mulighed for at få udleveret de helbredsoplysninger som Dansk Røde Kors har registreret i forbindelse med den medicinske modtagelse og ved brug af sundhedsbehandlingen på opholdscentrene til brug for oplysning af en ansøgning om humanitær opholdstilladelse.

Dansk Røde Kors er bekendt med, at der har været sager, hvor der har været tvivl om seriøsiteten af de erklæringer, der fremlægges i forbindelse med ansøgninger om humanitær opholdstilladelse, men må på det kraftigste advare i mod at sådanne sager fører til forhastede tiltag. Efter Dansk Røde Kors' opfattelse kan regeringens ønske om at styrke det lægefaglige niveau i sådanne sager imødekommes allerede ved at stille krav om helbredsoplysninger afgivet af personer med lægefaglig baggrund.

Med venlig hilsen

Freddy Karup Pedersen
præsident

Jørgen Poulsen
generalsekretær

15 DEC. 2004

Michael Larsen

Antal bilag

Aktnr. 10

Fra: Matte Lauridsen [Matte.Lauridsen@socialministeriet.dk]

Sendt: 13. december 2004 13:42

Til: Udlændingelovskontoret

Emne: j.nr. 2004/4000-61

Til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration,

Vedlagt Socialministeriets bemærkninger til høring om forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven.

Med venlig hilsen

Matte Lauridsen

Matte Lauridsen
Socialpolitisk-Juridisk Center
3392 9315
mla@sm.dk

SOCIALMINISTERIET

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Jeres j.nr. 2004/4000-61

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

13. december 2004

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repareringsloven.

MLA/ J.nr. 30-406

Socialministeriet har modtaget ovennævnte lovforslag i høring. Socialministeriet har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Matte Lauridsen

SOCIALMINISTERIET

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Jeres j.nr. 2004/4000-61

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

13. december 2004

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repareringsloven.

MLA/ J.nr. 30-406

Socialministeriet har modtaget ovennævnte lovforslag i høring. Socialministeriet har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Matte Lauridsen

Michael Larsen

Antal bilag   Aktnr. 102

Fra: Susanne Glending [sg@brd.dk]

Sendt: 13. december 2004 13:11

Til: Udlændingelovskontoret

Emne: Høringssvar fra Børnerådet

Til Merete Milo

Hermed Børnerådet høringssvar til lovforslag om bl.a. ophævelse af madkasseordningen . j.nr. 2004/4000-61.

Med venlig hilsen
Susanne Glending

(See attached file: Afskaffelse af madkasseordn mv 13 dec 04.doc)

Susanne Glending
fuldmægtig/Head of Section/Master of Law
Børnerådet/National Council for Children
Vesterbrogade 35A, 1620 Copenhagen V
Tel.: +45 33 78 33 04 - E-mail: sg@brd.dk

Ministeriet for Flygtninge Indvandrere og Integration
Att.: Merete Milo
Holbergsgade 6
1057 København K

Høring om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven, j.nr. 2004/4000-61

Børnerådet takker for det tilsendte forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordning, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetiget humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, mv.).

Børnerådet har en række kommentarer til flere af de foreslåede lovændringer:

Afskaffelse af madkasseordningen

Børnerådet finder, at det helt grundlæggende er en dårlig idé at bruge økonomien som motivationsfaktor, når det drejer sig om en familie med et eller flere børn. Det er forskelsbehandling af børn i forhold til andre børn i Danmark. Børnene er helt totalt uforskyldte i forældrenes handlinger. Det er klart i konflikt med Børnekonventionens artikel 2, der understreger, at alle børn har de samme rettigheder, at de ikke må forskelsbehandles og at staten skal beskytte børnene mod forskelsbehandling på baggrund af forældrenes "stilling, virksomhed, udtrykte anskuelser eller tro."

Børnene bliver uforskyldte ofre for deres forældres handlinger, når disse familier sættes på en "motivationsfremmende" ordning, der kun lige akkurat gør familien i stand til at overleve. En ordning der har nogle

13. december 2004
Journalnr.: 3.5.-2004-0308
sg

alvorlige konsekvenser for børnenes sundhed og deres generelle udvikling. Ikke nok med at der kun er råd til den billigste mad, der ikke understøtter børnenes fysiske udvikling, der er heller ikke råd til at foretage sig noget sjovt sammen som familie, som f.eks. en tur i Zoologisk Have, i svømmehal, i biografen, i teatret eller lign., til at købe en bog eller noget legetøj, der kan stimulere barnets udvikling eller til en bus eller togbillet ud i det blå.

Når det er sagt bifalder Børnerådet, at familierne med afskaffelsen af madkasseordningen får selvbestemmelse i forhold til indkøb af madvarerne, idet madkasseordningen var både nedværdigende og krænkende for familierne.

Af lovforslaget følger, at familien, hvis der fortsat ikke samarbejdes om f.eks. hjemsendelse efter 1½ måned, kan overflyttes til et indkvarteringssted med vederlagsfri bospisningsordning, hvorved der ikke udbetales kontante ydelser overhovedet. Denne skærpelse af den motivationsfremmende ordning er en skændsel, den er nedværdigende og krænkende for familierne – og familierne får meget svært ved at holde sammen på en sådan ordning.

Børnerådet vil således anbefale, at vi i Danmark ikke længere benytter os af økonomien som motivationsfremmende værktøj.

Spares der rent faktisk penge ved at ændre ordningen, må besparelsen i det mindste komme familierne til gode.

I denne relation og for ikke at forringe børnenes sundhedstilstand opfordrer Børnerådet til, at den supplerende børnepakke - som familier på de motivationsfremmende ordninger får hver 14. dag - understøtter børnenes sundhed og fysiske udvikling. Og at dette indtænkes i sammensætningen af børnepakken.

Fremhævelse af hensynet til familiens enhed

Børnerådet bifalder tilføjelsen af, at der ved afgørelsen af konkrete sager om familiesammenføring skal tages højde for hensynet til familiens enhed. Børnerådet finder det helt afgørende, at familiens enhed bevares i afgørelser af sager om familiesammenføring.

Kravene i *Børnekonventionens artikel 9* til ikke at adskille et barn fra sine forældre mod dets vilje, i *artikel 10* til at behandle ansøgninger om familiesammenføring på en positiv, human og hurtig måde, i *artikel 18* til at bistå forældre med at udføre deres fælles ansvar for barnets opdragelse og udvikling og i *Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 8* til at bevare familien enhed skal stå helt centralt i afgørelser om familiesammenføring i dansk lovgivning såvel som i praksis.

Børnerådet håber på se resultaterne af den nye formulering, således at børn ikke adskilles fra deres forældre, medmindre det er til barnets bedste.

Med venlig hilsen

Klaus Wilmann
formand

Bente Ingvarsen
sekretariatschef

15 DEC 2004

Michael Larsen

Antal bilag Aktnr. 103

Fra: Helle Houth [hth@hts.dk]

Sendt: 13. december 2004 12:58

Til: Udlændingelovskontoret

Emne: Høring j. nr. 2004/4000-61

Denne mail er blevet scannet af <http://www.virus112.com>

Venligst find vedlagt høringssvar fra HTS-I.

Med venlig hilsen
Helle Houth

HTS

Juridisk afdeling

Børsen, 1217 København K

Tlf. 7225 5528 / Fax 7225 5644

www.hts.dk

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

Sendt pr. e-mail: lovkontoret@inm.dk

Dato: 13. december 2004
Deres ref.: Merete Milo
Vores ref.: Peter Busch

Høring vedr. lovforslag om ændring af udlændingeloven, ægte- skabsloven og repatrieringsloven

J.nr. 2004/4000-61

HTS finder det positivt, at Regeringen skærper indsatsen overfor sort arbejde (Fair Play), og at strafammen således hæves for både udførere og aftagere af sort arbejde. Strafframmen, såvel som implementeringen af den, bør naturligvis være ens for etniske danskere og udlændinge, når det gælder straf for selve arbejdets udførelse (og ikke f.eks. konsekvenserne for opholdstilladelse).

HTS har ingen bemærkninger til de øvrige dele af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Katia Knipschildt Østergaard
Direktør

Peter Busch
Chefjurist

15 DEC. 2004

Michael Larsen

Fra: Anne Mau [AM@lokk.dk]
Sendt: 13. december 2004 12:31
Til: Udlændingelovskontoret
Emne: Høringssvar til j.nr. 2004/4000-61 fra LOKK

Høringssvar
004-4000-61.doc (..

<<Høringssvar 2004-4000-61.doc>>

Med venlig hilsen
Anne Mau
sekretariatsleder

Afsender:
LOKK, Landsorganisation af KvindeKrisecentre
Applebys Plads 7,3
DK - 1411 København K
Tlf: 32 95 90 19, mobil 23 30 26 18
fax: 32 95 90 69
e.mail sekretariat@lokk.dk
www.lokk.dk

This is an e-mail from LOKK.
This e-mail may contain confidential information and/or privileged advice. This e-mail is intended for the addressee(s) stated above only.
If you receive this e-mail by mistake, please return it to sekretariat@lokk.dk without producing, distributing or retaining copies hereof. Thank you.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

13. december 2004

Vedr. høringsvar j.nr. 2004/4000 – 61

LOKK skal som indledning takke for muligheden for at afgive høringsvar til ovennævnte forslag.

LOKKs høringsvar tager sit udgangspunkt alene i konsekvenserne for voldsramte kvinder og børn.

LOKK har med glæde noteret, at Ministeriet flere steder i udkastet henviser til og søger at imødekomme Den Europæiske menneskerettighedskommissærs rapport fra foråret 2004 og kommissærens anbefalinger på en lang række områder. LOKK foreslår i denne forbindelse, at kommissærens bemærkninger og anbefalinger i rapportens afsnit IV om Violence against Women også tilgodeses på samme måde i dansk lovgivning. LOKK oplever, at voldsramte familiesammenførte kvinder, der forlader et voldeligt ægteskab, har meget store problemer med at opnå egen opholdstilladelse i henhold til Udlændingelovens § 19, stk. 6, og at der ikke i behandlingen af disse sager tages de nødvendige hensyn til kvindernes uforskyldte oplevelser og muligheder samt deres uhyre sårbare, traumatiserende situation og de manglende muligheder for at kunne leve op til lovens krav om dokumentation m.v.

LOKK henleder endvidere opmærksomheden på, at det er nødvendigt at sikre, at den foreslåede fremtidige grundydelse har et niveau, således at voldsramte kvinder og børn på flugt under ophold på krisecentre skal kunne fungere uafhængigt af den voldelige ægtefælle og med særskilt økonomi.

LOKK finder det dybt betænkeligt, at myndighederne som foreslået, fremover som princip skal kunne indhente lægefaglige helbredsoplysninger uden ansøgerens samtykke ved behandling af en ansøgning. Det strider mod almindelige principper i lovgivning. LOKK foreslår derfor, at det også fremover kun kan ske efter samtykke fra den pågældende ansøger. Ansøgeren bør samtidig gøres opmærksom på, at vedkommendes ansøgning ellers vil blive afgjort på det foreliggende grundlag.

Ligeledes finder LOKK det problematisk, hvis det fremover alene er lægefaglige oplysninger, der danner grundlag for myndighedernes afgørelser og ikke også erklæringer/udtalelser fra andre faguddannede personer. LOKK skal derfor foreslå, at også andre faguddannedes erklæringer indgår på lige fod med lægelige oplysninger og ikke kun som supplement.

Med venlig hilsen

Jytte Mejnholt
Forkvinde

Anne Mau
sekretariatsleder

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61
MMi

15 DEC. 2004

Side 1 af 1

Michael Larsen

Antal bilag Aktnr. 105

Fra: Ole Steen Olsen [oso@dhs.dk]

Sendt: 13. december 2004 12:03

Til: Udlændingelovskontoret

Emne: høring - j.nr. 2004/4000-61

DANSK HANDEL & SERVICE

Ministeriet for Flygtninge Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

13. december 2004

oso

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven m.fl. love – J. nr. 2004/4000-61.

Ministeriet for Flygtninge Indvandrere og Integration har i brev af 26. november anmodet Dansk Handel & Service om at give bemærkninger til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven.

Dansk Handel & Service skal i den anledning henvise til høringssvaret fra Dansk Arbejdsgiverforening.

Med venlig hilsen
Dansk Handel & Service

Ole Steen Olsen
Arbejdsmarkedschef

15 DEC. 2004

Michael Larsen

Fra: Pernille Seaton [PSE@im.dk]   **Antal bilag**   **Aktnr. 106**
Sendt: 13. december 2004 11:29
Til: Udlændingelovskontoret
Emne: Høringsvar vedr. forslag til lov om ændring af udlændingelov, ægteskabsloven og repatrieringsloven

svar-ændr-udl-lovm
v.doc (46 KB...

Indenrigs- og Sundhedsministeriets høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingelov, ægteskabsloven og repatrieringsloven sendes som vedhæftet fil.

Med venlig hilsen

Pernille Seaton

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Sekretariatet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K.

Tlf. dir: 33 95 56 49
E-mail: PSE@im.dk

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Udlændingelovskontoret
Merete Milo
lovkontoret@inm.dk

Dato: 13. december 2004
Kontor: Sekr.
J.nr.: 2004-090/16-47

Sagsbeh.: PSE
Fil-navn: svar-ændr-udl-lovmv

**Høring fra Integrationsministeriet om forslag til lov om ændring af udlændinge-
loven, ægteskabsloven og repatrieringsloven**

Ved brev af 29. november 2004 anmodede Integrationsministeriet om Indenrigs- og Sundhedsministeriets høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har ingen bemærkninger vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven.

Med venlig hilsen

Pernille Seaton

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61

15 DEC. 2004

Michael Larsen

Fra: Claus Søgaard-Richter [CSR@landbrug.dk]

Antal bilag

Aktnr. 107

Sendt: 13. december 2004 11:14

Til: Udlændingelovskontoret

Cc: Camilla Bruhn Kristensen; Christina Baun Hegner

Emne: j.nr. 2004/4000-61 - høringsbrev fra Landbrugsrådet.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Att. Lovkontoret.

13. december 2004
CSR/CBK
Tlf 33394503
Fax 33394515
csr@landbrug.dk

Deres sagsnr.: 2004/4000-61 – Høring over forslag til ændring af bl.a. udlændingeloven.

Tak for Deres skrivelse af 29. november 2004 vedrørende ovennævnte.

Landbrugsraadet henviser til de kommentarer Ministeriet har modtaget fra SALA – sammen-
slutningen af landbrugets arbejdsgiverforeninger.

Med venlig hilsen
Landbrugsraadet

Claus Søgaard-Richter
Vicedirektør
Andels- & Erhvervs vilkår

umi
15 DEC. 2004

Michael Larsen

Antal bilag

Aktnr. 108

Fra: Nils Juhl Andreassen [nja@sala.dk]

Sendt: 13. december 2004 09:47

Til: Udlændingelovskontoret

Emne: 131204 Svar på høring om ændring af Udlændingeloven

Med venlig hilsen

Nils J. Andreassen
SALA

Ministeriet for Flygtninge, Indvandre-
re og Integration
Att.: Lovkontoret

Vester Farimagsgade 1
Postboks 367
1504 København V

Tlf. 3313 4655
Fax 3311 8953
E-mail: info@sala.dk

13.12.2004
Sags nr.: 8.22/NJA
Direkte tlf.: 3370 2016
E-mail: nja@sala.dk

Sendt pr. e-mail

**Deres ref.: J.nr. 2004/4000-61. Høring om forslag til ændring af bl.a. ud-
lændingeloven (skærpet straf for ulovlig beskæftigelse)**

SALA har modtaget bl.a. ovennævnte forslag til ændring af udlændingeloven og skal alene forholde sig til de ændringer, som har arbejdsmarkedsmæssig relevans.

SALA finder det generelt positivt, at udlændinge har så fri adgang som muligt til lovligt at søge og tage arbejde i Danmark. Det har en række positive virkninger på arbejdsmarkedet og er generelt med til at styrke danske virksomheders konkurrenceevne. SALA finder det derfor betænkeligt, hvis stramninger af den ene eller anden art indskrænker disse muligheder eller afskrækker udenlandske arbejdstagere og arbejdsgiverne fra at benytte eksisterende muligheder.

Omvendt må SALA også tage afstand fra sort arbejde og socialt bedrageri, hvad enten det udføres af udlændinge eller af danske statsborgere.

Derfor er SALA generelt positiv over for de konkrete forslag til opstramning af udlændingelovens straffebestemmelser og især positiv over for en klar differentiering mellem ulovligt arbejde, som alene er ulovligt p.g.a. manglende opholds- og/eller arbejdstilladelse, men i øvrigt udføres under iagttagelse af almindelige regler for skattebetaling, ansættelsesforhold m.v. på den ene side og på den anden side sort og illegalt arbejde, som udføres samtidigt med modtagelse af offentligt underhold.

Det må nemlig erkendes, at reglerne for beskæftigelse af udlændinge har undergået store forandringer på det seneste og derfor fortsat ikke er kendte af alle, heller ikke offentlige myndigheder. Der opstår derfor jævnligt situationer, hvor ordinære ansættelsesforhold uforsættligt indgås, uden at de fornødne tilladelser forefindes. Sådanne forseelser bør højst medføre en meget mild straf.

Omvendt bør organiserede og sammenfaldende forsætlige brud på regler om arbejds- og opholdstilladelse, skattebetaling og modtagelse af sociale ydelser straffes på lige fod med anden økonomisk kriminalitet.

For så vidt som disse hensyn tilgodeses, kan SALA støtte forslagene.

Med venlig hilsen

Nils J. Andreasen

Omvendt bør organiserede og sammenfaldende forsætlige brud på regler om arbejds- og opholdstilladelse, skattebetaling og modtagelse af sociale ydelser straffes på lige fod med anden økonomisk kriminalitet.

For så vidt som disse hensyn tilgodeses, kan SALA støtte forslagene.

Med venlig hilsen

Nils J. Andreasen

15 DEC. 2004

Michael Larsen

Fra: Lisa Blinkenberg [L.Blinkenberg@amnesty.dk] Antal bilag Aktnr. 109
Sendt: 13. december 2004 09:46
Til: Udlændingelovskontoret
Emne: Amnesty Internationals bemærkninger vedrørende lovforslaget j.nr. 2004/4000-61

Microsoft Word 4
(106 KB)

Kære Merete Milo,

(See attached file: December 2004- madkasseordning mm..doc)

Amnesty International vedhæfter hermed bemærkninger til lovforslaget, j.nr. 2004/4000-61, der vedrører ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven.

Med venlig hilsen

Lisa Blinkenberg
International Koordinator/International Coordinator

Amnesty International
Dansk Afdeling/Danish Section
Gammeltorv 8, 5 sal
1457 København K
tel: (+45) 33 45 65 65
E-mail: lblinkenberg@amnesty.dk
www.amnesty.dk

amnesty international

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere
og Integration
Lovkontoret
Holbergsgade 6
1057 København K
Vedrørende j.nr. 2004/4000-61

Dansk Afdeling/ Danish Section
Gammeltorv 8, 5. sal
DK-1457 København K

Tlf./Tel.: +45 33 45 65 65
Fax: +45 33 45 65 66
Email: amnesty@amnesty.dk
Web: www.amnesty.dk
Giro: 4 07 84 70

København, den 10.12.2004

Høringssvar vedrørende lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og
repatrieringsloven

Ved brev af 29. november 2004 har Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration anmodet om Amnesty Internationals eventuelle kommentarer til ovenstående lovforslag, der forventes fremsat for Folketinget i uge 51.

1) Amnesty Internationals kommentarer vedrørende udførelse af ulovligt arbejde:

Regeringen foreslår i lovforslaget, at straffniveauet for ulovligt arbejde skærpes mærkbart overfor udlændinge.

Amnesty International er bevidst om, at regeringen i den seneste tid har iværksat en række generelle tiltag, der skal forsøge at bekæmpe udførelsen af ulovligt arbejde. Der er således også blevet etableret en række sanktioner overfor danskere, der arbejder ulovligt. Vores organisation vil dog gerne understrege, at det er vigtigt, at udlændingens straf ikke er markant højere end straffen for danskere. I den forbindelse vil vores organisation gerne henvise til præamblen i *Konventionen om afskaffelse af alle former for racediskrimination, CERD*, hvori der står, at alle mennesker er lige for loven og har krav på ensartet beskyttelse imod alle former for diskrimination.

Det er Amnesty Internationals umiddelbare vurdering, at lovforslagets bestemmelser vedrørende bekæmpelsen af ulovligt arbejde vil medføre, at udlændinge får en højere straf end danskere. Vores organisation finder, at straffen for udlændinge er uforholdsmæssig høj i forhold til den strafforfeelse der bliver begået.

I lovforslaget fremgår det, at en udlænding der er dømt for kriminelle forhold først efter udløbet af en vis karenstid (op til 15 år) kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Derudover vil en udlænding, der idømmes ubetinget fængsel i to år eller derover for nærmere angivne straffelovsovertrædelser ikke kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det er Amnesty Internationals vurdering, at ovennævnte straffe for udlændinge kan være uproportionale i forhold til straffeforseelsen.

Udlændingen bliver således udsat for dobbelt straf, idet vedkommende først får en bøde/fængselsstraf og herefter vil blive yderligere straffet, idet udlændinge har vanskeligere ved at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Straffen for udlændinge vil derfor være højere for udlændinge end for danskere, hvilket kan være i strid med CERD.

2) Amnesty Internationals kommentarer vedrørende afskaffelse af madkasseordningen

Amnesty International hilser det velkomment, at madkasseordningen til en vis grad afskaffes og at der i stedet for gives kontante ydelser til asylansøgere. Der har været megen kritik af madkasseordning fra flere forskellige sider, og den nye model giver en vis frihed til udlændinge i forhold til den tidligere ordning. Beløbets størrelse kan dog være kritisabel.

Regeringen skriver, at der fortsat skal lægges et pres på udlændinge, der ikke medvirker til udrejse. Amnesty International vil gerne understrege det problematiske i, at afviste asylansøgere presses til at vende tilbage til deres oprindelsesland, selvom de i visse tilfælde ikke vil kunne opnå beskyttelse i deres oprindelsesland. Det gælder i høj grad for de mange afviste irakiske asylansøgere, hvor situationen i Irak stadigvæk er yderst usikker og hvor UNHCR bl.a. har rettet henvendelse til den danske regering om, at der ikke skal lægges pres på afviste irakiske asylansøgere, eftersom deres retssikkerhed ikke kan garanteres.

Amnesty International vil finde det nyttigt, såfremt regeringen redegør for, hvad den finansielle besparelse skal bruges til. Det er vores forhåbning, at besparelsen på madkasseordningen vil komme asylansøgere til gode.

3) Amnesty Internationals kommentarer vedrørende sager om humanitær opholdstilladelse

Det fremgår af lovforslaget, at Integrationsministeriet vil kunne indhente foreliggende helbredsoplysninger i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse uden ansøgers samtykke. Dette anser Amnesty International for at være problematisk. For at garantere borgernes retssikkerhed har alle ret til at blive informeret om, hvorfra myndighederne indhenter oplysninger, der skal bruges i sagsbehandlingen. Såfremt patienten ikke kan få garanteret, at lægen ikke vil videregive personfølsomme oplysninger i sagen til en evt. myndighed vil det rykke ved tillidsforholdet mellem læge og patient. Lægen bør have tavshedspligt og ikke give informationer videre vedrørende patienter uden en persons samtykke. Amnesty International vil gerne henvise til bestemmelserne i lov 1998-07-01 nr.482 om patienters retsstilling og dens kapitel 5. Det er Amnesty Internationals overbevisning, at udlændinge skal have den samme retsbeskyttelse som danskere, da det ellers vil være i strid med internationale konventioner, og eksempelvis i uoverensstemmelse med CERD.

Derudover kan de oplysninger, som Integrationsministeriet vælger at indhente, komme fra instanser, som ikke kan betragtes som helt upartiske i forhold til sagsbehandlingen.

I lovforslaget beskrives det, at udlændinge forpligter sig til selv at betale for udgifter forbundet med at tilvejebringe oplysninger. I forvejen har personer, der søger om humanitær opholdstilladelse på nuværende tidspunkt ikke mulighed for at opnå nogen juridisk bistand. Vores organisation finder det problematisk, at den gruppe af udlændinge der søger om humanitær opholdstilladelse og som i forvejen kan betragtes som psykisk eller fysisk svage, selv skal finansiere udgifterne til indhentning

af oplysninger til dokumentation af deres helbredstilstand. Selvom det af lovforslaget fremgår, at der sandsynligvis ikke vil være udgifter forbundet med dette, kan der være situationer hvor udlændingen er nødsaget til at opsøge eksempelvis en speciallæge, hvilket kræver et vist honorar. Derfor kan der være udgifter forbundet med indhentning af dokumentation.

Vores organisation finder det kritisabelt, at udlændinge ikke får nogen støtte overhovedet til at søge om humanitær opholdstilladelse. Mange personer der søger humanitær opholdstilladelse vil i forvejen være svækket og kan på grund af deres psykiske eller fysiske lidelser have svært ved at overskue hvordan der skal søges om humanitær opholdstilladelse. Derfor kan man frygte, at de svageste udlændinge ikke vil have ressourcer til at søge om humanitær opholdstilladelse, da de vil være for syge til at kunne overskue ansøgningsproceduren.

Det er Amnesty Internationals forhåbning, at regeringen iværksætter initiativer eller i højere grad vil informere udlændinge om, hvorledes de kan søge om humanitær opholdstilladelse.

3) Amnesty Internationals kommentarer vedrørende ændringer i flygtningenævnet

Amnesty International hilser forslaget angående ændringen i beskikkelsesordningen velkommen. Det er vigtigt, at flygtningenævnets uafhængighed sikres og bevares, således at der er tillid til domstolens afgørelser.

4) Amnesty Internationals kommentarer vedrørende hensyn til familiens enhed

Amnesty International er positivt indstillet overfor regeringens forslag om, at der i alle relevante bestemmelser om familiesammenføring tilføjes, at der skal tages højde for hensynet til familiens enhed. Vores organisation hilser det velkomment, at regeringen har taget Europarådets menneskerettighedskommissærs kritik til efterretning. Det er dog vanskeligt at vurdere, om forslaget lægger op til reelle ændringer i praksis.

5) Amnesty Internationals kommentarer vedrørende repatrieringsloven

Amnesty International anerkender regeringens ønske om at give flere udlændinge, der frivilligt ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, mulighed for at modtage økonomisk støtte til at vende tilbage. Vores organisation vil dog understrege, at udlændinge ikke skal opfordres til at vende hjem til oprindelseslandet, førend det er helt sikkert, at vedkommende ikke vil blive udsat for forfølgelse i det pågældende land. Omdrejningspunktet i bestemmelsen vedrørende repatriering bør derfor til enhver tid være flygtnings retssikkerhed.

Med venlig hilsen
Amnesty International, Dansk Afdeling

Lisa Blinkenberg
Flygtningekoordinator

Im. 2.u. kt. 2004J.nr. 4000-61
lmi

15 DEC. 2004

Michael Larsen

Fra: Henriette Saaby [HSA@kl.dk]

Antal bilag

Aktnr. 110

Sendt: 13. december 2004 09:28

Til: Udlændingelovskontoret

Cc: Mette Vinderslev

Emne: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven

Hermed fremsendes KL's høringsvar vedr. Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og retatrieringsloven, under henvisning til Integrationsministeriets j.nr.: 2004/4000-61.

Med venlig hilsen

Henriette Saaby

KL

Tlf. 33 70 34 72

Integrationsministeriet
Udlændingelovskontoret
Holbergsgade 6
1057 København K

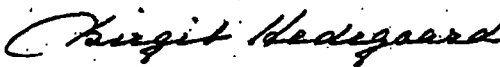
**Vedr. Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven,
ægteskabsloven og repatrieringsloven**

Integrationsministeriet har den 30. november 2004 fremsendt Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetaget humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.) til KL med anmodning om eventuelle bemærkninger.

For så vidt angår forslaget om senere meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse til personer, straffet for ulovligt arbejde, går KL ud fra, at asylansøgere allerede nu i asylfasen informeres om, hvilke konsekvenser det kan få bl.a. for opnåelse af tidsbegrænset opholdstilladelse, såfremt udlændingen får en frihedsstraf. I denne sammenhæng finder KL det vigtigt, at asylansøgere ligeledes informeres om konsekvenser af at arbejde uden arbejdstilladelse, både i relation til straffen for ulovlig beskæftigelse og forlænget karenstid for at opnå tidsbegrænset opholdstilladelse.

KL tager forslaget om, at madkasseordningen afskaffes og erstattes af kostpenge eller indkvartering med kantineordning, til efterretning. Det skal dog bemærkes, at hvad angår udvidelse af ordningen til at omfatte gravide og børnefamilier med børn under syv år, går KL ud fra, at disse ordninger administreres på en sådan måde, at børnene er sikret forsvarlige leveforhold. Denne bemærkning skal ses i lyset af, at kommunerne efter serviceloven har en tilsynsforpligtelse over for de forhold, hvorunder børn og unge under 18 år lever, herunder også børn af asylansøgere og afviste asylansøgere.

Med venlig hilsen

Birgit Hedegaard

Mette Vinderslev

Den 10. december 2004

Jnr 05.02.02 K04
Sagsid 000149256

Ref MED
med@kl.dk
Dir 3370 3816

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/1

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61
M.M.
15 DEC. 2004

Michael Larsen

Fra: Berit Kjær Petersen [BKP@da.dk]

Antal bilag

Aktnr. 111

Sendt: 10. december 2004 15:32

Til: Udlændingelovskontoret

Emne: høring- j.nr. 2004/4000-61

Hermed fremsendes DA's bemærkninger til forslag til lov om en ændring af udlændingeloven m.fl. love.

<<Høring vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven m.doc>>

Med venlig hilsen

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Berit Kjær Petersen

Vester Voldgade 113,
1790 København V
dir.tlf. 33 38 94 30
e-mail: <mailto:bkp@da.dk>

Ministeriet for Flygtninge Indvandrere og
Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

Dansk Arbejdsgiverforening
Vester Voldgade 113
1790 København V

Telefon 33 38 90 00
Telefax 33 12 29 76
Kontortid 8.30-16.30
E-mail: da@da.dk
Giro 5 40 08 99

10. december 2004

bkp
Høring vedrørende forslag til lov
om ændring af udlændingeloven m.doc

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven m.fl. love - J.nr. 2004/4000-61

DA er i brev af 29. november 2004 blevet anmodet om at give bemærkninger til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven.

Forslaget omhandler skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse mv. DA har ingen bemærkninger til de foreslåede ændringer.

DA ser dog gerne, at lovforslaget justeres yderligere, så reglerne for opholds- og arbejdstilladelse af erhvervs- og beskæftigelsesmæssige årsager justeres i forhold til gældende praksis for så vidt angår bestemmelserne om, at opholdstilladelse skal være opnået inden indrejse og tidsfristen herfor. Udlændingestyrelsen har tidligere oplyst, at der kan gives dispensation fra reglerne, hvis:

- Ansøgeren har opnået en sådan tilknytning til Danmark, at det ikke bør kræves, at den pågældende rejser ud af Danmark for at søge om opholdstilladelse
- Ansøgeren i forvejen har et egentligt opholdsgrundlag, f.eks. en anden form for opholdstilladelse eller visum
- Ansøgningen er indgivet kort tid efter indreisen under lovligt ophold
- Det må anses for muligt at færdigbehandle ansøgningen, inden det lovlige ophold udløber (2-4 uger før udløb af opholdstilladelse)

Forslaget skal ses på baggrund af, at virksomhederne oplever stort besvær med at gennemskue reglerne for opholds- og arbejdstilladelser, og det kan derfor opleves som en barriere for at kunne rekruttere arbejdskraft i udlandet/fastholde allerede ansat arbejdskraft.

Med venlig hilsen
DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Sign. Tina Voldby

Im. 2.u. kt. 2004J.nr. 4000-61
LMI

15 DEC. 2004

Michael Larsen

Fra: Camilla Sonne Kristensen [csk@datatilsynet.dk]

Antal bilag

Aktnr. 112

Sendt: 10. december 2004 13:51**Til:** Udlændingelovskontoret**Emne:** Høringssvar fra Datatilsynet 2004/4000-61

Se vedhæftet fil med Datatilsynets høringssvar vedrørende 2004/4000-61

Med venlig hilsen

Camilla Sonne Kristensen

Fuldmægtig

Datatilsynet

Borgergade 28, 5

1300 København K

Tlf.: 3319 3200

Fax 3319 3218

Hjemmeside: www.datatilsynet.dkOfficiel e-post: dt@datatilsynet.dk

JJ
J

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og
Integration
Slotsholmsgade 6
1216 København K

Sendt til: lovkontoret@inm.dk

10. december 2004

**Vedrørende høring over forslag til lov om ændring af udlændingeloven,
ægteskabsloven og repatrieringsloven - Deres j.nr. 2004/4000-61**

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2004-112-0179
Sagsbehandler
Camilla Sonne
Kristensen
Direkte 3319 3217

Ved brev og e-post af 29. november 2004 har Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.)

Datatilsynet forudsætter, at persondatalovens bestemmelser vil blive iagttaget i forbindelse med de behandlinger af personoplysninger, der vil ske som følge af lovforslagets bestemmelser. Datatilsynet skal i den forbindelse særligt henlede ministeriets opmærksomhed på reglerne om oplysningspligt i persondataloven § 28 og § 29.

Med venlig hilsen

Camilla Sonne Kristensen

15 DEC. 2004

Michael Larsen

Antal bilag

Aktnr. 113

Fra: Susanne Rye Olsen på vegne af Integrationsministeriet Departementet

Sendt: 13. december 2004 11:10

Til: Udlændingelovskontoret

Emne: VS: Forslag til ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Politiskolen [mailto:rpchf@politi.dk]

Sendt: 13. december 2004 11:15

Til: Integrationsministeriet Departementet

Emne: Forslag til ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven

Vedhæfte forslag til ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven sender jeg efter aftale med politimester Karsten Petersen.

Skrivelse med underskrift sendes efterfølgende.

Venlig hilsen
Liselotte Berg-Sonne
Politiskolen

FORENINGEN AF POLITIMESTRE

**I
DANMARK**

*Politimester Karsten Petersen
Brøndbyøster Boulevard 30
2605 Brøndby
Tlf. 36 47 88 88 lokal 6600
Fax 33 43 00 49
E-mail: kpe001@politi.dk*

Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

*Dato : 13. december 2004
Jr.nr. : 168.1.04
Ref. : KP / lbs*

Forslag til ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (j.nr. 2004/4000-61).

Integrationsministeriet har i e-mail af 29. november 2004 anmodet Politimesterforeningen om eventuelle bemærkninger til nævnte lovforslag.

Politimesterforeningen er bekendt med det høringssvar Rigspolitiet, Udlændingeafdelingen har afgivet den 10. december 2004.

I nævnte høringssvar beskrives den praksis der blev indført i politiets sagsbehandling i forbindelse ikrafttrædelsen pr. 1. maj 2003 af skærper af udsendelsesforanstaltningerne m.v.. Denne praksis er ressourcekrævende for politikredsene og Politimesterforeningen kan derfor ganske tilslutte sig Rigspolitiets forslag til praksisændring på dette område.

Vedrørende forslaget til ændring af udlændingelovens § 40, stk. 1 kan Politimesterforeningen ligeledes tilsluttet sig, at det præciseres, at ændringen også gælder EU-statsborgere, bl.a. i lyset af den intensiverede kontrolindsats overfor statsborgere fra de 8 nye Østeuropæiske EU-lande, der planlægges gennemført.

Med venlig hilsen

Karsten Petersen
politimester

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61

MMH

15 DEC. 2004

Michael Larsen

Fra: Udlændingeafdelingen [rpche@politi.dk] , Antal bilag Aktnr. 114
Sendt: 10. december 2004 13:00
Til: Udlændingelovskontoret
Emne: Rigspolitiets bemærkninger

Vedhæftet sendes Rigspolitiets bemærkninger til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.).

Der henvises til ministeriets j. nr. 2004/4000-61.

Med venlig hilsen

Jørgen Tagge

Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

Den 10. december 2004
J.nr.: 2004-5120-45 / JKP 178

UDLÆNDINGEAFDELINGEN

Anker Heegaards Gade 5, 3.
1780 København V

Telefon: 3314 8888
Telefax: 3343 0039

E-mail: rpche@politi.dk

Ved en e-mail af 29. november 2004 har Integrationsministeriet anmodet Rigspolitiet om eventuelle bemærkninger til et forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.).

I den anledning skal Rigspolitiet bemærke følgende:

1. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at madkasseordningen efter regeringens opfattelse har fungeret tilfredsstillende som motivationsfremmende foranstaltning i relation til bl.a. afviste asylansøgere medvirken til udrejse, og at regeringen lægger stor vægt på, at der fortsat er mulighed for at benytte sig af motiverende foranstaltninger i de tilfælde, hvor dette allerede i dag er muligt.

Rigspolitiet er enig i, at de motivationsfremmende foranstaltninger – politiets intensiverede rådgivning i forbindelse med udrejsekontrollen, madkasseordningen, overflytningen til et udsendelsescenter og anvendelsen af meldepligt i udsendelsescentret – samlet set har medvirket til at få afviste asylansøgere til at udrejse. Det er imidlertid samtidig Rigspolitiets opfattelse, at det er overflytningen til et udsendelsescenter eller truslen herom, der har den absolut største motivationsfremmende effekt af de nævnte foranstaltninger.

Efter Rigspolitiets opfattelse kan der derfor på denne baggrund i forbindelse med lovforslaget være anledning til at revurdere den praksis, som blev indført i forbindelse med indførelsen af den nye, konsekvente procedure for udsendelse af afviste asylansøgere den 1. maj 2003 ved ikrafttrædelsen af lov nr. 291 af 30. april 2003 om ændring af udlændingeloven (Skærpelse af udsendelsesforanstaltningerne, effektivisering af sagsbehandlingen vedrørende ansøgninger om humanitær opholdstilladelse m.v.).

I henhold til denne praksis er politiets sagsbehandling tilrettelagt således, at der meget ofte må foretages to udrejsekontroller og to sagsskridt for så vidt angår indstilling til Udlændingestyrelsen om motivationsfremmende foranstaltninger.

Efter den første udrejsekontrol indstiller politiet til Udlændingestyrelsen, at en afvist asylansøger, som ikke vil medvirke til udsendelsen, sættes på madkasseordningen.

Når asylansøgeren efter Udlændingestyrelsens afgørelse har været på madkasseordningen i fire uger, foretager politiet en fornyet udrejsekontrol, og vil asylansøgeren fortsat ikke medvirke til udsendelsen, indstiller politiet til Udlændingestyrelsen, at asylansøgeren overflyttes til et udsendelsescenter.

Rigspolitiet skal foreslå, at den nævnte praksis ændres, således at politiet kun foretager én udrejsekontrol, og at asylansøgeren – hvis denne ikke straks erklærer at ville medvirke til udsendelsen – i forbindelse hermed gøres bekendt med, at politiet vil indstille til Udlændingestyrelsen, at der skal ske regulering af ydelserne i overensstemmelse med lovforslaget og overflytning til et udsendelsescenter, når der er forløbet 4 uger, efter at Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse i spørgsmålet om ydelsesregulering, medmindre asylansøgeren inden for fristen på de fire uger selv retter henvendelse til politiet og erklærer at ville medvirke til udsendelsen.

En sådan praksisændring vil for det første være ressourcebesparende for politiet, idet der så kun skal foretages udrejsekontrol (med anvendelse af tolk) én gang. Opmærksomheden henledes i den forbindelse på, at det ofte er tidskrævende for politiet at gennemføre udrejsekontrollen, fordi udlændingene ikke umiddelbart er til stede på indlogeringsstedet, når politiet retter henvendelse for at foretage kontrollen.

For det andet må det antages, at ændringen vil betyde en hurtigere sagsbehandling i Udlændingestyrelsen, som kun skal træffe én samtidig afgørelse (om nedsatte ydelser og om overflytning) mod i dag to tidsmæssigt forskudte selvstændige afgørelser. Herved vil der også ske en hurtigere overflytning til et udsendelsescenter, end det er tilfældet med den nuværende ordning.

For det tredje vil ændringen bevirke, at det er asylansøgeren, som må foretage en aktiv handling for at undgå en overflytning til et udsendelsescenter.

Det vil selvfølgelig fortsat være en betingelse for at undgå en overflytning, at asylansøgeren også efterfølgende medvirker aktivt til udsendelsen.

Følges Rigspolitiets forslag, vil der skulle ske en revision af de gældende vejledninger m.v.

2. For så vidt angår forslaget til en ændring af udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., således at det udtrykkeligt kommer til at fremgå, at udlændingens oplysningspligt også omfatter bedømmelsen af, om udlændingen arbejder lovligt i landet, skal Rigspolitiet foreslå, at det i bemærkningerne til bestemmelsen præciseres, at den gælder alle udlændinge, herunder udlændinge der er EU-statsborgere. Rigspolitiet skal som begrundelse for forslaget om en sådan præcisering henviser til det igangværende arbejde med at intensivere kontrolindsatsen over for statsborgere fra de 8 nye østeuropæiske EU-lande, der måtte søge at omgå bestemmelserne om opholdstilladelse (udlændingelovens § 9a, stk. 5) i den særlige overgangsordning.

Rigspolitiet har ikke i øvrigt bemærkninger til lovforslaget.

Denne skrivelse er sendt pr. e-mail og som almindelig post.

Der henvises til ministeriets j.nr. 2004/4000-61.

Torsten Hesselbjerg
rigspolitichef

Im. 2.u. kt. 2004J.nr. 4000-61
MMJ

15 DEC. 2004

Michael Larsen

Fra: Harry.MosekjaerMadsen@retslaegeraadet.dk

Antal bilag

Aktnr. 115

Sendt: 10. december 2004 01:15

Til: Udlændingelovskontoret

Emne: høring vedr. forslag om ændring af udlændingeloven mv.

**Integrationsministeriet
Udlændingelovskontoret**

Vedr. j. nr. 2004/4000-61 - forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven

Under henvisning til Udlændingelovskontorets høringsskrivelse af 29.11.04 vedr. ovennævnte lovforslag skal Retslægerådet oplyse, at rådet ikke har bemærkninger til det fremsatte lovforslag.

Med venlig hilsen

Harry Mosekjær Madsen
Sekretariatsleder

Harry Mosekjær Madsen
Retslægerådet
Blegdamsvej 6
2200 København N

Telefon 3537 3322
Direkte 3520 0077

M&I
15 DEC. 2004

Pia Schak Nielsen

Antal bilag

Aktnr. 116

Fra: adr@lo.dk

Sendt: 14. december 2004 14:38

Til: Udlændingelovskontoret

Emne: Høringssvar - j. nr. 2004/4000-61

Med venlig hilsen

Annie Dreyer

Flygtningeministeriet samt Ministeriet for Udviklingsbistand
Holbergsgade 6
1057 København K

Sagsnr. 50.10-04-49
Vores ref. MSC/adr
Deres ref. j.nr. 2004/4000-6

Den 13. december 2004

Forslag til lov om ændring udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (ulovlig beskæftigelse, madkasseordning mv.)

LO har modtaget ovennævnte lovforslag, og har følgende kommentarer til enkeltbestemmelser i forslaget § 1, der vedrører ændringer i Udlændingeloven:

Nr. 4, § 9b, stk. 2, vedr. indhentning af helbredsoplysninger om ansøgeren fra indkvarteringsoperatøren og Udlændingestyrelsen uden samtykke

LO finder det ud fra et retsbevidsthedsmæssigt synspunkt problematisk, at helbredsoplysninger kan indhentes uden samtykke fra de personer, som oplysningerne vedrører. Dette indtryk forstærkes af regeringens tidligere forslag om udvælgelse af kvoteflygtninge bl.a. med baggrund i deres helbredsmæssige tilstand, og LO finder det bagvedliggende menneskesyn ved begge forslag for kritisabelt. At man kræver en lægefaglig vurdering synes som udgangspunkt ikke at kunne anfægtes, men problemet er, at man ved den nuværende praksis ikke anerkender at en meget stor gruppe er traumatiseret. Det er især problematisk når det kædes sammen med, at forslaget lægger op til at man systematisk anvender oplysninger fra den medicinske modtagelse hos Røde Kors. De færreste traumatiserede opfanges her, da en del traumer først viser sig på et senere tidspunkt ligesom der ikke er et særskilt og lægefagligt fokus på traumatisering i den medicinske modtagelse. Desforuden bør det sikres at den enkelte informeres, såfremt de medicinske oplysninger lægges til grund ved senere tilsagn om opholdstilladelse.

Nr. 8, § 11a, stk.6, vedr. gennemførelse af karenperiode ved dom til ungdoms-sanktion

LO finder det uhensigtsmæssigt, at man inddrager de unge i forhold til sanktionering i form af forlængelse af karenperioden, idet mange af disse unge har særlige sociale problemer, som der bør tages hensyn til. I stedet bør der sikres en hurtig, kvalificeret og vedvarende social indsats i forhold til den enkelte og dens familie. LO vurderer endvi-

dere at muligheden for en fremtidig vellykket integration for de pågældende, forringes ved gennemførelse af forslaget.

Nr. 9, § 11b, vedr. forlængelse af karenstid ved udlændinges udførsel af ulovligt arbejde

LO finder, at de foreslåede sanktionsperioder på henholdsvis 10 og 15 år for at udføre ulovligt arbejde her i landet, er ude af proportioner i forhold til kriminalitetens karakter samt i betragtning af, at de pågældende udlændinge allerede har udstået en straf i form af bøde eller fængsling i op til ét år jf. nr. 28 (§ 59, stk.2). LO mener, at ansvaret for at udføre ulovligt arbejde i Danmark i dag næsten ensidigt placeres hos arbejdstageren, og i meget lille grad hos de øvrige ansvarlige involverede. LO foreslår, at ansvaret for udførsel af ulovligt arbejde udvides til også at omfatte entreprenører der direkte eller indirekte via underentreprenører, benytter sig af ulovlig arbejdskraft for egen vindings skyld, således at der sikres en anstændig ansvarsfordeling mellem arbejdstageren og de der direkte og indirekte efterspørger den pågældende ydelse/arbejdskraft.

Nr. 11 § 26, stk. 1, nr. 4., vedr. hensynet til familiens helhed ved familie- og ægtefællesammenføringer

LO finder formuleringerne vedr. hensynet til familiens helhed ved familie- og ægtefællesammenføringer som meget vage, hvilket også tyder på at ændringen alene gennemføres på baggrund af den kritik, der har været af regeringens stramninger på området og at ændringen således ikke vil få nogen betydning i praksis.

Nr. 16, § 42a, stk. 9 og 10, vedr. afskaffelse af madkasseordningen

LO hilser afskaffelse af madkasseordningen velkommen. Ordningen er udtryk for en aldeles uværdig og respektløs måde at behandle mennesker på i en vanskelig situation, og er ikke et velfærdssamfund værdigt. Beklageligvis gennemføres afskaffelsen af ordningen ikke på baggrund af humanitære årsager, men alene ud fra økonomiske overvejelser. LO finder at forsørgertillægget på kr. 40,71 ligger på et uanstændigt lavt niveau og der må stilles spørgsmålstegn ved, om den enkelte sikres en sund og varieret kost for dette beløb. Samtidig er det kritisabelt at gravide og børn under 7 år, altså personer med særlige ernæringsmæssige behov, nu også omfattes af ordningen og således stilles ringere.

Nr. 19, § 46, stk. 2, vedr. afskaffelse af påklageret vedr. Udlændingestyrelsens beslutning om betaling af udgifter ved indhentning af oplysninger samt afgørelser om tilsagnsgivning

Forslaget indebærer en forringelse af retssikkerheden for de pågældende udlændinge, hvorfor LO finder forslaget problematisk.

Nr. 20, § 53 vedr. Flygtningenævnets beskikkelseskompetence mv.

Flygtningenævnets uafhængighed af Ministeren for Flygtninge, Indvandrere og Integration, styrkes i forslaget, hvilket er positivt. LO vil dog afslutningsvis give udtryk for vores beklagelse over at Dansk Flygtningehjælp ikke mere er repræsenteret i nævnet, henset til deres særlige viden og ekspertise om landeforhold mv.

Med venlig hilsen
For Landsorganisationen i Danmark

Marie-Louise Knuppert

Nr. 20, § 53 vedr. Flygtningenævnets beskikkelseskompetence mv.

Flygtningenævnets uafhængighed af **Min**isteren for Flygtninge, Indvandrere og Integration, styrkes i forslaget, hvilket er positivt. LO vil dog afslutningsvis give udtryk for vores beklagelse over at Dansk Flygtningehjælp ikke mere er repræsenteret i nævnet, henset til deres særlige viden og ekspertise om landeforhold mv.

Med venlig hilsen
For Landsorganisationen i Danmark

Marie-Louise Knuppert

